

35122

1909

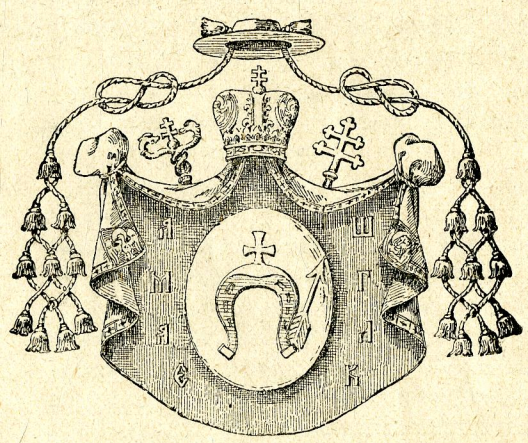

1902

35122

Львôвско-Архієпархіяльнѣ
ВѢДОМОСТИ
Рôкъ 1902.

Л Ъ В Ô В Ъ.

Зъ печатнѣ Ставропигійского Института пôдъ управ. І. Данилюка.
1902.

III

Ж-23930/

1902

ph. 41166

ЛВІВСЬКА БІБЛІОТЕКА
АН УРСР
№ 1689595

РІДКІСНА КНИГА

З М Ъ С Т Ъ:

	Стор.
Ч. пор. 1. — Ч. 8051/01. — Въ справѣ старинныхъ памятникѣвъ	1
Ч. „ 2. — Ч. 8163/01. — Въ справѣ доносѣвъ о случаяхъ смерти до ц.к. Судѣвъ	2
Ч. „ 3. — Ч. 8693/01. — О змѣнѣ назвѣ двухъ деканатѣвъ	2
Ч. „ 4. — Ч. 98. — Въ справѣ компетованя о сталу посаду катихита	2
Ч. „ 5. — ЧЧ. 5192/01, 8221/01, 8617/01. — Обвѣщєня конкурсовѣ	3
Ч. „ 6. — Ч. 23/орд. — Обхѣдъ юбилєя Ёго Святости Папы Льва XIII.	5
Ч. „ 7. — Ч. 8090/01. Приписы обрядовѣ възглядѣмъ нед. Праотецѣ и щѣдо переходу Апостолѣвъ и Евангелїѣ зъ одного року на другїѣ року	7
Ч. „ 8. — Ч. 6/орд. — Власть продовжати терминъ водправы Литургїѣ до року	11
Ч. „ 9. — Ч. 399. — Въ справѣ душпаствѣрскихъ функцїѣ для вѣрныхъ гр. кат. обряду на Шлезку	12
Ч. „ 10. — Ч. 1/орд. — О наданю власти Парохамъ и Сотрудникамъ до- тычно передслубной сповѣди	12
Ч. „ 11. — Ч. 988. — О порученю пѣдручника: Збѣръ приписѣвъ водно- сячихъ ся до церкви и духовенства католицкого	13
Ч. „ 12. — Ч. 986. — Возглядѣмъ выльсѣванныхъ облігаций галицкой по- жички краєвой зъ р. 1893.	13
Ч. „ 13. — Ч. 8553/01. — О принятю на лоно св. катол. Церкви о. Григо- рія Грушки	14
Ч. „ 14. — Ч. 420/орд. — О порученю Всѣхъ Духовенству набувати вы- давництва „Библиѣтеки богословской“ для библиѣтекъ парохїяльныхъ	15
Ч. „ 15. — Ч. 793. — Оголошенє конкурсу на стипендію назначену для образованя практичныхъ ставничихъ	17
Ч. „ 16. — Ч. 1290. Оголошенє речєня къ рукополаганю	18
Ч. „ 17. — ЧЧ. 135, 364, 417, 635, 660, 661. — Обвѣщєня конкурсовѣ	19

Ч. пор. 18. —	Вѣдповѣдь св. О. Папы Льва XIII. на желанія высланій Митр. Ординаріятѣмъ по причинѣ 25-лѣтняго ювілея Ёго Понтификату	23
Ч. „ 19. —	Ч. 1338. — Взглядѣмъ предилаты на АЕпарх. Вѣдомости	24
Ч. „ 20. —	Ч. 7859/01. — О розписаніи конкурсу на стипендію зъ фундаціи Михаила Бѣлецкаго	24
Ч. „ 21. —	Ч. 1697. Въ справѣ высылки пѣдручника: „Збѣръ приписѣвъ“	24
Ч. „ 22. —	Ч. 1453. — О порученіи „духовныхъ упражненій“ О. Курилла	25
Ч. „ 23. —	ЧЧ. 1295, 1399, 1487, 1512, 1901, 1902. — Обвѣщенія конкурсовѣ	25
Ч. „ 24. —	Ч. 6830/01. — Оголошеніе Ухвалѣ Вѣдпоручникѣвъ Веч. Клира на Загальныхъ Зборахъ фонда вдов. сирѣт., а одобренныхъ Митр. Ординаріятѣмъ	27
Ч. „ 25. —	Ч. 662. — Поновне оголошеніе приписѣвъ дотычачихъ практикѣ релігійныхъ молодѣжи катол. въ школахъ народныхъ и выдѣловыхъ	30
Ч. „ 26. —	Ч. 1585. — Оголошеніе реченця до испиту квалификаційнаго на катихитѣвъ школѣ выдѣловыхъ	39
Ч. „ 27. —	ЧЧ. 1703, 1783, 2046, 2047. — Обвѣщенія конкурсовѣ	40
Ч. „ 28. —	Ч. 2711. — Листѣ пастырскій Австрійскаго Епископату	43
Ч. „ 29. —	Ч. 1364. — О рѣшеніи Митр. Ординаріятѣмъ въ справѣ заповѣди для свящ. вдовѣ и сирѣтѣ за р. 1901	50
Ч. „ 30. —	Ч. 1407. — Взглядѣмъ предложенія выказѣвъ побиранио кож-дымъ Душпастыремъ конгруу	51
Ч. „ 31. —	Ч. 1910. — Въ справѣ новаго св. мира	52
Ч. „ 32. —	Ч. 2406. — Оголошеніе реченця до испиту конкурсово-го парох.	52
Ч. „ 33. —	Ч. 2531. — Въ справѣ намѣрено-го заснованія катол. универси-тету въ Сольногородѣ	52
Ч. „ 34. —	ЧЧ. 2440, 2441, 2442, 2563, 2364, 2412. — Обвѣщенія конкурсовѣ	53
Ч. „ 35. —	Ч. 157/Ком. — Въ справѣ щорочно-й заповѣди для свящ. вдовѣ и сирѣтѣ тутешно-й АЕпархіи	55
Ч. „ 36. —	Ч. 3242. — О выльосованіи декотрыхъ листѣвъ заставничихъ	56
Ч. „ 37. —	Ч. 3449. — Пригадка розпорядженія щорѣчныхъ молитвъ зъ вѣдпустами передѣ Сомествіемъ Св. Духа	57
Ч. „ 38. —	ЧЧ. 3090, 3091, 3420, 3249. — Обвѣщенія конкурсовѣ	57
Ч. „ 39. —	Ч. 3733. — Въ справѣ складѣкъ на будову церкви въ Быковѣ	63
Ч. „ 40. —	ЧЧ. 3705, 4065, 4113. — Обвѣщенія конкурсовѣ	64
Ч. „ 41. —	Ч. 147/орд. — Въ справѣ богословѣвъ перебувающихъ поза се-минаремъ	67
Ч. „ 42. —	Ч. 372/Ком. — Въ справѣ датѣвъ до фонда вдов.-сирѣт.	68
Ч. „ 43. —	ЧЧ. 4451, 4457, 4368, 4564. — Обвѣщенія конкурсовѣ	68
Ч. „ 44. —	Ч. 175/орд. — Оголошеніе конкурсу на шкицѣ муровано-й церкви	70
Ч. „ 45. —	Ч. 4612. — Обвѣщеніе именѣ ц. к. Консерваторѣвъ въ Львѣвско-й Архидіеце-зії	71
Ч. „ 46. —	Ч. 4805. — Въ справѣ Шематизму на р. 1902	72
Ч. „ 47. —	Ч. 4474. — Въ справѣ еміграціи до Америки	73

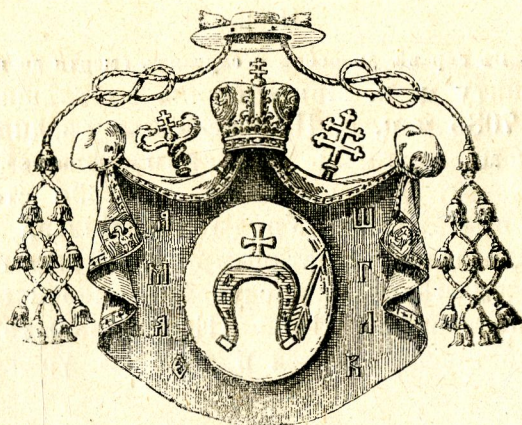
Ч. пор. 48.	Ч. 4983.	Оголошене конкурсу на стипендію для образованія практичныхъ ставничихъ	74
Ч. „ 49.	Ч. 5029.	Въ справѣ вытинковъ до Шематизму на 1903 р.	74
Ч. „ 50.	Ч. 132/орд.	Поручене книжки: „Практичний провідник для катехитів“	75
Ч. „ 51.	Ч. 5387.	Въ справѣ доповненія квестіонара до Шематизму що до обезпечень церквей въ Архидієцезіи	75
Ч. „ 52.	Ч. 5481.	Оголошене конкурсу на 3 мѣсяця вѣруської колеѣи въ Римѣ	76
Ч. „ 53.	Ч. 5482.	Оголошене конкурсу на 5 мѣсяць зъ фундаціи Карадинала Сембратовича въ Институтѣ Св. Василіана	76
Ч. „ 54.	ЧЧ. 5118, 5404, 5243.	Обвѣщенія конкурсowi	77
Ч. „ 55.	Ч. 5386.	Въ справѣ фонда для будовы и обнови церквей на капліць	79
Ч. „ 56.	Ч. 5712.	Взглядомъ Службы Б. Непор. Зачатію Пр. Бога-родиць	80
Ч. „ 57.	Ч. 5114.	Въ справѣ метрики уродженя Іоана Делиновского	81
Ч. „ 58.	Ч. 5747.	Въ справѣ введенія и увольненія завѣдателѣвъ и сотрудниковъ	81
Ч. „ 59.	Ч. 5903.	О выданіи Типика уложенного Вс. О. И. Дольницькимъ	81
Ч. „ 60.	Ч. 5776.	Оголошене конкурсу въ цѣли принятія до духовной семинаріи	82
Ч. „ 61.	Ч. 5796.	Въ справѣ выплаты конгруы и иныхъ душпа-стырскихъ належитостей	83
Ч. „ 62.	ЧЧ. 5578, 5390.	Обвѣщенія конкурсowi	84
Ч. „ 63.	Ч. 6610.	Въ справѣ обходу 25-лѣт. Ювілея Понтификату Св. Отца Папы Льва XIII.	87
Ч. „ 64.	Ч. 5964.	О набоженствѣ жовтневомъ	91
Ч. „ 65.	Ч. 5803.	О торгахъ и ярмаркахъ, музыкахъ зъ танцами и корчмахъ	91
Ч. „ 66.	Ч. 6431.	Розписане конкурсу на стипендіи богослужебнѣ бл. п. Григорія Шашкевича	94
Ч. „ 67.	Ч. 6677.	Въ справѣ належитости за Шематизмъ на р. 1902	96
Ч. „ 68.	Ч. 6782.	Въ справѣ подручника Корженевского	96
Ч. „ 69.	Ч. 6803.	О реченци испиту конкурсowego парох.	96
Ч. „ 70.	ЧЧ. 5915, 5916, 5917, 5929, 6244, 5928, 6663, 6694, 6652.	Обвѣщенія конкурсowi	96
Ч. „ 71.	Ч. 6858.	Въ справѣ издавництва „Библиотеки богословской“	99
Ч. „ 72.	Ч. 6130.	О выданіи „Большого Катехизму христ.-кат. религіи“	100
Ч. „ 73.	Ч. 5822.	Въ справѣ опорожненія инвентарѣвъ церковныхъ рѣчей и библиотекъ парохіальныхъ и деканальныхъ	101
Ч. „ 74.	Ч. 6722.	О вѣдпуствахъ поновно наданныхъ за побожнѣ упражненія въ м. червни въ честь Найсв. Серця Ис. Христа	105
Ч. „ 75.	Ч. 255/орд.	Поручене книжки: „Практичний провідник для катехитів“. Третья часть	105

Ч. пор. 76. — Ч. 7687. —	Взглядомъ поданъ о ремунацію за Литургіи фонда рел. въ частъ завѣдательства водиправленій . . .	106
Ч. „ 77. — ЧЧ. 7458, 7459, 7534, 7535. —	Обвѣщенья конкурсовъ . . .	106
Ч. „ 78. — Ч. 7799. —	О переходѣ Апостоловъ и Евангелій зъ р. 1902 на 1903	111
Ч. „ 79. — Ч. 610/Ком. —	Въ справѣ стягания датковъ до фонда вдов.- сирот.	112
Ч. „ 80. — Ч. 227/орд. —	Въ справѣ участи войска на богослуженяхъ . . .	112
Ч. „ 81. — ЧЧ. 7750, 7619, 7955, 7859. —	Обвѣщенья конкурсовъ	113
Ч. „ 82. — Ч. 8466. —	Въ справѣ передачъ темпоралій	115
Ч. „ 83. — Ч. 7098. —	Порученіе першого выпуска квартетовъ пѣсней цер- ковныхъ П. С. Дорундяка	116
Ч. „ 84. — Ч. 8683. —	Оголошеніе реченця къ рукополаганію	117
Ч. „ 85. — ЧЧ. 8104, 8535. —	Обвѣщенья конкурсовъ	117
Ч. „ 86. — Ч. 8581. —	Въ справѣ друкѣвъ для инвентаря церковного . . .	119
Ч. „ 87. — Ч. 9017. —	Оголошеніе реченця испытѣ конкурсового парох. . .	120
Ч. „ 88. — Ч. 9138. —	Священники зъ иншихъ Епархій не мають судо- властія до сповѣданія въ АЕпархін	120
Ч. „ 89. — ЧЧ. 9131, 9227. —	Обвѣщенья конкурсовъ	120

Типографія Ставропигійского Института.

Львѣвско-Архіепархіяльний ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1902.

Выдано дня 11. Сѣчня.

Ч. I.

Ч. 1.

Ч. 8051|01. — Въ справѣ старинныхъ памятникѣвъ.

Ц. к. Центральна Комисія для штуки и историчныхъ памятникѣвъ зѣ д. 19. листопада с. р. 1410. доповнительно до розпорядженя выс. ц. к. Министерства вѣроисповѣданя и просвѣты зѣ д. 6. цвѣтня с. р. ч. 9977 — заявляє слѣдуюче:

„Um den Verkauf oder die sonstige dauernde Entfernung kirchlicher Inventargegenstände von kunsthistorischem Werthe thunlichst zu erschweren und namentlich den Export von derlei Objecten in das Ausland möglichst zu verhüten, behält sich die Central-Commission in Hinkunft die Zustimmung zu derartigen Transactionen, sowie die eventuelle Schätzung der Gegenstände zum Zwecke des Verkaufes ausnahmslos vor.

Die Thätigkeit Euer Hochwohlgeboren wird sich daher auf die Stellung eines bestimmten zu begründenden Antrages anher zu beschränken haben.“

О чѣмъ Всч. Духовенство завѣдомляє ся дотычно оцѣненя и продажи старинныхъ памятникѣвъ.

Вѣдъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 13. грудня 1901.

Ч. 2.

Ч. 8163/01. — Въ справѣ доносѣвъ о случаяхъ смерти до ц. к. Судѣвъ.

Вслѣдствіе рескрипту ц. к. Министерства внутрѣшнихъ дѣлъ зъ дня 7. листопада р. 1901 Ч. 7086 и ц. к. Намѣстництва зъ дня 30. листопада 1901 Ч. 123.543 зъ покликомъ на то, що тутешнимъ рѣшенемъ зъ дня 19. грудня 1895 Ч. 10827 въ АЕпарх. Вѣдомостяхъ зъ р. 1895 стор. 216. оголошено, Митроп. Консисторія взымае Всч. Уряды парохіяльнѣ, щобы въ интересѣ парохіянъ ревно предлагали властивымъ ц. к. судамъ найдалѣше до 10. кожного мѣсяця выказы мѣсячныхъ случаѣвъ смерти пѣсля формуляра помѣщенного на выше цитованѣмъ мѣсяци АЕпархіяльныхъ Вѣдомостей, не залишаючи записати повѣстающихъ дѣтей и дати ихъ уродженя и поданя стану маѣткового.

Вѣдъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 20. грудня 1901.

Ч. 3.

Ч. 8693. — О змѣнѣ назвъ 2. деканатѣвъ.

Назва деканату Львѣвско-городского зѣстала змѣнена на : деканатъ Львѣвскій; а деканату Львѣвско-загородского на : деканатъ Яричѣвскій.

О чѣмъ Всч. Духовенство симъ повѣдомляе ся.

Вѣдъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 28. Грудня 1901.

Ч. 4.

Ч. 98. — До компетованя о посаду стадаго катихита вымагае ся позволене Митр. Ординаріату.

Въ виду важности и великои донеслости задачъ катихита въ справѣ религіино-морального вихованя молодѣжи школьной, до котрой належитого сповненя потрѣбно не лишъ самой здѣбности катихита пѣдъ взглядомъ наукового образованя, Митрополитальный Ординаріатъ усмотрѣвъ постановити, що въ будуче на посады стальныхъ катихитѣвъ такъ въ школахъ народныхъ, выдѣловыхъ и учительскихъ семинаріяхъ, якъ и въ школахъ середныхъ, будуть тѣлько такіи убѣгателѣ ц. к. властямъ школьнымъ представленіи до номинации, котріи въ кождѣмъ данѣмъ случаю вѣдъ Митрополитального Ординаріату попередно отримавъ позволене о выставлену на конкурсъ посаду убѣгати ся.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату

Львѣвъ, дня 3. сѣчня 1902.

Ч. 5.

Обвѣщенія конкурсній.

Митроп. Консисторія розписує на конкурсъ слѣдуючій парохіи :

а) підъ днемъ 12. грудня зъ реченцемъ до дня 5. лютого 1902:

Ч. 5192/01. — Козѡвка, декан. Бережаньского, наданя приватного.

б) підъ днемъ 27. грудня зъ реченцемъ до дня 21. лютого 1902:

Ч. 8221/01. — Кутище, декан. Залозецкого, наданя приватного.

Ч. 8617/01. — Бѣлоголовы, зъ прилуч. Нетерпинць, декан. Зборѡвского, наданя приватного.

Вѡдъ Митрополитальной Консисторіи.

ХРОНИКА.

Именованя.

Архіерейску грамоту похвальну зъ правомъ уживаня вѡдзнакъ крылошаньскихъ отримавъ:
О. Димитрій Ходоровскій парохъ Иванчанъ.

Почет. совѣтникомъ Митроп. Консисторіи именованый:

О. Мелетій Дзеровичъ парохъ Глѣбовичъ свѣрскихъ.

II. Мѣстодеканомъ для декан. Скольского именованый:

О. Михайлъ Реваковичъ, парохъ Волосянки.

II. Мѣстодеканомъ для дек. Болехѡвского именованый:

О. Сильвестеръ Богачевскій парохъ Побука.

Въ пропозиціи умѣщеніи 00.:

на Голдовичъ: 1) Юсифъ Бандира, 2) Богданъ Домбчевскій, 3) Михайлъ Сивеньскій.

Презенты отримали 00.:

Левъ Авдиковичъ на Тростянець дек. Болехѡвского, Евстахій Нижанковскій на Голобутѡвъ, Кароль Бутриньскій на Черницю.

Выс. Президія ц. к. Намѣстництва згаджає ся на канон. институцію:

О. Іоана Яблоньского па Германѡвъ.

До канон. институціи на мѣсяць Марецъ вѡзваніи 00.:

Левъ Авдиковичъ на Тростянець, Іоанъ Яблоньскій на Германѡвъ,

Канон. институцію отримавъ:

О. Володимиръ Винярскій на Иванѡвеу.

Испытъ конкурсный парох. выдержали 00.:

Авдиковичъ Артемій, Андрухѡвъ Володимиръ, Абрагамовскій Михайлъ, Белкотъ Вильгельмъ, Винярскій Володимиръ, Грегоровичъ Александеръ, Гуґлевичъ Миронъ,

Демчукъ Лука, Заулякъ Іоанъ, Зельскій Ізидоръ, Кинашъ Максимиліанъ, Кордуба Петро, Кушнѣръ Василь, Левицкій Левъ, Лешневскій Володимиръ, Мартинець Іосифъ, Несторовичъ Викторъ, Одѣжинскій Андрей, Панчишинъ Григорій, Рицаръ Николай, Савицкій Казимиръ, Скоморовскій Евстахій, Гургула Володимиръ, Яцкевичъ Михаилъ, Галькевичъ Юліанъ, Янкевичъ Ярославъ.

Вѣдучими литургійными стипендіями зъ фундаціи бл. п. Григорія Шашкевича зѣстали надѣлени 00.:

- 1) Володимиръ Чайковскій сотрудникъ въ Колтовѣ (дек. Залозецкого), 2) Стефанъ Іванскій сотрудникъ въ Островѣ (дек. Ходорѣвского), 3) Петро Литинскій парохъ въ Телячѣмъ (дек. Подгаецкого), 4) Іоанъ Щуровскій парохъ въ Струтинѣ выжнѣмъ (дек. Перегиньского), и 5) Володимиръ Проскурницкій парохъ въ Зарудцяхъ (дек. Яричѣвского).

Выказъ жертвъ вплынувшихъ вѣдъ 1. жовтня до 31. грудня 1901. до Канцеляріи Митроп. Консисторіи.

а) На потреби Святѣйшого Отця:

Всесв. о. Д-ръ Іос. Мѣльницкій 4 кор., Всч. Урядъ парох. въ Грибовичахъ 4 кор., Всч. Ур. парох. въ Микулинцяхъ 2 кор. 54 сот., Всч. Ур. пар. въ Долѣмъ дек. Калущ. 3 кор., Всч. Ур. пар. въ Вишенцѣ вел. 80 сот.

б) на мисіи и грѣбъ Христовъ въ Святѣй землі:

Всч. О. Михаилъ Павликъ, парохъ въ Микулинцяхъ 3 кор. 10 сот.

в) на мисіи и знесенє неволѣ въ Африцѣ:

Всч. О. Михаилъ Павликъ, парохъ въ Микулинцяхъ 2 кор. 86 сот.

г) на Институтъ св. Іосафата:

Достсхвальна Рада повѣтова въ Стрию 100 кор.

д) на новиціята въ Словитѣ:

Всч. Ур. парох. въ Фразѣ 1 кор. 50 сот.

е) на Неофитѣвъ:

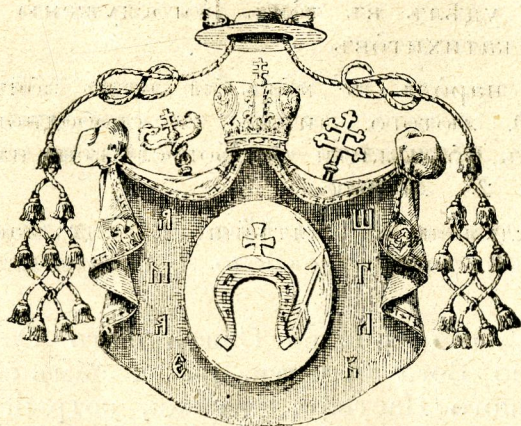
Всч. О. Михаилъ Павликъ, парохъ въ Микулинцяхъ 2 кор. 12 сот.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 11. сѣчня 1902.

✠ АНДРЕЙ.

Митрополитъ.

Львівсько-Архієпархіальний ВѢДОМОСТИ

РѢКЪ 1902.

Выдано дня 10. лютого.

Ч. II.

Ч. 6.

Ч. 23/Орд. — Обходъ юбилея Ёго Святости Папы Льва XIII.

Для торжественного обходу юбилея понтификату Ёго Святости Папы Льва XIII Митрополичій Ординаріатъ розпоряджує слѣдующе :

Дня 19. лютого н. ст. вечеромъ має ся въ всѣхъ церквахъ черезъ пѣтъ години дзвонити во всѣ дзвоны.

Дня 20. лютого н. ст., яко въ рѣчницю вступленя на Престоль Святѣйшого Отця Папы Льва XIII, має вѣд-
правити ся торжественне Богослуженє зъ вѣдповѣдною наукою въ всѣхъ церквахъ нашихъ Епархій.

По заамвоннѣй молитвѣ вѣдспѣває ся пѣснь : „Свя-
гый Боже,“ „Тебе Бога хвалимъ,“ по чѣмъ наступить
олагословеніє народа Найсвятѣйшими Дарами.

Молодѣжь школь народныхъ и середныхъ возьме по можности удѣль въ томъ Богослуженю подъ проводомъ своихъ катихитѣвъ.

Тамъ де народъ не мѣгъ бы легко зѣйти ся въ самый день 20. лютого, лишае ся свободному оцѣненю душпастырѣвъ, вѣдложити се Богослуженю на наступающу недѣлю, т. е. 23. лютого.

Се Богослуженю за Святѣйшого Отця мае бути напередъ въ часѣ торжественного Богослуженя оголошене и пояснене.

Обходячи той юбилей Святѣйшого Отця, мы повинни усиленно Бога просити, щобы намъ еще заховавъ Того найлѣйшого Пастыря и Отця, котрый такъ о нашу церковь и нашъ народъ дбае и котрый давъ стѣлько доказѣвъ свои печаливости та любви. Треба намъ Бога молити, щобы еще якъ найдовшій лѣта управлявъ Церквою католицкою.

А при той нагодѣ належитъ намъ и себе и нашихъ вѣрныхъ заохочувати до чимъ разъ бѣльшой любви и преданности для Намѣстника Христоваго.

Знакомъ той любви и преданности нехай будуть и сѣ лепты, котры вѣрны на Его руки складають на потребы Церкви.

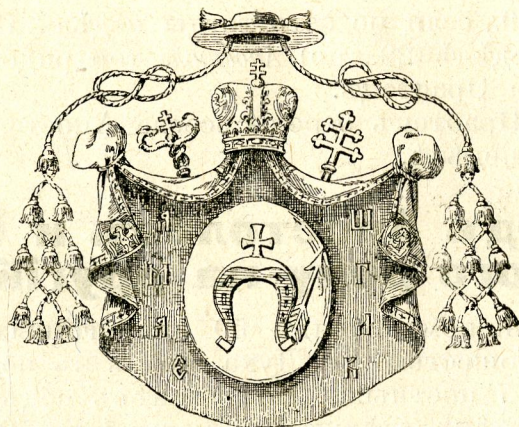
Хотай бы и найменьшій датокъ, зложеный яко „грѣшь Петровый“, лучить насъ узами чимъ разъ сильнѣйшими зъ Христовою Церквою и Тымъ, котрый той Церкви Головою.

Розпоряджуе ся проте, щобы въ самый день рѣчницѣ и въ двѣ слѣдующы недѣлѣ були въ часѣ Службы Божой збираніе лепты на „грѣшь Петровый“, котры належитъ до Консисторіи переслати.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 10. лютого 1902.

✙ АНДРЕЙ.
Митрополитъ.

Львѣвско-Архіепархіяльнй ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1902.

Выдано дня 14. лютого.

Ч. III.

Ч. 7.

Ч. 8090/01. Приписы обрядовй взглядомъ недѣль Праотець, и що до переходу Апостолѣвъ и Евангелій зъ одного року на другій рѣкъ.

Браковали доси въ нашихъ книгахъ церковныхъ и Типикахъ *точнй* приписы взглядомъ недѣль Праотець и що до переходу Апостолѣвъ и Евангелій зъ одного року на другій рѣкъ. Прото дають ся тутъ приписы, котрй суть не лише *точнй*, але заразомъ такожъ якъ найбѣльше *повдинй и консеквентнй*.

I. Недѣля Праотець.

Недѣля Праотець може выпадати вѣдъ недѣль рядовой 26. до 31. А понеже недѣля Праотець має Евангеліе недѣль рядовой 28. и Апостолъ недѣль рядовой 29., прото, чтобы тй самй Апостолы и Евангелія въ близько по собѣ слѣдующихъ недѣляхъ не повтаряти, ставить ся слѣдующе правило:

1) Въ недѣлю 28., если не естъ тогды недѣля Праотець, належить брати (Апостолъ недѣль 28., но) *Евангеліе* той недѣль рядовой, въ ко-тру выпадае недѣля Праотець. И

2) въ недѣлю 29., если не есть тогда недѣля Праотецъ, належить брати (Евангеліе недѣлѣ 29., но) *Апостолю* той рядовой недѣлѣ, въ ко-тру выпадае недѣля Праотецъ.

Въ недѣлю же Праотецъ бере ся всегда Апостолъ и Евангеліе ино тоиже празничной недѣлѣ.

II. Переходъ Апостоловъ и Евангелій зъ одного року на другій рокъ.

Мы маемъ въ нашомъ обрядѣ 50 литургійныхъ седмиць: 7 пасхальныхъ, 36 по Сочествію св. Духа (вразъ зъ недѣлями Тріодными передъ постомъ), и 7 постныхъ. Но тыжнѣвъ вѣдъ одного Великодня до непосредно по нѣмъ слѣдующого може бути 50 або 51 або 54 або 55 (найрѣдше, бо пересѣчно близько ино 1 разъ на 25 лѣтъ, выпадае 54 тыжнѣвъ). Пасхальнѣ седмицѣ зачинають ся якъ вѣдомо, вѣдъ недѣлѣ и кѣнчатъ ся суботою, а прочѣ всѣ зачинають ся вѣдъ поне-дѣлка и кѣнчатъ ся недѣлею (прото недѣля Сочествія не належить до жадной литургійной седмицѣ, а зновъ до великой седмицѣ не належить жадна недѣля.)

Зъ того видно, що седмицѣ литургійнѣ мусять неразъ повтаряти ся. И ставятъ ся слѣдующѣ правила, особно взглядомъ днѣвъ седмич-ныхъ, а особно взглядомъ недѣлѣ.

А) С е д м и ц ѣ :

Понеже Тріодъ зачинае ся недѣлею 33. о Мытари и фарисеѣ а и предидуча литургійна недѣля 32. о Закхеѣ мае бути всегда непосредно передъ недѣлею о фарисеѣ, прото, щобы седмицѣ всегда держали ся тыхъ самыхъ недѣлѣ, ставятъ ся загальне правило, що сед-мицѣ рядовѣ мають насампередъ ити по порядку ажъ до 31.включно; и

а) если межѣ Великоднями есть 51 тыжнѣвъ, то мае ся повто-рити 31. седмиця—зъ однимъ *выяткомъ*, котрый наведе ся низше подъ Б), де треба повторити не 31., але 30. седмицю;

б) если есть 54. тыжнѣвъ, то по 31. седмици мають ся повтаряти по порядку седмицѣ 28. 29. 30. и 31.;

в) а если есть 55 тыжнѣвъ, то мають ся повторити по порядку седмицѣ 27. 28. 29. 30. и 31.

Но въ случаю повтаряня седмиць литургійныхъ можна дневный Апостолъ и Евангеліе на Литургіи оустити, скоро есть кромѣ днев-ной Службы, Служба Святому або намѣреню або суботъ празничныхъ въ часъ Рождества и Богоявленія.

Б) Н е д ѣ л ѣ :

Яко загальне правило, вѣдъ котрого нѣколи не вѣдступае ся, ста-вить ся тое, що Недѣля мае ся держати всегда своѣи предѣ-

дучои седмицѣ. Тымъ способомъ есть вже черезъ выше подъ А) дане цѣлкомъ поединче правило взглядомъ седмицъ заразомъ означено, котра рядова недѣля має за кождый разъ бути.

Заходить лише взглядомъ повтаряня недѣльныхъ Апостолѣвъ и Евангелій тая рѣжниця, що Апостолъ и Евангеліе рядовыхъ недѣль не може заступати ся службою Святого або намѣреня, але лише черезъ Апостолъ и Евангеліе недѣль около Рождества и Богоявленія праздничныхъ. Розумѣсь также, що послѣ общаго правила въ разѣ, если праздникъ Рождества або Богоявленія выпадѣ въ недѣлю, то тогды Апостолъ и Евангеліе припадаючої недѣлѣ рядовой по просту опускає ся (и такъ само якъ при иныхъ праздникахъ Господскихъ въ недѣлю припадающихъ, на жадну иншу недѣлю не переносить ся).

Недѣль праздничныхъ зъ своими Апостолами и Евангеліями (числячи до того также праздникъ Рождества и Богоявленія, если выпадѣ въ недѣлю) есть въ случаю, сли Рождество припадає въ понедѣлокъ, всего три: 1) передъ Рождествомъ (Отецъ), 2) по Рождествѣ, 3) по Богоявленію; если же Рождество припадає въ иншій день, то есть ихъ чотыри: 1) передъ Рождествомъ, 2) Рождество або по Рождествѣ, 3) передъ Богоявленіемъ або Богоявленіе и 4) по Богоявленію.

Если въ Грудню нема недѣлѣ по Рождествѣ, то дотычна служба бере ся 26. Грудня; а если въ Сѣчню нема недѣлѣ передъ Богоявленіемъ, то дотычный Апостолъ и Евангеліе бере ся 1. Сѣчня.

Зъ того слѣдує спеціально:

а) Если оба Великоднѣ вѣддалені на 51 тыжнѣвъ, то опускає ся Апостолъ и Евангеліе недѣлѣ 31., *другій* разъ приходячої; а *першій* разъ приходячої лише тогды, если она першій разъ ажъ въ послѣдну праздничну недѣлю т. е. въ недѣлю по Богоявленію выпадѣ. — Но тутъ приходитъ оденъ *выятокъ*, о котромъ выше подъ А) вспѣмнено, т. е. въ случаю, если попередный Великдень есть 23. рус. Цвѣтня, а слѣдующій 14. рус. Цвѣтня (що лише може бути при слѣдующѣмъ переступнѣмъ роцѣ): тогды недѣля по Богоявленію есть рядова 30., и прото треба повтаряти не 31. седмицю але 30., котрой Апостолъ и Евангеліе має ся въ недѣлю по Богоявленію опустити и въ тыждень потому брати; бо при повтаряню 31. седмицѣ вразъ зъ своєю недѣлею бувъ бы въ слѣдующихъ двоухъ недѣляхъ по недѣли по Богоявленію той самъ Апостолъ и Евангеліе. Впрочѣмъ випадокъ той есть дуже рѣдкій, 1 разъ на 532 лѣтъ, бувъ послѣднимъ разомъ въ р. 1755/6 а буде зновъ доперва въ р. 2287/8.

б). При вѣддаленію 54 тыжнѣвъ не выпадѣ нѣколи праздникъ Рождества въ понедѣлокъ; есть отже всегда 4 праздничныхъ недѣль (числячи до того Рождество и Богоявленіе, если выпадѣ въ недѣлю). Опускають ся прото Апостолы и Евангелія всѣхъ тыхъ рядовыхъ недѣль, котры выпадѣють въ вспѣмненій праздничній недѣлѣ, безъ рѣжницѣ, чи недѣлѣ рядовій першій разъ чи другій разъ приходять.

в). Если же вѣддалене выносить 55 тыжнѣвъ, то тогды може бути праздничныхъ недѣль три або чотыри. Опускають ся отже Апостолы и Евангелія 3 або 4 рядовыхъ недѣль тогды припадающихъ, першій або другій разъ приходячихъ. А по недѣли по Богоявленію окаже ся само собою по́сля припису для седмиць по́дъ А) даного, що треба буде Апостолы и Евангелія однои або двохъ рядовыхъ недѣль повтаряти, (двохъ недѣль тогды, коли Рождество єсть въ понедѣлокъ); однакожь будутъ всегда межи тыми недѣлями, въ котрій тойсамъ Апостолъ и Евангеліе повтаряе ся, 4 недѣлѣ зъ иншими Апостолами и Евангеліями (противно слибы не вырѣвнала ся недѣля Праотецъ по́сля І., то приходивъ бы всегда тойсамъ або Апостолъ або Евангеліе заразъ або непосредно за тыждень або за 2 тыжнѣ).

Зъ того видно, що лише при вѣддаленію 51 тыжнѣвъ треба близшого означеня (чи недѣля 31. першій або другій разъ приходяча має ся опускати), и одного вынятку о опущенію 30. недѣлѣ; а при вѣддаленію 54 або 55 тыжнѣвъ достаточне єсть загальне означенє, що мають ся опускати всѣ недѣлѣ рядові, котрі зъ недѣлями праздничными разомъ сходятъ ся. —

Додають ся тутъ всѣ розличні даты двохъ по собѣ слѣдующихъ Великоднѣвъ, при чѣмъ М=Мартъ, Ц=Цвѣтень, а даты закрыслені належать до рокѣвъ переступныхъ:

50 с е д м и ц ь.

(20 розличій).

Ц 6 — М 22	Ц 13 — М 29 (28)	Ц 20 — Ц 5 (4)
7 — 23 (22)	14 — 30 (29)	21 — 6 (5)
8 — 24 (23)	15 — 31 (30)	22 — 7 (6)
9 — 25 (24)	16 — Ц 1 (М 31)	23 — 8 (7)
10 — 26 (25)	17 — 2 (Ц 1)	24 — 9 (8)
11 — 27 (26)	18 — 3 (2)	25 — 10 (9)
12 — 28 (27)	19 — 4 (3)	

51 с е д м и ц ь.

(22 розличій).

Ц 2 — М 25 (24)	Ц 10 — Ц 2 (1)	Ц 17 — Ц 9 (8)
3 — 26 (25)	11 — 3 (2)	18 — 10 (9)
4 — 27 (26)	12 — 4 (3)	19 — 11 (10)
5 — 28 (27)	13 — 5 (4)	20 — 12 (11)
6 — 29 (28)	14 — 6 (5)	21 — 13 (12)
7 — 30 (29)	15 — 7 (6)	22 — 14 (13)
8 — 31 (30)	16 — 8 (7)	23 — 14 (14)
9 — Ц 1 (М 31)		

54 с е д м и ц ь.

(7 розличій.)

М 28 — Ц 10
 29 — 11
 31 — 13

Ц 1 — Ц 14
 3 — 16

Ц 5 — Ц 18
 6 — 19

55 с е д м и ц ь.

(16 розличій.)

М 22 — Ц 11 (10)
 23 — 12 (11)
 24 — 13 (12)
 25 — 14 (13)
 26 — 15 (14)
 27 — 16 (15)

М 28 — М 17 (16)
 29 — 18 (17)
 30 — 19 (18)
 31 — 20 (19)
 Ц 1 — 21 (20)

Ц 2 — Ц 22 (21)
 3 — 23 (22)
 4 — 24 (23)
 5 — 25 (24)
 6 — (25)

Примѣчає ся тутъ, що въ Служебнику Львѣвскѣмъ зъ р. 1866 находитъ ся при кѣнци табеля, въ котрої такъ вирѣвнанє недѣлѣ Праотець, якъ и перехѣдъ Апостолѣвъ и Евангелій зъ одного року на другій рѣкъ суть переведенїи на всѣ розличнї 65 случаѣ. Однакожъ не єсть указанє правило тогожъ переведеня; и не єсть табеля тая здѣлана пѣсля ту наведєныхъ, якъ наибѣльше поєдинчихъ и консеквєнтныхъ правилъ. — Въ тѣйже табели приписує ся въ недѣлю передъ Рождєствомъ и Богоявленїємъ въ случаю, єсли выпадає въ навєчерїє, Апостолъ и Евангелїє такожъ и Навєчерїя; но тоєжъ не має ся брати на Литургїи, ає ажъ на вєчѣрни въ той день.

Вирѣвнанє же недѣлѣ Праотець и перехѣдъ Апостолѣвъ и Евангелій зъ року на рѣкъ, котрє подавало ся въ послѣднихъ рокахъ въ Вѣдомостяхъ, було вєгда перевєдєнє пѣсля ту приписаныхъ правилъ.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 25. сѣчня 1902.

Ч. 8.

Ч. 6/орд. — Власть продовжати терминъ вѣдиправы Литургій до року

Митроп. Ординаріятъ одержавъ вѣдъ св. Апост. Престола посредствомъ св. Конгрегациі о розширеню вѣры въ справахъ обрядѣвъ восточныхъ пѣдъ ч. 13556 зъ 22. грудня 1901 на пять лѣтъ власть, щобы Парохамъ, котрїи въ певныхъ дняхъ им. вѣдипустовыхъ одержують вѣдъ вѣрныхъ велике число стипендіи литургійныхъ такъ, що имъ въ терминѣ одного або другого мѣсяця пѣсля постановы нашего Синоду задосыть учинити не можуть, и зновъ значну часть тыхже

стипендій другимъ священникамъ про скудо́сть своєї дотаціи и про выдатки зъ празниками злученій вѣдступати не можуть — щобы отже тымже Парохамъ терминъ вѣдправы до року продовжати.

Тое подає ся до вѣдомости Всч. Священства.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 23. сѣчня 1902.

Ч. 9.

Ч. 399. — Вѣ справѣ душпастирскихъ функцій для вѣрныхъ гр. к. обряду на Шлезку.

Письмомъ зъ дня 23/12. 1901 Ч. 615 заявивъ Преосв. княжеско-епископскій Ординаріатъ Вратиславскій, що уважає себе вѣ совѣсти обов'язанимъ, не дозволити нѣякихъ функцій духовныхъ для вѣрныхъ гр. к. обряду на Шлезку приѣзжающимъ тамже вѣдъ часу до часу Галицко-рускимъ священникамъ, коли не выкажуть ся уповажненемъ до того вѣдъ своего Ординаріату; вѣ случаю же такого уповажнення будуть они безъ всякої перепони и цѣлкомъ свободѣдно до всѣхъ священническихъ функцій для тамошнихъ Русинѣвъ допущені.

О тѣмъ повѣдомляє ся Всч. Клиръ АЕпархіальный зъ вѣзванемъ къ поступованю по мысли сего заявленія.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 27. сѣчня 1902.

Ч. 10.

Ч. 1/орд. — Надає ся власть Парохамъ и Сотрудникамъ дотично предлюбной сповѣди.

На пѣдставѣ уповажнення, пѣдъ днемъ 28. студня 1901 вѣдъ св. Пенитенціаріи одержаного, удѣляємъ всѣмъ ВЧ. Настоятелямъ парохій и Сотрудникамъ, котрі вѣ Архіепархії теперъ вѣ тыхъ урядахъ суть або вѣ часѣ Нашого правленія поставлені будуть, власть:

Dispensandi in matrimoniis contrahendis pro foro conscientiae et in actu sacramentalis confessionis tantum super occulto impedimento seu impedimentis primi, nec non primi et secundi, ac secundi tantum gradus affinitatis ex illicita copula, quando tamen omnia parata sint ad nuptias, nec matrimonium usque dum ab Apostolica Sede obtineri possit, dispensatio absque periculo gravis scandalii differri queat; remota occasione peccandi, et quatenus agatur de copula cum suae sponsae matre, dummodo illa secuta fuerit post eiusdem sponsae nativitatem et non aliter; injuncta in quolibet casu poenitentia salutari.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 3. лютого 1902.

Ч. 11.

Ч. 988. — Поручає ся підручникъ: Збѣръ приписѡвъ вѣдносячихъ ся до церкви и духовенства католицкого.

Ц. к. сов. Намѣстництва И. Корженѡвскій выдавъ дуже цѣнный и инструктивный підручникъ підъ загол: Збѣръ приписѡвъ вѣдносячихъ ся до церкви и духовенства кат.

Зъ уваги, що підручникъ сей може вельми причинити ся до правильного веденя агендъ духовныхъ по мысли существующихъ законѡвъ, и зъ дальшой уваги, що почт. авторъ вѣдступає се много-важне свое дѣло за половину цѣны (3. кор.) лишъ для нашего духовенства — поручає ся помянутый підручникъ Всч. К лирови АЕпархіяльному якъ найтеплѣйше, а зъ нынѣшнымъ числомъ АЕпарх. Вѣдомостій высилає ся по одному примѣрникови до каждой парохіи и экспозитуры для закупна до библіотеки парохіяльной.

Всч. настоятелѣ парохій, заосмотрять сей примѣрникъ въ число и печать парохіяльну, впишуть въ инвентаръ и зложать до библіотеки парохіяльной для своего и своихъ наслѣдникѡвъ въ урядѣ ужитку, а припадаючу належитѡсть въ квотѣ 3. короны уплатять зъ скарбѡны церковной до рукъ настоятеля деканату.

Всеч. же Настоятелѣ деканатѡвъ предложать всѣ тѣ такъ зѡбраніи належитѡсти М. Консисто́ріи до дальшого зарядженя, при долученю спису взглядно рахунку и при зворотѣ тыхъ примѣрникѡвъ, котрі зъ якихъ нибудь причинъ закуплеными бути не могли бы.

Вѡдъ Митрополитальной Консисто́ріи.

Львѡвъ, дня 3. лютого 1902.

Ч. 12.

Ч. 986. — Взглядомъ выльсѡванныхъ на д. 1/2 1902 облигацій галицкой пожички краёвой зъ р. 1893

Выдѣль краёвый подавъ до вѣдомости, що дня 1-ого лютого 1902 выльсѡваніи зѡстали слѣдующіи облигаціи галицкой пожички краёвой зъ р. 1893.

Сер. А. а 100 кор. Ч. 196, 272, 705, 786, 886, 1442, 1548, 1675, 1705, 1816, 2060, 2810, 2994, 3253, 3346, 3416, 3550.

Сер. Б. а 200 кор. Ч. 112, 301, 461, 638, 1007, 1044, 1581, 1604, 1624, 1643, 1794, 1892, 1910, 2039, 2320, 2437, 2666, 2710, 3173, 3394, 3461, 4089, 4243, 4397, 4626, 4708, 5173, 5200, 5217, 5361, 5709, 5949, 6173, 6175, 6258, 6807, 6861, 7436, 8462, 8923, 9819, 10242, 10465, 10565, 10717, 10965, 11100, 11137, 11246, 11331, 11515, 11750, 11868, 11886, 12124, 12767, 12784, 13032, 13085, 13104, 13442, 13608, 13780, 13915, 14737, 14840, 15647, 15825, 16143, 16233, 16383, 16492, 16606, 16948, 17110, 17132, 17375, 17427, 17648, 17653, 18174.

Сер. В. а 1.000 кор. Ч. 86, 505, 543, 644, 715, 1040, 1123, 1317, 1362, 1444, 1582, 1660, 1683, 2010, 2107, 2404, 2658, 3540, 3691, 3729.

Сер. Г. à **2.000** кор. Ч. 166, 174, 253, 700, 713, 900, 906, 1039, 1826, 1851, 1915, 2046, 2289, 2551, 2567, 2719, 2783, 3096, 3289, 3361, 3774, 3903, 3970, 4078, 4332, 5158, 5193, 5271, 5924, 6009, 6515, 6688, 6987, 7031, 7111, 7130, 7294, 7408, 7633, 8087, 8107, 8210, 8264, 8452, 8626, 9101, 9609, 10560, 10849, 10850, 10900, 10918, 11021, 11100, 11272, 12034, 12839, 12941, 13007, 13716, 13726, 13779, 14002, 14058, 14462, 14526, 14906, 15035, 15587, 15621, 15710, 15800, 16000, 16128, 16300, 16599, 16710, 17211.

Сер. Д. à **10.000** кор. Ч. 142, 149, 809, 901, 1287, 1304, 1339.

Выльосовані облигаціи зѣстануть выплачені въ повной именной вартости дня 1-ого мая 1902 за зворотомъ тыхъ облигацій и купонѣвъ еще не запавшихъ.

Въ случаю, коли бы всѣ незапавші купоны не зѣстали долучені до облигаціи выльосованой, вартѣсть тыхъ зѣстане вѣдтягнена вѣдъ капиталу.

Взываютъ ся Всч. Уряды парохіальный, щобы выльосовані облигаціи, винкульовані на рѣчь парохіи або церкви, въ ихъ посѣданю находячі ся надѣслали разомъ зъ аркушами платничими найдалше до 1-ого цѣвтя 1902, въ цѣли ихъ зреализованя и закупна новыхъ цѣвныхъ паперѣвъ, до Митропол. Консисторіи, якъ такожъ и книжки гал. касы оцадности на ту саму цѣль завінкульовані.

Вѣдъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 6. лютого 1902.

Ч. 13.

Ч. 8553/01. — О поновномъ принятю на лоно св. католицкой Церкви о. Григорія Грушки.

О. Григорій Грушка, бувшій сотрудникъ при Архикатедральной церкви св. ВМ. Георгія опустилъ бувъ передъ 10. роками самовѣльно свою посаду, удавъ ся безъ позволеня своеи духовной власти до Америки и вѣдступивъ тамъ вѣдъ лона св. католицкой Церкви а приступивъ до несоединеной зъ Римомъ церкви российской.

Притисненный грызотами совѣсти покаявъ ся зъ своего нерозважного поступку и повернувши до Архіепархіи Львѣвской просивъ о поновне принятѣ до св. католицкой Церкви. Митр. Ординаріятъ пѣзнавши его щире каенѣ, по зложеню публично въ Архикатедральной Церкви св. ВМ. Георгія дня 12-ого грудня 1901 приписаного исповѣданя католицкой вѣры, зѣставъ вѣдъ всякихъ цензуръ розрѣшенный и на лоно св. католицкой Церкви на ново принятый; що подаѣ ся до вѣдомости Всч. Духовенства.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 6. лютого 1902.

Ч. 14.

Ч. 420/орд. — Припоруцає ся Всч. Духовенству набувати видавництва „Библиотеки богословской“ для библиотекъ парохіальныхъ.

Никто не заперечить, що то́лько той душпастырѣ зможе успѣшно выповняти свѣй троякій: учительскій, священничій и пастырскій урядъ, котрый въ рѣвно́й мѣрѣ и силѣ старає ся усовершенати себе въ умѣтнѣмъ, моральнѣмъ и пастырскѣмъ або практичнѣмъ вѣдношенію. Побожно́сть и наука душпастыря мусять себе взаимно доповняти. Такъ якъ безъ правдивой побожности не можемъ навѣть мыслити о правдивѣй душпастырскѣй ревности, такъ зновъ — якъ учить опытъ — всяка и наибѣльша ревно́сть душпастыря мусить мати найгѣршій наслѣдки, наколи єи не спомагає наука. „Никто — пише св. Григорій В. въ своѣй знаменитѣй *regula pastoralis* — не вѣдважить ся учити якого искусства, доки єго самъ не выучивъ ся; длятого єсть то великою зухвалостію, коли священники не маючі потрѣбныхъ вѣдомостій и опыту по́днимають ся душпастырства, котре єсть искусствомъ всѣхъ искусствъ.

Днесъ можемъ неразъ чути тѣ нерозсудніи слова: „Нашіи священники учили ся богословія черезъ чотыри лѣта, они здавали зъ сего богословія испиты, они протѣе знаютъ все, чого имъ потреба, щобы були добрыми учителями народа.“ Тѣ, що такъ говорятъ, забувають о тѣмъ, що нашіи вѣдомости суть подѣбніи до горѣющей лампы; скоро не будемъ до такой лампы доливали оливы, то — розумѣє ся — свѣтло мусить въ нѣй згаснути. А власне священники — душпастырѣ суть по́сля слѣвъ самого І. Христа свѣтъ міра, тожъ о утриманѣ того свѣтла усиленно старати ся мають. Тѣе ихъ свѣтло дожно особливо нынѣ ясно и постоянно горѣти, коли то нынѣшній вѣкъ величає ся такимъ высокимъ просвѣченѣмъ, коли то нынѣ умѣтности и всякіи искусства зъ кождымъ днемъ поступають великаньскими шагами на передъ, коли то днесъ всюда ширить ся просвѣта. Особливо нынѣ, коли вразъ зъ просвѣтою входять въ нашъ наро́дъ розличніи блуды, противніи вѣрѣ и моральности, дожныи всѣ священники-душпастырѣ вѣддавати ся наукамъ богословскимъ, щобы и того не забули, що собѣ въ часѣ студій академичныхъ придбали, и въ тѣмъ утвердили ся, що недокладно поняли, и тѣе доповнили, чого имъ єще не достає. Якъ бо лѣкарь, хотьбы найздѣбнѣйшій, наколи обмежить ся на вѣдомости въ часѣ студій узысканіи, зъ часомъ стає ся цѣлкомъ нездѣбнымъ, такъ и священникъ-душпастырѣ не поступаючіи въ богословскихъ умѣтностяхъ, зъ часомъ забуває и тѣе, чого въ часѣ студій научивъ ся, и стає ся цѣлкомъ неспособнымъ до справованя своего великого, повного вѣдвѣчательности уряду.

Тую необходимую потребу своего дальшого образования особливо въ напрямѣ богословскѣмъ узнававъ по всѣ часы клиръ всѣхъ народѣвъ; тую потребу узнає вѣнъ всюда и теперъ и старає ся ю вѣдповѣдными способами заспокоити. На тую потребу дальшого богословского обра-

зованя звернувъ и гр. к. Митрополичій Львівскій /Ординаріятъ свое бачне око, коли въ письмѣ окружнѣмъ зъ д. 4. мая р. 1826 Ч. 1995 припоручивъ своему клиру, щобы закладавъ бібліотеки парохіяльній и деканальній, щобы въ тыхъ бібліотекахъ находили ся особливо богословскій книжки, зъ котрыхъ бы священники-душпастьрѣ користали для свого дальшого богословского образованя и успособленя до тымъ успѣшнѣйшого повненя свого учительского уряду. Той самъ Митрополичій Ординаріятъ въ другѣмъ своимъ окружнѣмъ письмѣ зъ дня 20. сѣчня р. 1876 Ч. 273 вѣзвавъ поновно свѣй клиръ до пильности въ своимъ дальшѣмъ богословскѣмъ образованю, до якъ наибѣльшого користаня зъ основаныхъ у себе бібліотекъ, котрі бы довжні щоразъ бѣльше новыми книжками богословскими збогачувати ся. Се вѣзване повторивъ Митрополичій Ординаріятъ еще разъ въ Вѣдомостяхъ Архіепархіяльныхъ 1898. Ч. 55. 1899. Ч. 9596. На предметъ порушений въ тыхъ вѣзваняхъ Митрополичого Ординаріату звернувъ свою особлившу увагу такожъ Львівскій Синодъ провинціальный зъ р. 1891 въ Тит. IX. Гл. III.

Митрополичій Ординаріятъ въ належитѣмъ оцѣненю необхідной потреби дальшого а безнастанного богословского образованя свого клира, зъ пріятностію глядитъ на працю Выдавництва „Бібліотеки Богословской“, котре трудить ся зъ великою ревностію около выдаваня пѣдручникѣвъ для гр. к. клира въ всѣхъ галузяхъ боголовія, а то въ рускѣмъ языцѣ. Та послѣдна обставина єсть для дальшого образованя нашего клира превеликой ваги, такъ якъ сей клиръ побиравъ науки богословскій въ латиньскѣмъ языцѣ, маючи отже тогды бороти ся еще и зъ трудностями языковыми, котрі не могли не мати злыхъ наслѣдкѣвъ такожъ на єго загальне богословске образованє. Задачею протое русскихъ пѣдручникѣвъ помянутого Выдавництва єсть, тѣ наслѣдки усторонити и до усовершеня богословского образованя русского клира причинити ся. Митрополичій Ординаріятъ констатує зъ радостію, що доси выдані книжки сего Выдавництва суть цѣлкомъ вѣдповѣдні до сповненя сеи задачі.

Для того Митрополичій Ординаріятъ усильно поручає всѣмъ Урядамъ парохіяльнымъ, щобы доси уже выйшовші пѣдручники реченого Выдавництва для своихъ бібліотекъ парохіяльныхъ закупили а теперъ печатаючи ся предплачували. Дальше, щобы закуплені книжки сего Выдавництва були оправлені. Въ кѣнци поручає Митрополичій Ординаріятъ оо. Деканамъ, щобы при своихъ осмотрахъ деканальныхъ уважали, кѣлько Отцѣвъ поручені книжки посѣдає и читає.

Въ особенноти же поручає ся, щобы св. Письмо, выдаване черезъ помянуту „Бібліотеку богословску“, було кождымъ Парохомъ предплачуване, и то навѣтъ тогды, коли бы въ бібліотечѣ парохіяльнѣй находило ся яке выданє св. Письма и єго поясненя въ иншѣмъ языцѣ. Бібліотека бо богословска выдає св. Письмо въ текстѣ старосло-

веньскôмъ, якого употребляемо въ своихъ наукахъ церковныхъ. Неменьше має кождый Парохъ предплачувати се св. Письмо Выдавництва „Библиотеки богословской“ навѣтъ тогды, коли бы въ его библиотечѣ парохіальной находило ся св. Письмо въ томъже текстѣ старословеньскôмъ Перемыского або якого иного виданя. Св. Письмо бо виданя „Библиотеки богословской“ есть заосмотрене въ докладный комментарий, который есть для зрозумѣня св. Письма необходимо потрібный, а то тымъ бôльше, що гр. кат. клиръ побиравъ студія библийнї на основѣ тексту латиньского, который на многихъ мѣсяхъ рôжнить ся вôдъ нашего тексту, а еще и для того, що тї студія библийнї на всеучилищи мусѣли задля браку часу обмежити ся лишь на кôлька або кôльканайцять главъ, творячи хибя вступъ до дальшихъ частныхъ студій библийныхъ каждого поодинокого священника-душпаствыря.

Книжки „Библиотеки богословской“, о которыхъ тутъ бесѣда, а котры Митрополичій Ординаріять поручае закупити всюда тамъ, де ихъ еще нема, суть:

- 1) Догматичне богословіе (цѣна 7 кор. 20 сот.).
- 2) Моральне богословіе (цѣна 7 кор. 80 сот.).
- 3) Право церковне (цѣна 7 кор. 20 сот.).
- 4) Провôдникъ практичный для священникôвъ (цѣна 7 кор. 80 сот.).
- 5) I. Томъ св. Письма зъ поясненями (цѣна 10 кор.).

Ктобы хотѣвъ першї чотыри книжки отримати оправленї, довженъ до выше поданой цѣны долучити еще 80 сот. вôдъ каждого примѣрника, а за оправлений I. Томъ св. Письма має долучити до поданой цѣны еще одну корону.

Кромѣ того поручае ся, щобы кождый Парохъ предплачувавъ выдаванї теперь мѣсячными выпусками черезъ помянуту „Библиотеку богословску“: Пастырске богословіе и II. Томъ св. Письма зъ поясненями. Цѣна рôчна каждого зъ тыхъ дѣль 7 кор. 20 сот.

По всѣ тї книжки належить вôдносити ся до Выдавництва „Библиотеки богословской“, Львôвъ, пл. св. Юра, 5.

Вôдъ Митрополитального Ординаріату.

Львôвъ, дня 11. лютого 1902.

Ч. 15.

Ч. 793. Оголошене конкурсу на стипендію назначену для образованя практичныхъ ставничихъ.

Выдѣль „Товариства рыбацкого въ Краковѣ“ розписуе конкурсъ на стипендію въ квотѣ 680 кор. назначеного для образованя практичныхъ ставничихъ. Стипендистъ вôдбуде науку и практику въ

господарствѣ рыбнѣмъ въ Заторѣ въ часѣ вѣдѣ 1. цвѣтна 1902 до кѣнца року 1902 и получить вѣдѣ заряду дѣбрѣ Вп. Августа гр. Потоцкаго безплатне помешканѣ. — Стипендистѣ маѣ ся пѣдчинити черезъ цѣлый часѣ практики безусловно руководству заряду дѣбрѣ въ Заторѣ и выповняти точно всѣ дані собѣ порученія увзглядняти якѣ найскрупулятнѣйше удѣлений собѣ указанія и инструкции и працювати черезъ цѣлый часѣ зѣ наибѣольшою пильностію, щѣбѣ мѣгѣ присвоити собѣ всѣ вѣдомости потрѣбні для практичнаго ставничога.

Выплата признанои стипендіи послѣдуѣ посредствомъ заряду дѣбрѣ въ Заторѣ мѣсячными ратами по 57 кор. зѣ долины. На случай наганного поведенія тратитѣ стипендистѣ стипендію и не одержитѣ свѣдоцтва вѣдбутои практики.

По ненаганно вѣдбутоѣ практицѣ до кѣнца р. 1902 получить стипендистѣ вѣдѣ заряду дѣбрѣ въ Заторѣ свѣдоцтво, котре потвердитѣ Выдѣлѣ краѣвога Товариства рыбацкаго въ Краковѣ.

Поданѣ о наданѣ стипендіи власноручно черезъ убѣгающаго ся паписанѣ належитѣ внести до 15. Марта 1902 до Выдѣлу „краѣвога Товариства рыбацкаго“ въ Краковѣ, улица Миколайска 2 и залучити до него:

1) Метрику родженія доказуючу, щѣ кандидатѣ укѣнчивѣ щѣ наименше 18. рѣкъ житя.

2) Свѣдоцтва доказуючі, щѣ кандидатѣ укѣнчивѣ по крайнѣѣ мѣрѣ школу народну зѣ добрымъ успѣхомъ, або щѣ єсть ученикомъ школы выдѣловои.

Кандидаты зѣ укѣнченою низшою школою рѣльничою будутѣ мати першенство передѣ другими.

3) Свѣдоцтво лѣкарске доказуюче, щѣ кандидатѣ єсть совершенно здоровымъ и сильнымъ.

4) Свѣдоцтво моральности, выставленѣ черезъ урядѣ парохіальный, до котрого належитѣ.

Убѣгаючіи ся отримаетѣ на своѣ поданѣ вѣдповѣдѣ письменно въ мѣсяцѣ мартѣ 1902.

Завзываетѣ Всч. Душпаствѣрѣвъ, щѣбы безпроволочно оголосили тоѣ своимъ парохіянамъ.

Вѣдѣ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 11. лютого 1902.

Ч. 16.

Ч. 1290. — Оголошуѣ ся реченецѣ къ рукополаганію въ Пресвитеры.

Для рукополаганія въ Пресвитеры вызначаетѣ ся реченецѣ **на день 4. н. ст. марта 1902**, въ котрѣмъ то дни желаючіи приняти тую св. Тайну о 8. годинѣ рано въ церквѣ архикатедральной Службы Божои выслу-

хати, а по тійже въ тутешнѣмъ Митроп. Ординаріатѣ особисто явити ся мають.

Въ цѣли узысканя принята до дому пресвитеріальнаго обовязані кандидаты стану духовнаго внести свои поданя до Митроп. Ординаріату въ **непереступнѣмъ реченци до дня 25. н. ст. лютого 1902 включно** посредствомъ дотычнаго Уряду деканальнаго и заосмотрити тіи поданя слѣдующими свѣдоцтвами:

1) Свѣдоцтвомъ моральности и поведеня, выставленнымъ черезъ взглядный Урядъ деканальный въ запечатанѣй копертѣ.

2) Свѣдоцтвомъ убожества подтвержденнымъ черезъ дотычне ц. к. Староство.

3) Оженившій ся свѣдоцтвомъ вѣнчаня.

4) Урядовымъ посвѣдченемъ вѣдъ дотычнаго ц. к. Староства, що проситель або не належить до стану вѣйскового, або що єму прислугує увзгляднене §. 31. закона о общѣй краєвѣй оборонѣ. Примѣчає ся, що лише тіи кандидаты къ посвяченю припущені будуть, котрі при попереднѣмъ испытѣ къ тому належито успособленными окажуть ся.

Вѣдъ Митрополитальнаго Ординаріату.

Львѣвъ, дня 14. лютого 1902.

Ч. 17.

Обвѣщеня конкурсѣй.

I.

Митр. Консисторія розписує конкурсъ на слѣдующіи парохіи:

а) пѣдъ днемъ 11. сѣчня 1902 зъ реченцемъ до дня 15. марта 1902:

Ч. 135. — **Голешѣвъ** зъ прилуч. Лапшинъ, декан. Журавеньскаго, наданя Высокопреосвященнаго Ординаріату обр. гр.-кат.

б) пѣдъ днемъ 23. сѣчня 1902 зъ реченцемъ до дня 20. марта 1902:

Ч. 364. — **Сухорѣче** зъ прилуч. Бѣлка шляхоцка и Бѣлка королѣвска, дек. Яричѣвскаго, наданя приватнаго.

Ч. 417. — **Криве** зъ прилуч. Іосифѣвка, декан. Бережаньскаго, наданя приватнаго.

в) пѣдъ днемъ 30. сѣчня 1902 зъ реченцемъ до дня 27. марта 1902:

Ч. 635. — **Помонята**, декан. Ходорѣвскаго, наданя приватнаго.

г) пѣдъ днемъ 13. лютого 1902 зъ реченцемъ до дня 10. цвѣтня 1902:

Ч. 660. — **Сихѣвъ** зъ прилуч. Зубря и Козельники, декан. Щирецкаго, наданя Рады мѣйской Львѣвской.

II.

Ч. 661. — Розписує ся конкурсъ на посаду катихита школы выдѣловой муж. им. св. Анны въ Львовѣ.

Ц. к. окружна Рада школьна мѣйска въ Львовѣ розписала подъ д. 10. сѣчня 1902 до ч. 94 конкурсъ на посаду сталого гр. кат. катихита въ школѣ выдѣловѣй мужескѣй им. св. Анны въ Львовѣ зъ рѣчною платою въ квотѣ 1800 кор. зъ 10⁰/₁₀₀ додаткомъ на помешканє. — Обовязкомъ катихита буде удѣляти науки религій въ школѣ выдѣловѣй мужескѣй им. св. Анны и кромѣ того въ иншихъ школахъ народныхъ въ Львовѣ въ границяхъ визначеныхъ §. 1. уставы краєвой зъ дня 1. грудня 1889. — Заразомъ розписала выше сказана ц. к. окружна Рада школьна конкурсъ на таку саму посаду при иншѣй школѣ выдѣловѣй або народнѣй въ Львовѣ на случай, если бы посаду катихита въ школѣ выдѣловѣй муж. им. св. Анны отримавъ котрый изъ гр. кат. катихитѣвъ школы выдѣлової або народной въ Львовѣ. — Подання заосмотреній въ потрѣбнѣй документы службовѣй належить вносити до ц. к. окружной Рады школьной мѣйской въ Львовѣ посредствомъ своеи настоятельной власти найдальше до **10. марта 1902.**

Тов подає ся Всч. Клиру АЕпархіяльному до вѣдомости зъ покликомъ на постановленє Митрополит. Ординаріату зъ дня 3. сѣчня 1902 ч. 98. (Архіепарх. Вѣдомости ч. 1.).

Вѣдъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 28. сѣчня 1902.

ХРОНИКА.

Совѣтниками и Референтами Митр. Консисторіи именовані ОО.:

Д-ръ Титъ Мышковскій, Григорій Ярема, Д-ръ Стефанъ Юрикъ, Діонизій Дорожинскій.

Титуль Совѣтника Митр. Консисторіи отримали ОО.:

Александръ Левицкій парохъ въ Олеську, Игнатій Галька парохъ въ Дубѣвцяхъ, Іларій Гарасимовичъ Мѣстодеканъ и парохъ въ Кривѣмъ, Николай Лужницкій парохъ въ Сороцку, Михайль Чачковскій парохъ въ Товстѣмъ, Корнилій Монцѣбовичъ парохъ въ Калагарѣвцѣ.

Архіерейскіи грамоты похвальніи зъ правомъ уживаня вѣдзнанъ крылошаньскихъ отримали ОО.:

Володимиръ Коновалець парохъ въ Малеховѣ, Николай Копачъ парохъ въ Бѣлѣмъ Камени, Левъ Тарнавскій парохъ въ Пѣдлѣсѣ, Михайль Яцковскій префектъ дух. Семинаріи, Корнилій Малишевскій парохъ въ Грималовѣ, Іосифъ Ганкевичъ парохъ въ Краснѣмъ, Тома Мелешкевичъ парохъ въ Вѣкнѣ, Теофанъ Куницкій парохъ въ Орѣховцяхъ, Ювиналь Луцикъ парохъ въ Пѣзнанцѣ гнилѣй, Филиппъ Курбасъ парохъ въ Скалатѣ старѣмъ, Яковъ Шидловскій парохъ въ Старомѣщинѣ.

Архієрейскій грамоты похвальні отримали 00.:

Іоанъ Билинскій парохъ въ Илавчу, Іоанъ Рейтаровскій парохъ въ Остаю, Корнилій Мандичевскій парохъ въ Туровцѣ, Антоній Копертинскій парохъ въ Денисовѣ, Іоанъ Зазулякъ парохъ въ Рожискахъ, Емиліянъ Мальчинскій парохъ въ Луцѣ малой, Климентій Слюзаръ парохъ въ Колодѣвцѣ, Корнилій Слюзаръ парохъ въ Будицахъ, Володимиръ Винярскій парохъ въ Ивановцѣ, Григорій Дяковъ парохъ въ Жеребкахъ, Дмитрій Ксьонжекъ парохъ въ Кокошинцяхъ, Іосифъ Филиповичъ сотрудникъ въ Старомѣщинѣ, Володимиръ Куницкій сотрудникъ въ Камянкахъ, Іоанъ Клишъ сотрудникъ въ Илавчу, Стефанъ Мохнацій бувшій сотрудникъ въ Боркахъ малыхъ.

Ординаріятскимъ Комисаремъ шкільнымъ для деканата Львівського именованъ:

О. Апталъ Биликевичъ парохъ Знеснѣя, по увольненію на власну просьбу Веч. о. Порфирія Бажаньского.

Сотрудництва отримали 00.:

Ромашъ Березовскій въ Володимирцяхъ, Володимиръ Барановскій новопост. пресвитеръ систем. сотр. въ Золотникахъ, Антоній Онуферко новопост. пресвитеръ въ Боркахъ малыхъ, Николай Гошовскій новопост. пресвитеръ въ Незнановѣ, Володимиръ Тисовскій новопост. пресвитеръ систем. сотр. въ Настасовѣ, Іоанъ Пачовскій новопост. пресвитеръ систем. сотр. въ Товстомъ зъ придѣленемъ до Сорокъ адъ Дубковцѣ.

Завѣдательства отримали 00.:

Романъ Зарицкій въ Кривомъ, Діонизій Майковскій новопост. пресв. въ Лѣсникахъ.

Въ пропозиціи умѣщені 00.:

на **Пѣдднѣстряны**: 1) Андрей Одѣжинскій, 2) Володимиръ Глѣбовицкій.

Презенты отримали 00.:

Николай Поджарко на Дѣдилѣвъ, Іосифъ Бандира на Голдовичѣ, Николай Пясецкій на Чижикиѣвъ.

Выс. Президія ц. к. Намѣстництва згаджає ся на канон. институцію 00.:

Евстахія Нижанковского на Голобутѣвъ, Теодора Пайкуша на Зарубинцѣ.

До канон. институціи на мѣсяць Мартъ вѣзвані 00.:

Евстахій Нижанковскій на Голобутѣвъ, Теодоръ Пайкушъ на Зарубинцѣ.

Декретъ увольненія вѣдъ испытѣ конкурсового парох. отримали 00.:

Іосифъ Краснопера парохъ въ Скорикахъ, Іоанъ Насальскій парохъ въ Ладанцяхъ, Іоанъ Завадовскій парохъ въ Увиню, Антоній Целевичъ, парохъ въ Лозинѣ.

Выс. ц. к. Намѣстництво повѣдомило Митр. Консисторію, що Выс. ц. к. Міністерство вѣроисп. и просвѣты асигнувало плату зъ фонда рел. для приватныхъ сотрудниковъ:

въ Грабковцяхъ и Незнановѣ на 1 рѣкъ.

Рукоположені зѣстали слѣдующі кандидаты стану духовного:

Володимиръ Барановскій, Николай Гошовскій, Діонизій Майковскій, Антоній Онуферко, Іоанъ Пачовскій и Володимиръ Тисовскій.

Декретъ на тымчасового катихиту въ школахъ выдѣловыхъ въ Золочевѣ отримавъ:

О. Петро Нижанковскій.

Власть binandi одержали 00.:

Парохъ и сотрудникъ въ Яричовѣ.

Брацтва найсв. Тайнъ зѣстали канонно установленіи при церквахъ:

пар. св. Архангела въ Станиславчику, філ. св. О.Николая въ Монастырку, пар. св. М. Параскевіи въ Княжолудѣ, філ. Воздвиженія Господнього въ Побѣчи.

Брацтва тверезости зѣстали канонно установленіи при церквахъ:

пар. Преображенія Господнього въ Сколѣмъ, пар. Пресв. Тройцѣ въ Шляхтинцяхъ, філ. св. Архангела Михаила въ Лозовѣи.

Вѣдпусть на всегда отримальа церковь:

Св. О. Василя Вел. въ Довгѣмъ дек. Калуского.

Престоль упривилеованный на всегда отримальа церковь:

Духовной Семинаріи у Львовѣ.

Функціонарь канцелярійни Митр. Консисторіи П. П. Левъ Деконскій и Иванъ Леонтовичъ зложили по приказу Ихъ Высокопреосвященства присягу, що будуть урядову тайну свято хоронити, а именно „не будуть никому урядовыхъ Консисторскихъ актѣвъ выдавати, ни тѣже къ повзятію изъ нихъ вѣдомостей пред'являти, ни ихъ содержане сообщати.“

НЕКРОЛЬОГІЯ.

О. Антоній Кучинскій Ч. Св. В. В. померъ въ Краснопуци д. 9. Серпня 1901.

О. Антоній Слоневскій, парохъ Кривого, померъ д. 20. грудня 1901.

О. Григорій Дичковскій, парохъ Львникъ, померъ д. 6. сѣчня 1902.

Душѣ Ихъ поручають ся молитвамъ Всч. Духовенства.

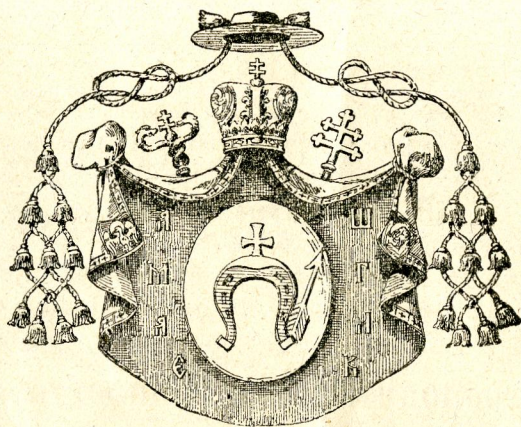
Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 14. лютого 1902.

АНДРЕЙ.

Митрополитъ.

Львівсько-Архієпархіальний
ВѢДОМОСТИ

РѢКЪ 1902.

Выдано дня 12. марта.

Ч. IV.

Ч. 18.

Митрополитальный Ординаріятъ отримавъ на желаня
выслани

Святѣйшому Отцу

ПАПѢ ЛЬВУ XIII.

по поводу **25-лѣтнего Юбилея Понтифика-**
ту слѣдуючу вѣдповѣдь:

**Святѣйшій Отець принявъ дуже радо
благожеланя и заявленя привязаня
Священства и народа и удѣляе Всѣмъ
зъ наибольшою любовію благословенія.**

Маріанъ Кардиналъ Рамполля.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 11. марта 1902.

Ч. 19.

Ч. 1338. — Взглядомъ предплаты на АЕпарх. Вѣдомости.

Пригадує ся Всч. Духовенству, що предплата на АЕпархіальнй Вѣдомости за рѣкъ 1902 выносить 2 кор. 50 сот., котру то квоту належить найдальше до **15. цвѣтня с. р.** посредствомъ дотычныхъ Урядѣвъ деканальныхъ тутъ надѣслати.

При тѣмъ завзываютъ ся Всч. Настоятелѣ деканатѣвъ до стягнення и тутъ прислания въ тѣмъ же самѣмъ реченци всѣхъ залеглостей за АЕпархіальнй Вѣдомости зъ попередныхъ лѣтъ.

Вѣдъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 14. лютого 1902.

Ч. 20.

Ч. 7859/01. — Розписує ся конкурсъ на одну стипендію зъ фундаціи Михаила Бѣлецкого.

Въ цѣли наданя одной стипендіи фундаціи б. п. Михаила Бѣлецкого, бувшого пароха въ Городку для ученикѣвъ гимназіальныхъ гр. кат. обряду призначеной въ рѣчнѣй квотѣ 300 кор. (150 зр.) розписує ся конкурсъ зъ реченцемъ до **10. лат. Цвѣтня 1902 р.** При наданю сеи стипендіи мають пѣсля волѣ фундатора узгляднити ся передовсѣмъ наслѣдники Іоана Бѣлецкого, б. гр. кат. пароха въ Завадцѣ и Василя Бѣлецкого, б. гр. кат. пароха въ Дубѣвцяхъ.

Убѣгателѣ довшнй свои прошеня заосмотрені въ метрику крещеня, свѣдоцтво убожества и шкѣльне зъ послѣдного курсу, а взгядно такожь въ документы доказуючі сродство зъ згаданымъ Іоаномъ Бѣлецкимъ и Василюмъ Бѣлецкимъ, управняюще до першенства при наданю стипендіи, посредствомъ дотычной Дирекціи гимназіальной въ вышше сказанѣмъ реченци подати до тутешной гр. кат. Митроп. Консисторіи.

Вѣдъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 18. лютого 1902.

Ч. 21.

Ч. 1697. — Въ справѣ высылки подручника: „Збѣръ приписѣвъ.“

Зъ причины, що АЕпарх. Вѣдомости, якъ то выказали послѣднй реклямаціи, не доходятъ до Урядѣвъ парохіальныхъ — выслано подручникъ И. Корженѣвского: „Збѣръ приписѣвъ“ до Урядѣвъ деканальныхъ для дорученя Урядамъ парохіальнымъ и то въ такѣмъ числѣ примѣрникѣвъ, кѣлько дот. деканатъ числить самостѣйныхъ душъ-пастырскихъ посадъ.

О тѣмъ завѣдомляє ся Всч. Уряды Декан. додатково до тут. зарядження зъ $3\frac{1}{2}$ 1902 ч. 908 въ ч. III. стр. 13. АЕп. Вѣдом. зъ р. т. ого-

лошеного зъ поновнымъ вѣзванемъ до дальшого поступленія пѣсля тогоже зарядженія.

Вѣдъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 3. марта 1902.

Ч. 22.

Ч. 1453. — Поручають ся „духовныи упражненія“ о. Курилла.

Парохъ въ Мацинѣ великѣй коло Горлицъ Епархіи Перемыской Всч. о. Василій Курилло выдавъ невеличку брошурку о 69. сторонахъ а 7. розмышленіяхъ пѣдъ заголовкомъ: „Духовныи упражненія или реколекціи, пѣдручникъ для побожного чтенія а и до мисійныхъ наукъ для парохіянъ серія I., на пѣдставѣ наилучшихъ пѣдручникомъ и душпастырской практики.“

Зъ уваги, що помянута брошура уложена пѣсля методы знаного у насъ въ переводѣ церковномъ, но уже вычерпаного, *Avancin*-а а написана, зъ малыми выимками на пр. стор. 31. стих. 13. ясно, популярно, плавно и до сердца промавляючо — поручає ся єи, на прошенє автора, якъ Всч. клирови такъ и вѣрнымъ нашої АЕпархіи яко весьма полезне чтеніє духовне.

Вѣдъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 3. марта 1902.

Ч. 23.

Обвѣщенія конкурсовъ.

I.

Митрополитальная Консисторія розписує на конкурсъ пѣдъ днемъ 22. лютого 1902 зъ реченцемъ до дня 19 цвѣтня 1902 слѣдуючій парохіи:

- Ч. 1295. — **Гаѣ,** декан. Яричѣвского, наданія приватного.
- Ч. 1399. — **Городиславичѣ,** декан. Вобрецкого, наданія приватного.
- Ч. 1487. — **Рожнятѣвъ,** декан. Перегиньского, наданія фундаціи Станислава гр. Скарбка.
- Ч. 1512. — **Покрѣвцѣ,** декан. Стрыйского, наданія приватного.

II.

- Ч. 1901. — **Розписує ся конкурсъ на посаду катихита въ выдѣловѣй школѣ мужескѣй въ Теревовли.**

Ц. к. окружна Рада школъна въ Теревовли розписала пѣдъ д. 6. лютого 1902 до ч. 185 конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ 3-кля-

совой школь выдѣловой мужеской злученой зъ 4-клясовою школою народною въ Теробовли, зъ квалификаціею до школь выдѣловыхъ. До той посады привязані суть поборы II. клясы платъ.

Священники убѣгаючи ся о тую посаду мають внести належито удокументовані поданя посредствомъ своеи настоятельной власти до дня **15. цвѣтня 1902** до ц. к. окружной Рады школьной въ Теробовли.

Тое подае ся Всч. Клиру АЕпархіальному до вѣдомости, зъ покликомъ на постановленіе Митрополитального Ординаріята зъ д. 3. сѣчня 1902 до ч. 98. (АЕпарх. Вѣдом. ч. 1. зъ 1902.)

Водъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 11. марта 1902.

III.

Ч. 1902. — **Оголошуе ся конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ 6-кляс. школь въ Калуши.**

Ц. к. окружна Рада школьна въ Калуши розписала подъ д. 10. лютого 1902 до ч. 338 конкурсъ въ цѣли сталога замѣщеня посады гр. к. катихита въ 6-клясовой школь мужеской въ Калуши зъ обовязкомъ учити религии такожь въ тамошней школь женской. — До той посады привязані суть поборы III. клясы платъ по мысли арт. 11. уставы школьной зъ дня 6. липня 1899. (В. зак. и розп. кр. ч. 85.)

Священники убѣгаючи ся о тую посаду мають свои належито удокументовані поданя внести посредствомъ своеи настоятельной власти до выше сказаной ц. к. окружной Рады школьной найдалыше до дня **15. цвѣтня 1902.**

Тое подае ся Всч. Клиру АЕпархіальному до вѣдомости.

Водъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 11. марта 1902.

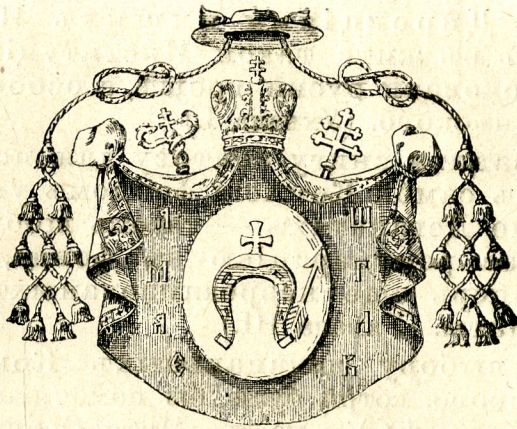
Водъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 12. марта 1902.

АНДРЕЙ.

Митрополить.

Львѣвско-Архіепархіяльний ВѢДОМОСТИ

РѢКЪ 1902.

Выдано дня 17. марта.

Ч. V.

Ч. 24.

Ч. 6830. — Оголошує ся Ухвали Вѣдпоручникѣвъ Всѣхъ Кліра повзяті на Загальныхъ Зборахъ фонда вдов.-сирот., а одобреніи ВПреосвящен. Ординаріатомъ.

Реасумуючи весь выслѣдъ обрадъ Вѣдпоручникѣвъ деканальныхъ на Загальныхъ Зборахъ въ дѣлѣ вдовичо-сиротиньского фонда Архіепархіального — якъ се мѣститъ ся въ одвѣтнѣмъ протоколѣ зъ дня 12. и 13. вересня м. р. — Митрополитальный Ординаріатъ подає симъ до вѣдомости всего Всѣхъ Духовенства Архіепархіального, що зъ всѣхъ на тыхъ Зборахъ повзятыхъ загальныхъ XIV. Ухвалъ одобряє и згаджає ся:

1) На ухвалу, щобы грошѣ бѣжучі фонда вдовичо-сиротиньского умѣщувані були въ рускихъ Институціяхъ финансовыхъ, зъ увзглядненемъ при томъ постановы Статута Товариства запомоги нашихъ вдовъ и сиротъ. (Ухвала II.)

2) на анкету изъ 5. слѣдующихъ членѣвъ именно: Крылошанина, Декана и Пароха Архикатедрального О. Мартина Пахѣжа и оо: Стефана Городецкого зъ Вербиловець, Теодора Цегельского зъ Струсова, Володимира Ганицкого зъ Рудна и Іосифа Фолиса зъ Скнилова, котра має пѣдприняти вступніи роботы, щобы въ

порозумѣнню зъ Дирекціями иншихъ Институцій заняты ся введенемъ въ жите такой Институцій руской, въ котрой можна бы льоковати рускій грошѣ, а особенно грошѣ фонда вдовичо-сиротиньского. (Ухвала I.)

3) щобы запровадити книгу контову для поодинокихъ личностей, а то такъ въ самой Комисіи фондомъ управляющей, якъ такожь всюда и по Деканатахъ — такожь щобы занявъ ся хто зъ Священства за ремунарацією зъ фонда, выдобутемъ зъ актѣвъ всѣхъ дотеперь еще незреализованныхъ Реверсѣвъ або Деклярацій на уплаты. (Ухвала III.)

4) на ухвалу выбору деканальныхъ Комисарѣвъ фонда вдовичо-сиротиньского, котрый булы бы помѣчными Деканамъ при збиранію даткѣвъ (Ухвала IX.) и на тоє Митр. Ординаріятъ поскоривъ уже п. д. 14. вересня 1901 зъ одвѣтнымъ завозванемъ и поученемъ до всѣхъ Всч. Урядѣвъ деканальныхъ.

5) щобы каждый Священникъ вѣдсылающей грошѣ до фонда за чекомъ почтовой касы завѣдомлявъ о томъ рѣвночасно дотычный Урядъ деканальный, а възглядно Комисаря деканального для справъ фонда (Ухвала XI.)

6) що — дотычно даткѣвъ надзвычайныхъ — Соборчики деканальный мають право рѣшати, хто зъ кондеканальныхъ залягає зъ уплатою по причинѣ неможности, а хто зъ злои волѣ. Першимъ можъ бы удѣлити полекшенє въ уплатѣ, а що до другихъ зволить Митрополицій Ординаріятъ ужити всѣ строгости по усмотренію конечный. Що до даткѣвъ звычайныхъ знова, то при того рода рѣстанціяхъ мають Деканы и вѣдносительный Комисарѣ допминати ся часто и при кождѣмъ случаю, а если бы котрый зъ упѣрно залягающихъ занимавъ яке становиско почетне въ Єрархіи або бувъ вѣдзначеный, то просить ся о вѣдобранє такого становиска або вѣдзнки, а поки що о Листъ Пастырскій въ той справѣ. (Ухвала XII.) — въ томъ възглядѣ тоже на теперь здѣлано разомъ зъ постановленемъ Ухвалы IX. —

7) що — згѣдно зъ тымъ, що постановлено въ §. 3. Статута Товариства запѣмоги — почавши вѣдъ р. 1902 мають уплачувати ся до фонда:

а) звычайный датки пѣсля стоны процентовой $2\frac{1}{2}$ (два и пѣвъ) вѣдъ ста конгруы побирани и личныхъ добавокъ —

б) изъ даткѣвъ надзвычайныхъ тѣлько

за женитьбу зъ свѣтскою 400 кор.

и за увѣльненє вѣдъ конкурсу 60 кор.

а прочій якъ дотеперь (Ухвала XIV).

Дальше приймає Митроп. Ординаріятъ яко пожаданє желанє къ возможому побѣльшенію фонда — бо зъ статутомъ оңо погодити не дасть ся — постанову, щобы такожь и Крылошанє Капи-

тулы Митрополитальной причиняли ся якими датками рѣчными добровѣльными къ фонду. (Ухвала IV.)

а яко директиву для себе: 1. къ §. 10. Статута ухваленый додатокъ — щобы, мѣсто власной личности Митрополита, не бувъ поставленный Предсѣдателемъ загальныхъ Зборѣвъ анѣ Предсѣдатель Комисіи управляющей фондомъ, анѣ котрый будь членъ тойже Комисіи (Ухвала V.)

2. щобы — за §. 27. Статута мѣсто взбороненой выплаты всеи або части запомоги звычайной — выплачувати тымъ, котрѣ зголосять ся яко занимавшій ся лѣченемъ и похоровами вдовы, за добромѣнемъ Клира кондеканального, одвѣтну запомогу зъ прелиминованныхъ грошей на запомогу надзвычайну. (Ухвала VII.)

наконецъ пріймае — въ доповнене §. 29. Статута — постанову, що катихитѣвъ школъ народныхъ и выдѣловыхъ пѣдъ взглядомъ уплатъ рочныхъ къ фонду зрѣвнуе ся зъ Сотрудниками парохіальными (Ухвала VIII.) и

радо застосуе ся до высказаного желаня, щобы по 40. лѣтахъ душпастьерской службы дотычнѣ лица не були обовязанѣ уплачувати звычайнѣ датки къ фонду. Если — въ мысль давнѣйшого Статута §. 5. — они до того часу все уплачивали и не зѣстали зъ нѣякими недоплатами къ фонду. (Ухвала XIII.)

Дотычно ухвалъ для поодинокихъ личностей одобряе Митрополитальный Ординаріятъ желаня, щобы

1.) О. Іоану Редкевичу, проповѣднику Архикатедральному за провадження касы головной фонду дати на письмѣ абсолюторію.

2.) роздати 110 кор. одноразовыхъ надзвычайныхъ за помѣгу для пяти вѣдѣвъ священничихъ убѣгающихъ ся о туюжъ.

3.) вѣдмовити прошеню дотычного уряду парох. о пожичку зъ фонда пѣдъ даными условіями на будову Церкви въ Потоцѣ деканата Рогатиньского — такожь

4.) вѣдмовити прошенямъ оо. Іоана Карановича и Іосифа Яросевича о увѣльнене вѣдъ уплаты належачихъ ся вѣдъ нихъ даткѣвъ до фонда.

Вкѣнци засѣданя Зборѣвъ послѣдовавъ якъ звычайно выбѣръ Членѣвъ Комисіи, тыхже заступникѣвъ и функцію парѣвъ касы головной.

Членами Комисіи выбранѣ:

Крылошанинъ капитульный Впр. о. Теодоръ Пюрко, оо. Илярій Пачовскій деканъ и парохъ зъ Пигуловичъ, Аиталь Билинкевичъ парохъ Знесѣня, Володимиръ Ганицкій парохъ Рудна, Симеонъ Заяць парохъ Ходорова и почет. крылош. парохъ Львѣвскій о. Теофиль Па-

вликовъ—сей послѣдний принявшій своѣй выборъ только на усилене намаганъ Зборовъ, для старческой немочи выразно подъ условіемъ, що трудити ся буде доки силъ стане.

Заступниками выбрані:

ОО. Корнилій Сеникъ, парохъ Бережницъ королѣвской и Іоанъ Давидовичъ сотрудникъ при львовской Церквѣ Успенской.

Касіеромъ выбранный о. Дръ Гавріиль Крыжановскій Архикатедраальный Проповѣдникъ и канцлеръ консисторскій, контролѣромъ выбранный: о. Михайль Тупись, а секретаремъ о. Теофиль Бобикевичъ, оба Викаріи Архикатедр.

И выборъ сей такожъ приймае и одобряе Митрополитальный Ординаріатъ.

Водъ Митрополитального Ординаріату.

Львовъ, дня 29. сѣчня 1902.

Ч. 25.

Ч. 662. — Оголошуютъ ся поновно приписы дотычачі практикъ релігійныхъ молодѣжъ католицкой въ школахъ народныхъ и выдѣловыхъ.

В.ц.к.краєва Рада школьна обвѣстила въ ч.3. „Денника урядового“ зъ дня 15. сѣчня 1902 Обѣжники до всѣхъ Радъ школьныхъ и Зарядовъ всѣхъ школъ народныхъ звычайныхъ и выдѣловыхъ, въ справѣ релігійныхъ практикъ молодѣжи школьной вѣроисповѣданія католицкого, слѣдующого содержания:

Въ ч. 31. „Денника урядового“ зъ дня 28. серпня 1901 р. ц. к. Рада школьна краєва оглосила поновно „Приписы, дотычачі релігійныхъ практикъ учениковъ и ученицъ религіи рим. катол. въ школахъ народныхъ,“ выдані розпорядженемъ зъ дня 22. лютого 1893 до ч. 2111. — Приписы ті выдані суть для тыхъ школъ, котрыхъ фреквенція, о сколько она дотычить дѣтей католицкихъ, есть що-до обряду больше-меньше однообразна и належить до обряду латиньского, прото они мають застосоване въ слѣдующихъ округахъ творячихъ серію А): 1. Бѣла, 2. Бохня, 3. Бжеско, 4. Хшановъ, 5. Домброва, 6. Кольбушова, 7. Кракѡвъ мѣсто, 8. Кракѡвъ округъ замѣскій, 9. Лиманова, 10. Мѣлецъ, 11. Мысленицѣ, 12. Ниско, 13. Пильзно, 14. Подбурже, 15. Ропчицѣ, 16. Стрижѡвъ, 17. Тарнобжегъ, 18. Тарновъ, 19. Вадовицѣ, 20. Величка, 21. Живецъ. Рѡвножъ обовязують они въ округахъ: 22. Новыйторгъ и 23. Решѡвъ, зъ вылученемъ тыхъ мѣсцевостей, въ котрыхъ есть значне число дѣтей обряду грецко-католицкого и въ котрыхъ суть уряды парохіальный того обряду.

Для округовъ, въ котрыхъ молодѣжъ католицка школъ народныхъ есть що-до обряду мѣшана, такожъ для вылученыхъ повысшимъ озна-

ченемъ мѣсцевостей округа Новоторжского и Решовского, выдано и розослано розпорядженемъ зъ дня 24. лютого 1896 до ч. 18.595 зъ р. 1895 окремй „Приписы, дотычачй религійныхъ практикъ католицкой религій обряду латиньского и грецкого въ школахъ народныхъ звичайныхъ и выдѣловыхъ,“ уложенй въ порозумѣню зъ церковными властями обохъ обрядовъ. Понеже вѣдъ часу выдана тыхъ приписовъ прибуло много шкѣлъ новыхъ, котры ихъ не посѣдають, прото ц. к. Рада шкѣльна краєва обвѣщае такожь и тй приписы въ нынѣшнѣмъ числѣ „Денника урядового“ поновно. Приписы тй обовязують въ слѣдующихъ округахъ творячихъ серію В): 1. Львѣвъ мѣсто, 2. Львѣвъ округъ замѣскій, 3. Бѣбрка, 4. Богородчаны, 5. Борщѣвъ, 6. Броды, 7. Бережаны, 8. Бучачъ, 9. Цѣшанѣвъ, 10. Чорткѣвъ, 11. Добромиль, 12. Долина, 13. Дрогобичъ, 14. Городокъ, 15. Городенка, 16. Гусятинъ, 17. Ярославъ, 18. Яворѣвъ, 19. Калушь, 20. Камѣнка Струмилова, 21. Коломыя, 22. Косѣвъ, 23. Лѣско, 24. Мостиска, 25. Надвѣрна, 26. Печенѣжинъ, 27. Пѣдгайцѣ, 28. Перемышль, 29. Перемышляны, 30. Рава, 31. Рогатинъ, 32. Рудки, 33. Самбѣръ, 34. Санокъ, 35. Скалатъ, 36. Снятинъ, 37. Сокаль, 38. Станиславѣвъ, 39. Старый Самбѣръ, 40. Стрый, 41. Тернопѣль, 42. Товмачъ, 43. Теремовля, 44. Турка, 45. Залѣщики, 46. Збаражъ, 47. Золочѣвъ, 48. Жовква, 49. Жидачѣвъ.

Слѣдующй округи становлять переходъ межи округами серіи А) и округами серіи В), яко округи серіи С): 1. Березѣвъ, 2. Горлицѣ, 3. Грибѣвъ, 4. Ясло, 5. Кросно, 6. Ланьцутъ, 7. Новый Санчъ, 8. Переворскъ.

Въ округахъ серіи С) розгляне Рада шкѣльна окружна вѣдношеня каждой поодинокой школы и рѣшитъ, чи въ тѣй школѣ мають обовязувати „Приписы“ зъ дня 22. лютого 1893 до ч. 2111, обвѣщенй въ ч. 31. „Денника урядового“ зъ дня 28. серпня 1901, чи „Приписы“ зъ дня 24. лютого 1896 до ч. 18.595 зъ р. 1895, обвѣщенй въ ч. 3. „Денника урядового“ зъ дня 15. сѣчня 1902.

Вѣдносны ухвалы мають запасти на повнѣмъ засѣданю Рады шкѣльной окружной въ присутности представитѣлѣвъ обохъ обрядовъ католицкихъ и мають бути закомуникованй обостороннымъ Ординаріятмъ. Въ тойже самый спѣсѣбъ поступать такожь ц. к. Рады шкѣльной окружнй въ Решовъ и въ Новѣмторзѣ, означаючи тй школы, въ котрыхъ мають бути застосованй „Приписы“ зъ дня 24. лютого 1896 до ч. 18.595.

П р и п и с ы

дотычачй религійныхъ практикъ религій католицкой обряду латиньского и грецкого въ школахъ народныхъ звичайныхъ и выдѣловыхъ.

(Ц. к. Радою шкѣльною въ порозумѣню зъ Преосв. Ординаріятми гр. и рим. кат. обряду рѣшенемъ зъ д. 24. лютого 1896 до ч. 18.595 выданй и въ ч. 3. „Денника урядового“ ц. к. Рады шк. краєвой зъ д. 15. сѣчня 1902 поновно обвѣщенй.)

§. 1.

Наука шкôльна зачинаєсь и кôнчить ся кожного дня короткою молитвою. По молитвѣ належить пôсля можности вôдспѣвати зъ молодежію одну або двѣ стрôчки набожной пѣсни. До той цѣли можуть служити лишъ такі молитвы и пѣсни, котрѣ суть одобренѣ и порученѣ дотычною властію духовною.

Порядокъ молитовъ и пѣсень уложить зъ початкомъ шкôльного року катихитъ, взглядно душпастыръ (взглядно катихиты и душпастырѣ обохъ обрядôвъ) въ порозумѣню зъ управителемъ школы, а въ школахъ бôльше-клясовыхъ въ порозумѣню зъ конференцією збору учительского.

Въ школахъ, до котрыхъ ходять дѣти обряду латиньского и грецкого, належить при укладаню молитовъ и пѣсень мати належитый взглядъ на тоє, щобы дѣти обохъ обрядôвъ мали способнôсть вôдмавляти молитвы и спѣвати пѣсни приписанѣ ихъ властивыми духовными властями.

Порядокъ молитовъ и пѣсень має бути помѣщений на мѣсци виднôмъ въ кождôй школѣ, а въ школахъ бôльше-клясовыхъ въ кождôй клясѣ.

§. 2.

Доки дѣти не умѣють добре молитовъ приписаныхъ, мають вôдмвляти ихъ голосно всѣ разомъ за учителемъ.

Въ школахъ, до котрыхъ ходять дѣти обряду латиньского и грецкого, буде учитель вôдмвляти зъ такими дѣтьми то молитвы приписанѣ духовною властію римско-католицкою, то молитвы приписанѣ властію духовною греко-католицкою, и буде спѣвати то однѣ то другѣ пѣсни набожнѣ.

При визначуваню числа молитовъ и пѣсень, котрѣ учитель то пôсля приписôвъ одного, то пôсля приписôвъ другого обряду въ протягу тыжня має зъ всѣми учениками вôдмовити, взглядно вôдспѣвати, належить всегда приноровляти ся до числа ученикôвъ одного и другого обряду на кождôмъ степені науки и въ кождôй клясѣ. Въ кождôмъ случаю належить памятати о тôмъ, щобы щонайменше три разы въ тыжни вôдмвлялись молитвы и спѣвали ся пѣсни пôсля того обряду, до котрого належить меньшôсть дѣтей.

Коли дѣти уже добре умѣють молитвы, тогды мають ихъ вôдмвляти по черзѣ, и то въ той способъ, що одно зъ дѣтей, на котре припадає черга, вôдмвляє молитву голосно, а другѣ молять ся за нимъ по тихо.

Кождôй дитинѣ свободно вôдмвляти приписану молитву въ тôмъ языцѣ, въ якôмъ она молить ся въ домѣ родительскôмъ. Въ тôмъ взглядѣ учитель не може дѣлати на дѣти нѣякого силованя, анѣ не свободно єму впливати на нихъ якими небудь представлєнями.

Въ школахъ, котри посѣщаютъ ся дѣтьми обохъ обрядѣвъ, буде обовязкомъ учителя цѣлымъ своимъ поведенемъ объявляти належитѣ поважане для обохъ обрядѣвъ и тоѣ почитане защиляти въ сердцахъ молодѣжи.

§. 3.

Школьный рокъ розпочинаєсь и кѣнчить ся торжественнымъ Богослуженемъ.

На початку школьного року промовить катихитъ, взглядно душпастырь до молодѣжи, пригадуючи ѣи обовязки християньскѣи и школьны, и заохочуючи ю до пильности, послуху и доброго веденя себе въ школѣ и по-за школою. — На кѣнци року при случаю Богослуженя благодарственного побудить катихитъ, взглядно душпастырь, въ вѣдповѣднѣй промовѣ молодѣжѣ до вѣдчности къ Богу и учителямъ и пригадає, якъ школьный дѣти довжнѣи себе вести въ часѣ вакацѣи.

Де въ однѣй парохѣи єсть одна або бѣльше церквей дочерныхъ и бѣльше школъ народныхъ, тамъ душпастырь въ порозумѣню зъ управителемъ каждой школы вызначить, коли торжественне Богослуженє для школьной молодѣжи має вѣдбути ся въ кождѣй до єго парохѣи належачѣй церквѣ.

Въ школахъ, до котрыхъ ходять дѣти обряду латиньского и грецкого, належитъ точно перестерѣгати тои засады, що Богослуженя вѣдбуваючы ся на початку и на кѣнци року школьного мають вѣдправити ся того самого дня для ученикѣвъ обохъ обрядѣвъ.

Если бы въ тыхъ школахъ зъ якихъ небудь причинъ для молодѣжи одного зъ тыхъ обрядѣвъ торжественне Богослуженє не могло бути вѣдправлене, то молодѣжѣ тота возьме участь въ Богослуженю вѣдправляющѣмъ ся для молодѣжи другого обряду.

Въ мѣсцевостяхъ, въ котрыхъ нема нѣ церкви гр. кат., нѣ костела лат. и де зъ того powodu вѣдправленє торжественного Богослуженя єсть неможливымъ, розпочинаєсь и кѣнчить ся школьный рокъ торжествомъ школьнымъ, котрого порядокъ уложить душпастырѣ въ порозумѣню зъ властями школьными.

§. 4.

Въ школахъ, маючихъ особныхъ катихитѣвъ, молодѣжѣ школѣ на обовязана єсть каждой недѣлѣ и каждого свята въ цѣломъ роцѣ школьномъ, такожь въ буднѣи дни почавши вѣдъ 1. до 31. вересня и вѣдъ 1. мая до кѣнца року школьного ходити пѣдъ надзоромъ учительѣвъ школы на Богослуженє.

Той самый порядокъ має впровадити ся, о скѣлько можна, въ всѣхъ мѣсцевостяхъ, въ котрыхъ тому не стоять на перепонѣ вѣдношеня парохѣяльнѣи або за велике вѣддаленє школы вѣдъ церкви.

Часъ и порядокъ Богослуженія означить душпастврь въ порозумѣню зъ зарядомъ школы, при чомъ уважати належить на то, щобы вѣдси не повставали нѣ жадна перепона въ Богослуженю парохіальномъ, а нѣ нарушене затвердженого властями школьными подѣлу годинъ науки, а нѣ укорочене назначеного въ плянахъ науки вымѣру часу.

Въ тыхъ случаяхъ, въ котрыхъ молодѣжи школьной не возможнымъ естъ ходити на Богослуженіе зъ powodu вѣддаленія школы вѣдъ церкви або зъ powodu, що школа не має особногo катихита а священники парохіальні не могутъ вѣдправляти окремои св. Литургіи для молодѣжи школьной, або хотѣй школа и має особногo катихита, но катихитъ назначенный для кѣлькохъ школъ, може лишъ для молодѣжи одной школы вѣдправляти Богослуженіе, буде такъ священникъ учащій въ школѣ религіи, якъ и управитель школы заохочувати молодѣжъ, особенно старшу, щобы по крайнѣй мѣрѣ въ Недѣлѣ и Свята разомъ зъ родичами або опѣкунами брала участь въ Богослуженю парохіальномъ.

§. 5.

Вѣдъ обовязку ходити на спѣльнѣй Богослуженія належить увѣльняти будь поодинокихъ учениковъ, будьто цѣлѣй вѣддѣлы, особенно дѣти найнизшихъ степенѣвъ науки, зъ причины слоты, острого и студеного воздуху а недостаточного одѣня и обуви, злои дороги, небезпеченства епидемичныхъ болѣзней, а въ поодинокихъ случаяхъ такожъ зъ причины болѣзни родичѣвъ и сродникѣвъ, вымагаючи присутности дитини дома.

Таке увѣльнене дае въ высше наведеныхъ случаяхъ катихитъ, взглядно душпастврь въ порозумѣню зъ управителемъ школы. Рѣвножъ може священникъ зъ управителемъ школы за обостороннымъ порозумѣнемъ увѣльнити всю школу въ выимковыхъ случаяхъ вѣдъ участи въ Богослуженю, если зайдуть обставины, котрі утрудняють участь молодѣжи въ Богослуженю.

Если бы мѣсцевѣй вѣдносины вымагали увѣльнення молодѣжи вѣдъ обовязкового спѣльного Богослуженія на часъ довшій, тогды порозумѣе ся въ тѣмъ взглядѣ окружна Рада школьна зъ вѣдносымъ Ординаріятѣмъ Епископскимъ.

§. 6.

Въ день задушный и въ Середу попельцеву молодѣжъ римско-католицка має пѣдъ надзоромъ учителѣвъ бути на Богослуженю присутною. Если же въ мѣсци нема костела, або иншій трудности мѣсцевѣй на участь молодѣжи въ тѣмъ Богослуженю не позволяють, має учитель въ недостатку священника вѣдмовити въ тѣ дни молитвы до-тычнымъ душпаствремъ всказаніи. Въ оба тѣ дни молодѣжъ школьна естъ вѣльна вѣдъ науки передполуднеои.

Такъ само возьме старша молодѣжь гр.-католицка, если не заходятъ перешкоды въ §. 5. предвидженій, подѣ надзоромъ учителѣвъ участь въ Богослуженію водправляваномъ въ навечеріе гр. кат. праздника Богоявленія Господняго, а класы, взглядно же степенѣ науки, котрыхъ дѣти будутъ въ томъ дни на Богослуженію присутніи, мають водѣ години 10. передѣ полуднемъ бути увольненіи водѣ науки шкѣльной. — Въ субботу передѣ Сшествіемъ св. Духа, яко въ дни посвяченѣмъ послѣ обряду гр. кат. памяти помершихъ, мае молодѣжь того обряду подѣ надзоромъ учителѣвъ бути присутною на Богослуженію, если тое Богослуженіе водправляе ся въ мѣсцевости, въ котрой есть школа, а згаданіи въ §. 5. трудности не стоятъ на перешкодѣ присутствованію молодѣжи. Въ такѣмъ разѣ буде шкѣльна молодѣжь въ томъ дни увольнена водѣ науки передполудневою.

§. 7.

Въ праздникъ св. Покровителя парохіи (праздникъ храмовый) молодѣжь шкѣльна бере подѣ надзоромъ учителѣвъ участь въ Богослуженію, если мѣсцевіи водносины, значнѣйше воддалене водѣ церкви, лиха пора року, тѣснота церковного будынку або иншіи трудности не стоятъ тому на перешкодѣ. День той мае бути вѣльный водѣ шкѣльной науки.

§. 8.

(Послѣ тексту оголошеного въ ч. 31. „Денника урядового“ ц. к. Рады шкѣльной краевой зъ р. 1901).

День именинъ Его Величества т. е. 4. жовтня мае въ всѣхъ школахъ, въ котрыхъ не заходятъ перешкоды провадити молодѣжь до церкви, обходити ся торжественнымъ Богослуженіемъ. По Богослуженію мае молодѣжь водспѣвати Имнѣ народный.

День именинъ бл. п. цѣсаревой Єлисаветы т. е. 19. листопада мае и въ будуче бути вѣльный водѣ науки шкѣльной и въ томъ дни належить уряджувати торжественне Богослуженіе.

Въ дни нормальный Дворскій т. е. дня 28. червня яко въ навечеріе рѣчницѣ смерти бл. п. цѣсаря Фердинанда и дня 9. вересня яко въ навечеріе смерти бл. п. цѣсаревой Єлисаветы, довжна молодѣжь шкѣльна взяти участь въ поминальныхъ Богослуженіяхъ въ мѣсцевѣй церкви.

§. 9.

Въ день именинъ Его Святости Папы и Епархіального Епископа мае до шкѣльныхъ молитовъ звычайныхъ додавати ся еще молитва за Папу а взглядно за Епископа.

§. 10.

Въ день св. Марка и въ дни крестнѣи молодѣжь римско-католицка бере участь въ процесіяхъ, водбуваючихъ ся въ тѣи дни подѣ надзо-

ромъ учителѣвъ, если мѣсцеві вѣднѣсины не стоятъ тому на завадѣ. Що до евентуального увѣльнюваня поодинокихъ класѣ або вѣдѣловѣ або и цѣлыхъ шкѣлъ вѣдѣ участи вѣ процесіи, належить руководити ся постановленями §. 5.

§. 11.

Вѣ процесіи на празникъ Божого Тѣла (Пресв. Евхаристіи) пѣсля обряду рим. и гр. кат. може шкѣльна молодѣжь брати участь, де то єсть вѣ звичаю и де на то позволяють вѣднѣсины мѣсцеві. Такъ само може рим. кат. молодѣжь шкѣльна брати участь вѣ Вечерняхъ вѣдправляющихъ ся вѣ часѣ октавы (попразденьства) Божого Тѣла, однако зѣ тымъ застереженѣмъ, що участь молодѣжи вѣ вечерняхъ нѣ вѣ чѣмъ не нарушитъ приписаного подѣлу годинѣ шкѣльныхъ.

§ 12.

Вѣ Свята Рождества Христоваго, на Новый Рѣкъ, вѣ Свята Великоднїи и Сошествіа св. Духа, а вѣзглядно и Божого Тѣла пѣсля обохъ обрядѣвъ, такожъ вѣ празникъ Трехъ Царѣвъ и Стрѣтенія (Очищенія пресв. Богородицѣ) пѣсля обряду римско-кат. и вѣ празникъ Богоявленія пѣсля обряду гр. кат. молодѣжь шкѣльна дотычного обряду єсть вѣльна вѣдѣ спѣльного Богослуженя. Однако катихиты и учителѣ довшнїи поучити и заохотити молодѣжь, щѣбы вѣ тї дни разомъ зѣ родичами або опѣкунами брала участь вѣ Богослуженю парохіальномъ.

§ 13.

Вѣ школахъ вѣдѣловыхъ и вѣ тыхъ школахъ народныхъ звичайныхъ, котрїи мають особнѣхъ катихитѣвъ, катихитѣ єсть обовязанныи мати екскорты для молодѣжи шкѣльной вѣ всѣ Недѣлѣ и Свята нарочитїи, вынявши празники наведенїи вѣ §. 12. а то передѣ або по спѣльномъ Богослуженю. На екскорту обовязанїи ходити всѣ ученики и ученицѣ шкѣлъ вѣдѣловыхъ, а вѣ школахъ народныхъ звичайныхъ молодѣжь высшихъ класѣ, почавши вѣдѣ третого року науки.

§. 14.

Єсли школа має особного катихиту, но катихитѣ той будучи призначенымъ для кѣлькохъ шкѣлъ, лишѣ для молодѣжи одной або двоихъ шкѣлъ може мати екскорту, такожъ де обовязки катихитѣвъ повняти мѣсцевїи душпастирѣ, занятїи при парохїи, тамъ перечитає катихитѣ, если парохіальнїи обовязки не стануть єму на перешкодѣ, вѣ кожду суботу и вѣ навечерїє кождого Свята молодѣжи класѣ а вѣзглядно степенѣвъ высшихъ почавши вѣдѣ третого року науки, Евангелїа припадающе на день наступающїи, и выяснивши значенїє того же Еван-

гелія, випровадить вѣдповѣднѣ науки вѣры и моральности и вытол-кує обряды церковнѣ.

На тую науку призначить управитель школы вѣ порозумѣню зъ катихитомъ вѣдповѣдну пору вѣ подѣлѣ годинѣ, однакѣ безъ укороченя часу призначеного вѣ плянѣ на науку поодинокихъ предметѣвъ.

Часть вызначеный на тую науку вчисляє ся катихитѣ пѣсля приписаныхъ нормѣ.

Вѣ всѣхъ иншихъ школахъ учитель, если получивъ мѣсію вѣдъ Ординаріату заступати катихита и уповажене вѣдъ окружной Рады школьной, перечитає молодѣжи школьной высшихъ класѣ, вглядно степенѣвъ вѣдъ третого року науки почавши, каждой суботы и вѣ навечеріє каждого торжественного (нарочитого) Свята Евангеліє на слѣдующій день безъ всякихъ поясненѣ, а вѣ навечеріє празникѣвъ Святыхъ житіє Святого, и то зъ книжки одобреной властію духовною и вѣдспѣває зъ молодежію приписану на тую же Недѣлю а вглядно на той празникѣ пѣснь церковну, а пѣсля обряду гр. кат. уставомъ приписаный Тропарѣ.

Щобы же тоє могло вѣдбути ся безъ укороченя вымѣру часу призначеного вѣ плянѣ на науку поодинокихъ предметѣвъ, вызначить учитель, маючий уповажене до заступованя катихита, послѣдню годину вѣ суботу на науку религіи и пѣдъ конецъ години здѣлає, якѣ выше указано.

§. 15.

Вѣ протягу року довжна католицка молодѣжь школьна, маюча вѣдповѣдне приготование, приступати три разы до Св. Тайнѣ, и то на початку школьного року, передъ Великодными Святами и на кѣнци року школьного.

По поводу приступованя школьной молодѣжи до св. Тайнѣ, належить дѣти цѣлой школы увѣльнити вѣдъ науки школьной на одно пополудне вѣ цѣли вѣдправленя св. Сповѣди и на слѣдующе передполудне вѣ цѣли принятія св. Причастія.

Заохочувати молодѣжь, щобы кромѣ тыхъ обовязковыхъ реченцѣвъ приступала приватно частѣйше до св. Тайнѣ Покаянія и Евхаристіи полишає ся катихитамъ зъ тымъ однакы застереженемъ, що школьна наука зъ того powodu не може дѣзнати укороченя.

Приготоване молодѣжи до достойного принятія св. Тайнѣ вѣдбуває ся правильно вѣ годинахъ призначеныхъ на науку религіи. Если же вѣ дни, вѣ котрѣмъ молодѣжь має приступити до св. Сповѣди, пѣсля подѣлу годинѣ не припадає наука религіи, тогды управитель школы призначить на тоє приготоване послѣдну годину науки передполудневою. Управитель и учитель мають обовязокъ пѣдчасъ Сповѣди и Причастія надзорувати молодѣжь вѣ церквѣ.

Вѣ школахъ, котрі мають особныхъ катихитѣвъ, попередять Сповѣдь великодну вѣдповѣднѣ реколєкціи зъ початкомъ Страстного

тыжня. Именно належить въ понедѣлокъ рано и по полудни и въ второкъ рано оповѣсти и объяснить молодѣжи исторію Страстей Христовыхъ або выголосити примѣненій до вѣку и понятія тои молодѣжи науки реколекційнѣй, въ второкъ же по полудни приготувити молодѣжь до Сповѣди великодной. Де зъ взглядовъ на мѣсцевѣй вѣдносины великодна Сповѣдь вѣдбувае ся передъ Страстнымъ тыжнемъ, тамъ попередять ю въ томъ случаю реколекцій вѣдбуті въ выше сказаномъ порядку, а въ понедѣлокъ и второкъ Страстного тыжня наука шкѣльна буде вѣдбувати ся звичайнымъ порядкомъ.

Въ школахъ, котрѣ не мають особѣныхъ катихитѣвъ, перечитае учитель, если вѣдъ Епископскаго Ординаріату мае уповажене заступати катихита, на початку Страстного тыжня молодѣжи исторію Страстей Христовыхъ пѣсля пѣдручника для шкѣлъ властію призначеного.

Въ цѣли визначена часу на вѣдповѣдне приготуване молодѣжи, маючої приступити до першої Сповѣди або Причастія, тоже до евентуального принятія Тайны мѣропомазанія або до вѣдправленія Сповѣди ювильейной, порозумѣе ся катихитъ зъ управителемъ школы, котрый подѣлае всякій до тои цѣли змѣряючі улекшенія.

Часть для вѣдправленія Сповѣди и принятія св. Причастія мае означити ся кождый разъ за спѣльнымъ порозумѣнемъ межи душпастыремъ а катихитомъ и управителемъ школы.

Обвѣщаючи поновно тѣи приписы Всч. Клиру АЕпархіальному въ ч. VI. „АЕпархіальныхъ Вѣдомостей“ зъ дня 30. мая 1896 оголошеній, зъ змѣною въ §. 8. по мысли рѣш. ц. к. Рады шкѣльной краевой зъ дня 16. серпня 1901 до ч. 16045 здѣланую, Митрополитальный Ординаріатъ взывае такъ Всч. катихитѣвъ шкѣлъ народныхъ и вѣдѣловыхъ, якъ такожь Всч. душпастырѣвъ повнячихъ обовязки катихитѣвъ въ школахъ народныхъ, щобы що-до религійныхъ практикъ въ реченыхъ школахъ придержували ся точно нормъ въ тыхъ приписахъ поданыхъ. Тымъ же Всч. настоятелямъ парохій, котрѣ не суть заразомъ катихитами школы, а взглядно шкѣлъ находячихъ ся въ обрубѣ ихъ парохій поручае ся, щобы взглядомъ такихъ практикъ религійныхъ, котрѣ для молодѣжи шкѣльной мають вѣдбувати ся въ церквѣ, якъ Богослужене, св. Сповѣдь, були всегда готовѣ порозумѣти ся зъ дотычнымъ катихитомъ.

Дотычно молитвы, котрою наука шкѣльна мае розпочинатись и кѣнчити, примѣчае ся, що въ клясѣ найнижшѣй може она бути обмеженою лишь на вѣдмовлене молитвы Господньої „Отче нашъ“ передъ наукою, а „Богородице Дѣво“ по науцѣ; въ клясахъ же высшихъ належить передъ молитвою Господнѣю вѣдмовляти або вѣдспѣвати еще коротку молитву до св. Духа „Царю Небесный“, а по законченю науки по вѣдмовленю „Богородице Дѣво“ вѣдмовити або вѣдспѣвати молитовцю „Подъ Твою милость прибѣгаемъ.“ або „Достойно

есть.“ Чи и на котрыхъ степеняхъ науки мають кромѣ тыхъ молитвъ вѣдмвляти ся такожь молитвы спеціальнй передъ наукою и по науцѣ, находячы ся въ молитвенникахъ, мающихъ Ординаріятске одобрене, позѣставляе ся розсудженю катихита по засягненю мнѣнія дотычного учителя възглядно конференціи учачихъ въ дотычнѣй школѣ. При томъ пригадуе ся Всч. катихитамъ, що особенно ихъ обовязкомъ есть уважати на то, щѣбы дѣти вѣдмвляючи молитву, вѣдмвляли ю зъ належитымъ скупленемъ духа и кожде еи слово вымвляли выразно и зъ правильнымъ наголосомъ.

Въ день именинъ Ёго Святости Папы т. е. 11. цвѣтня нов. ст. мае до молитвъ, котры въ школѣ звыкло вѣдмвляють ся, еще додавати ся молитва: „Спаси Господи святѣйшого вселенського Архіерея Льва Папу Римского, и сотвори ему многая лѣта.“ Въ день же 13. грудня нов. ст. мае ся до молитвы звыклои додавати: „Спаси Господи Преосвященного Архієпископа нашего Митрополита Андрея и сотвори ему многая лѣта. (§. 9.)

Всч Ординаріятскихъ Комисарѣвъ школныхъ обовязуе ся, щѣбы при визитаціяхъ школъ звертали свою особенну увагу на тое, чи религійнй практики выконують ся пося постановлень повысшихъ приписѣвъ.

Додае ся, що докладного знаня тыхъ приписѣвъ буде вымагати ся такожь вѣдъ кандидатѣвъ на катихитѣвъ школъ народныхъ и выдѣловыхъ.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 14. лютого 1902.

Ч. 26.

Ч. 1585. — Оголошуе ся реченець испытѣвъ квалификаційныхъ на катихитѣвъ до школъ выдѣловыхъ.

Испыты квалификаційнй кандидатѣвъ на катихитѣвъ до школъ выдѣловыхъ письменнй и устнй, вѣдбудуть ся въ дняхъ 30. цвѣтня и 1. мая 1902. Въ объемъ сихъ испытѣвъ входять слѣдуючы предметы:

- 1) Исторія библийна обохъ Завѣтѣвъ.
- 2) Наука вѣры христ. католицкои, въ объемѣ выложенѣмъ въ великомѣ Катихисмѣ;
- 3) Етика католицка, въ такомъ же объемѣ.
- 4) Литургия гр. католицка.
- 5) Важнѣйшы моменты зъ исторіи Церкви Христовой, зъ особеннымъ увзглядненемъ исторіи Церкви гр. кат.
- 6) Педагогика.

Кромѣ того, буде вѣдъ кандидатѣвъ вымагати ся такожь докладного знаня обовязующихъ приписѣвъ дотычачихъ религійныхъ практикъ католицкои молодѣжи въ школахъ народныхъ и выдѣловыхъ.

Священики желаючі піддати ся выше сказаному испытю мають свои дотычні поданя внести до Митроп. Консисто́ріи до дня **15. цвѣтня** с. р. а дня 30-го цвѣтня о 8. годинѣ рано явити ся въ са-ли засѣдань Митрополитальной Консисто́ріи.

Водъ Митрополитальной Консисто́ріи.

Львѡвъ, дня 13. марта 1902.

Ч. 27.

Обвѣщеня конкурсовъ.

I.

Митрополитальна Консисто́рія розписуе на конкурсъ подъ днемъ 13. марта 1902 зъ реченцемъ до дня 7. мая 1902 слѣдуючі парохіи :

Ч. 1703. — **Бужокъ**, декан. Олеского, наданя Конвенту Сестеръ Милосердія на Клепарѣ въ Краковѣ.

Ч. 1783. — **Звенигородъ**, декан. Бобрецкого, наданя приватного.

II.

Ч. 2046. — **Оголошуе ся конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ Бѡбрцѣ.**

Ц. к. окружна Рада шко́льна въ **Бѡбрцѣ** розписала подъ д. 21. лютого 1902 ч. 400 конкурсъ въ цѣли стало́го замѣщеня посады гр. кат. катихита въ 6-клясовѡй школѣ мужеско́й въ Бѡбрцѣ. До тои посады привязані суть поборы III клясы платъ зъ увзглядненемъ постановленя §. 4. уставы зъ д. 22. червня 1899 (В. з. кр. ч. 81.). — Священики убѣгаючі ся о тую посаду мають удокументовані поданя посредствомъ своеи настоятельной власти до выше сказаной Рады окружной внести въ реченци до дня **20. цвѣтня 1902.** р.

Тое подае ся Всч. Архіепарх. Клиру до вѣдомости.

Львѡвъ, дня 15. марта 1902.

III.

Ч. 2047. — **Оголошуе ся конкурсъ на посаду катихита въ Рогатинѣ.**

Ц. к. окружна Рада шко́льна въ **Рогатинѣ** розписала подъ д. 13. Лютого 1902 Ч. 423 конкурсъ въ цѣли стало́го замѣщеня посады гр. кат. катихита въ 6-клясовѡй школѣ мужеско́й въ Рогатинѣ зъ обовязкомъ учити религіи такожъ въ 6-клясовѡй школѣ женьско́й, зъ поборами III клясы платъ зъ увзглядненемъ постановленя §. 4. уставы зъ д. 22. червня 1899. (ч. 81. В. з. кр.). Убѣгаючі ся о тую посаду священики мають дотычні удокументовані поданя внести посредствомъ своеи настоятельной власти до ц. к. окружной Рады шко́льной въ Рогатинѣ до дня **30. цвѣтня 1902.**

Тое подае ся Всч. Клиру Архіепархіяльному до вѣдомости.

Водъ Митрополитальной Консисто́ріи.

Львѡвъ, дня 15. марта 1902.

ХРОНИКА.

**Архієрейскій грамоты похвальні зъ правомъ уживаня вѣдзнанъ
крылошаньскихъ отримали 00.:**

Константинъ Лопатинскій катихитъ гимназій въ Тарнополи, Евгенийъ Громницкій катихитъ гимназій въ Золочевѣ, Петро Крипякевичъ катихитъ IV. гимназій въ Львовѣ, Савинъ Яцковскій парохъ Хмѣльна.

Ординаріятскимъ Комисаремъ для шкѣлъ деканата Ширецкого именованъ:

О. Максимъ Струминскій деканъ и парохъ въ Ставчанахъ.

Завѣдательства отримали 00:

ВПр. О. Крылош. Іоанъ Чапельскій при Архикатедр. Храмъ Св. ВМ. Георгія, Николай Пясецкій въ Чижикувъ, Володимиръ Левицкій въ Звенигородѣ, Петро Кордуба въ Рожнятовѣ, Іоанъ Королюкъ въ Городиславичахъ, Михайль Бобовникъ въ Сухорѣчу.

Въ пропозиціи умѣщенъ 00.:

на **Надѣтичѣ**: Климентій Калинскій самъ одинъ.

на **Зелену**: въ тернѣ: 1) Антоній Целевичъ, 2) Юліанъ Левицкій, 3) Василій Левицкій — а въ списѣ: 4) Іоанъ Иванчукъ, 5) Теодоръ Пиндусъ, 6) Теодоръ Кордуба, 7) Зеновій Перфецкій, 8) Евгенийъ Монцѣбовичъ, 9) Іоанъ Королюкъ.

на **Красѣвъ**: въ тернѣ: 1) Михайль Яцкевичъ, 2) Емилианъ Кузьма, 3) Теодоръ Кордуба, — а въ списѣ: 4) Іоанъ Королюкъ, 5) Александеръ Чубатый, 6) Василій Владычинъ 7) Григорій Панчишинъ.

на **Голдовичѣ**: 1) Богданъ Домбчевскій, 2) Михайль Сивеньскій.

на **Стрѣлкѣвъ**: 1) Теодоръ Кордуба, 2) Іоанъ Королюкъ, 3) Едвардъ Косановскій.

на **Лешнѣвъ**: въ тернѣ: 1) Савинъ Устіановичъ, 2) Іосифъ Высочанскій, 3) Петро Яцишинъ — а въ списѣ: 4) Павло Чмола, 5) Симеонъ Савула, 6) Тимотей Бордулякъ, 7) Володимиръ Яцковскій, 8) Николай Малый, 9) Онуфрій Чубатый, 10) Емилианъ Билинскій, 11) Андрей Одѣжинскій, 12) Николай Демчишинъ, 13) Іосифъ Дяковъ, 14) Іоанъ Сухаровскій, 15) Николай Герасимовичъ, 16) Теофилъ Луцкій, 17) Юліанъ Бурачокъ, 18) Теодоръ Кордуба, 19) Теодоръ Гураль, 20) Евгенийъ Монцѣбовичъ, 21) Андрей Киналь.

на **Зарудѣ** въ тернѣ: 1) Тимотей Бордулякъ, 2) Іоанъ Зазулякъ, 3) Іоанъ Иванчукъ — а въ списѣ: 4) Теодоръ Кордуба, 5) Іоанъ Королюкъ, 6) Александеръ Чубатый, 7) Григорій Панчишинъ, 8) Евстахій Скоморевскій, 9) Вильгельмъ Белкотъ.

на **Бускѣ**: въ тернѣ: 1) Григорій Словицкій, 2) Павло Козюкъ, 3) Викторъ Гарухъ — а въ списѣ: 4) Іоанъ Черепашинскій, 5) Іоанъ Гургаль, 6) Теодоръ Бѣлевичъ, 7) Іоанъ Мартинюкъ-Лотоцкій, 8) Ярославъ Янкевичъ, 9) Левъ Левицкій, 10) Володимиръ Левицкій, 11) Изидоръ Копертинскій, 12) Василій Лиско, 13) Володимиръ Присташевскій, 14) Володимиръ Лешньовскій, 15) Іоанъ Королюкъ, 16) Левъ Юрчинскій, 17) Григорій Панчишинъ.

Выс. Президія ц. к. Намѣстництва згаджає ся на канон. институцію 00.:

Кароля Бутриньского на Черешинъ, Николая Пясецкого на Чижикувъ.

До канон. институції на мѣсяць Мартъ вѣзванъ ОО.:

Кароль Бутринскій на Черешинъ, Николай Пясецкій на Чижикивъ.

Нанон. институцію отримали ОО.:

Николай Левицкій на Оброшинъ, Іоанъ Билинкевичъ на Грибовичъ.

Зъ презенты зрезигнувавъ:

О. Іосифъ Бандира на Голдовичъ.

Декретъ увѣльнення вѣдъ испытѣ конкурсового парох. отримавъ:

О. Іоанъ Черепашинскій парохъ Керницъ.

Вѣдпущку зъ звязи канон. АЕпархіи Львѣвскои до Епархіи Перемыскои отримали:

Теофилъ Величко и Іоанъ Скубишъ, укѣнчені богословы.

Власть binandi отримавъ:

Парохъ въ Островчику до кѣнця Лютого 1903.

Престоль упривилеованый отримала церковь:

пар. Св. О. Николая въ Жуковъ.

Брацтва найсв. Тайнъ зѣстали канонно установлені при церквахъ:

пар. св. О. Николая въ Водникахъ, пар. св. Параскевы въ Телячѣмъ, пар. Воведенія Пресв. Богородицъ въ Перегновъ.

НЕКРОЛЬОГІЯ.

О. Діонизій Заневичъ, парохъ Городиславичъ, померъ д. 29. сѣчня 1902.

О. Петро Соловѣй, парохъ въ Покрѣвцяхъ, померъ д. 30. сѣчня 1902.

О. Теодоръ Павлюкъ парохъ Рожнятова, померъ д. 17. лютого 1902.

Душѣ Ихъ поручають ся молитвамъ Всч. Клира.

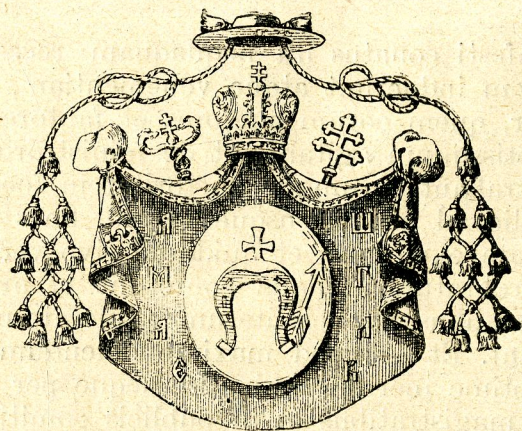
Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 17. марта 1902.

АНДРЕЙ.

Митрополитъ.

Львѣвско-Архіепархіяльний ВѢДОМОСТІ

РѢКЪ 1902.

Выдано дня 10. цвѣтня.

Ч. VI.

Ч. 28.

Ч. 2711. — Листъ пастырскій Австрійского Епископату.

Оголошує ся соборный Листъ пастырскій Епископѡвъ ціслитавскои Австрій, зѡбранныхъ на нарады до Вѣдня въ мѣсяци листопадѣ 1901, выданный по причинѣ новѣйшихъ ворожихъ змагань, стремячихъ ослабити вѣру св. и водорвати вѣрныхъ вѡдъ св. кат. Церкви.

**Archiepiscopi et Episcopi Austriae Dilecto ac Venerabili
Clero suo Salutem in Domino!**

Venerabiles fratres!

Sacris muneris nostri officiis satisfacturi supremique Ecclesiae Pastoris Leonis PP. XIII monita¹⁾ secuti, iterata vice significavimus vobis, quae pugnae contra s. Matrem Ecclesiam, imprimis in patria nostra, in dies excitentur acriores, tristesque exposuimus eventus, societati christianae exinde minitantes.

¹⁾ Epist. ad Archiepp. et Epp. Austriae d. 13. Mart. 1891;

Verumtamen infesti conatus illi nequaquam recesserunt, immo annis novissimis acerbiter induerunt atque vehementiam, quae nonnisi ex fine proposito intelligitur, quem eorum auctores et fautores omni studio persequuntur. Id sane potissimum agitant, ut de ministrorum Ecclesiae dignitate quam plurimum detrahant eorumque auctoritatem foedissima subvertant infamatione. Eo consilio ad ultimos usque terrae fines excurrentes cleri catholici mores et vitam explorant, et quidquid sive veri sive falsi et commenticii clerico exprobratur, undique conferunt et argutia vere diabolica in diariis et ephemeridibus publicis iterum atque iterum in medium proferrunt atque diffundunt. Et — quod maxime dolendum — haec calumniosa cleri de societate optime meriti criminatio neque per leges latas efficaciter reprimatur neque a magistratibus et in publicis comitiis semper inhibetur, ita ut Ecclesia catholica ejusque ministri extra legem positi et a communi omnibus civilis humanique juris tutela paene exclusi esse videantur.

Revera, venerabiles fratres, tempus illud advenisse videtur, de quo Redemptor et Magister noster ait: „Tunc tradent vos in tribulationem et occident vos, et eritis odio omnibus gentibus propter nomen meum.“¹⁾ „Venit hora, ut omnis, qui interficit vos, arbitretur obsequium se praestare Deo. Et haec facient vobis, quia non noverunt Patrem neque me.“²⁾

Et quae est causa talis tantique odii? Salvator noster eam indicat dicens: „Si mundus vos odit, scitote, quia me priorem vobis odio habuit. Si de mundo fuissetis, mundus, quod suum erat, diligeret; quia vero de mundo non estis, sed ego elegi vos de mundo, propterea odit vos mundus. Mementote sermonis mei, quem ego dixi vobis: Non est servus major domino suo. Si me persecuti sunt, et vos persequentur; si sermonem meum servaverunt, et vestrum servabunt.“³⁾ „Sufficit discipulo, ut sit sicut magister ejus, et servo, sicut dominus ejus. Si patrem familias Beelzebub vocaverunt, quanto magis domesticos ejus?“⁴⁾

Haec est autem consolatio nostra: Eadem sorte fruentes conjuncti sumus cum Domino et Magistro nostro. Numquid secus fieri potest? Christi corpus sumus! „Vos estis corpus Christi et membra.“⁵⁾ „Sicut enim corpus unum est et membra habet multa, omnia autem membra corporis, cum sint multa, unum tamen corpus sunt: ita et Christus.“⁶⁾ „Et quosdam quidem posuit Deus in Ecclesia primum Apostolos, secundo Prophetas, tertio Doctores, deinde virtutes, exinde gratias, curationum, opitulationes, gubernationes, genera linguarum, interpretationes sermonum. Numquid omnes Apostoli? numquid omnes Prophetae? numquid omnes Doctores?... Aemulamini autem charismata meliora.“⁷⁾

Unde neminem latere potest, qualem Jesus Christus aedificaverit Ecclesiam et quem in sacro hoc aedificio posuerit ordinem. Nemini autem licet, hoc aedificium labefactare vel immutare, quin opus Christi contemnat.

1) Matth. 24, 9; — 2) Joan. 16, 2, 3; — 3) Joan. 15, 18—20; — 4) Matth. 10, 25; — 5) I. Cor. 12, 27; — 6) Ibid. 12; — 7) Ibid. 28—31.

Quod Christi in terris Vicarius in epistola ad Archiep. Turonen. testatus est verbis: „Divinum quippe aedificium, quod est Ecclesia, verissime nititur in fundamento conspicuo, primum quidem in Petro et Successoribus ejus, proxime in Apostolis et Successoribus eorum, Episcopis, quos, qui audit vel spernit, is perinde facit, ac si audiat vel spernat Christum Dominum.“ Qua veritate repetita in epistola ad Archiepp. et Epp. Galliae¹⁾ sic pergit: „Audite igitur, quae praeclarus ille Martyr Antiochenus, S. Ignatius, Ecclesiae primitivae clero exposuit: „Omnes Episcopum sequimini ut Christus Jesus Patrem... Sine Episcopo nemo quidquam faciat eorum, quae ad Ecclesiam spectant.“²⁾ „Quemadmodum itaque Dominus sine Patre nihil fecit,... sic et vos sine Episcopo.“³⁾ „Vestrum presbyterium ita coaptatum sit Episcopo, ut chordae citharae.“⁴⁾ „Si aliter ageretis,“ addit Leo PP. XIII, „hoc obsequio et hoc vinculo cum Episcopis neglecto, spectat ad vos, quae Praedecessor Noster Gregorius PP. XVI pronuntiavit⁵⁾: „Quantum in vobis est, ordinem ab auctore Ecclesiae Deo providentissime constitutum, funditus evertitis.“

Sic Sanctissimus Dominus noster Leo PP. XIII* Christi mandatum adimplevit: „Et tu... confirma fratres tuos.“⁶⁾

Attamen et nostrum est, venerabiles fratres, ut quod mandavit Dominus Petro facere Apostolis, faciamus et vobis, cooperatoribus nostris. Quod quidem, omnia ceterum studia in animarum salute a vobis collocata, omnes curas in eam impensas omnesque labores pro ea exantlatos gratissimo animo recolentes, hisce literis pastoralibus adimplere studemus.

In media pugna collocatis acerrima, in qua de aeternae salutis humanae conditionibus agitur, colluctandum nobis est „adversus mundi rectores tenebrarum harum, contra spiritualia nequitiae, in coelestibus.“⁷⁾ Securi quidem sumus de ultimo pugnae exitu, quum Dominus Jesus nos confortet dicens: „Confidite; ego vici mundum.“⁸⁾ Ast strenue fortiterque dimicandum est; nam idem Dominus protestabatur: „Non veni pacem mittere, sed gladium.“⁹⁾ Attamen „ut castrorum acies ordinata“¹⁰⁾ et arctissime coadunati ingredi debemus in hanc pugnam spiritualem. Nullus sit discordiae lucus, ne hostis malignus ullam invadendi atque perturbationem inferendi inveniat occasionem; nam „omne regnum divisum contra se desolabitur, et omnis civitas vel domus divisa contra se non stabit. Qui non est mecum, contra me est; et qui non congregat mecum, spargit.“¹¹⁾ Iam veteris testamenti historia docet nos, tristes oxoriri casus, si milites Dei disciplinam neglexerint. „In die illa,“ ut narrat auctor I. lib. Mach.¹²⁾, „ceciderunt sacerdotes in bello, dum volunt fortiter facere, dum sine consilio exeunt in praelium. Ipsi autem non erant de semine virorum illorum, per quos salus facta est in Israel.“

¹⁾ D. 8. Sept. 1899; — ²⁾ Ad Smyrn. 8; — ³⁾ Ad Magn. 7; — ⁴⁾ Ad Ephes. 4; — ⁵⁾ Epist. Encycl. d. 15. Aug. 1832; — ⁶⁾ Luc. 22, 32; — ⁷⁾ Ephes. 6, 12; ⁸⁾ Joan. 16, 33; — ⁹⁾ Matth. 10, 34; — ¹⁰⁾ Cant. 6, 3; — ¹¹⁾ Matth. 12, 25, 30; — ¹²⁾ 5, 67, 62.

Quomodo autem stabit in pugna sacerdos Novae Legis, sacerdos secundum ordinem Melchisedech, qui totus coelestis, totus spiritualis, totus rebus divinis deditus, verus homo dei esse debet, dicente S. Paulo: „Sine patre, sine matre, sine genealogia, neque initium dierum neque finem vitae habens, assimilatus autem Filio Dei“¹⁾? Carnem et sanguinem a parentibus ducens et in medio cujusdam nationis collocatus, non est, cur sacerdos eisdem naturali quodam affectu non adhaereat, attamen sacris ordinibus in aliam, supernaturalem, Jesu Christi familiam est evector et populo adscriptus, qui absque ullo gentis aut linguae discrimine usque ad fines terrae pertingit. Dei autem populo mancipati nos non amplius nostri, sed Ecclesiae sumus, a qua una cum ministerio et munere dignitatem quoque ac honorem accepimus. Illi ergo serviamus et omni fervore promovere nitamur quae ad hujusce s. Matris nostrae utilitatem et exaltationem conducunt, ut singuli cum S. Apostolo profiteri possimus: „Omnibus omnia factus sum, ut omnes facerem salvos. Omnia autem facio propter Evangelium, ut particeps ejus efficiar.“²⁾

Sed in his non licet acquiescere. Quodsi enim inquirimus causas malorum, quae in praesenti adeo deploramus, non solum in alios, sed et in nosmetipsos oculos conjicere oportet. Qui enim factum est, ut disciplina sit dissoluta, fides deficiat pietasque languescat? Num forsan in Domini sanctuario nil fuerimus nisi nubes obscura, quae non dedit aquam et Ecclesiam obscuravit?

Venerabiles fratres! Quia mundus nos odit, pessimam quoque suspicionem in nos confert, praesertim hisce temporibus. Nostrum itaque est, acriori studio contendere, ut satisfaciamus monito Apostoli: „Nemini dantes ullam offensionem, ut non vituperetur ministerium nostrum.“³⁾ Vix est, quod ad defendendam veritatem auctoritatemque calumniatoribus nostris obmovere poterimus, efficacius. Vita nostra zeli nostri vera est imago. Propterea, o homo Dei, ne sis homo mundi, deditus terrenis cupiditatibus, nec servus libidinum atque errorum! Vocatus in ministerium Dei ad salvandas animas, ne te implica sine causa urgenti negotiis mere saecularibus.⁴⁾ Vas spirituale cum sis portans thesauros Ecclesiae, cave ne quid sordidi illos contaminet, neve vasa Dei in usum perversum convertantur. Sequere Apostolum admonentem: „Omnia autem facite sine murmurationibus et haesitationibus, ut sitis sine querela et simplices filii Dei, sine reprehensione in medio nationis pravae et perversae, inter quos lucetis sicut luminaria in mundo.“⁵⁾ Quo in altiore loco Deus te posuit, quo propius te attraxit ad se: eo magis ejus similitudinem assequi stude; nam haec est voluntas Salvatoris nostri: „Estote vos perfecti, sicut et pater vester coelestis perfectus est,“⁶⁾ hoc est monitum Apostoli: „Exemplum esto fidelium in verbo, in conversatione, in charitate, in fide, in castitate.“⁷⁾ „Quod Synodus quoque Triden-

¹⁾ Hebr. 7, 8; ²⁾ I. Cor. 9, 22, 23; — ³⁾ II. Cor. 6, 3; — ⁴⁾ II. Tim. 2, 4. — ⁵⁾ Phil. 2, 14, 15; — ⁶⁾ Matth. 5, 48; — ⁷⁾ I. Tim. 4, 12.

tina clericis inculcat dicens: „Quum enim a rebus saeculi in altiore sublati locum conspiciantur, in eos, tanquam in speculum reliqui oculos conjiciunt ex eisque sumunt, quod imitentur. Quapropter sic decet omnino clericos, in sortem Domini vocatos, vitam moresque suos omnes componere, ut habitu, gestu, incessu, sermone aliisque omnibus rebus nil nisi grave, moderatum ac religione plenum prae se ferant; levia etiam delicta, quae in ipsis maxima essent, effugiant, ut eorum actiones cunctis afferant venerationem.“¹⁾ Hortamur itaque vos, Dei ministros, ut vitae clericalis honestatem quam religiosissime custodientes non solum peccatum, sed speciem quoque peccati fugiatis.

Quum diuturna experientia compertum sit, ad vitam sacerdotalem sanctificandam magnopere exercitia spiritualia conducere, monemus vos, venerabiles fratres, ut edulo eisdem vacetis, quibus, uti Clemens PP. XI nos edocet, „ecclesiasticus spiritus reparatur, mentis acies ad divinarum rerum contemplationem extollitur recte sancteque vivendi norma vel instituitur vel confirmatur.“²⁾

Quo majora autem pericula saluti animarum imminet, eo magis crescat oportet zelus noster eas tuendi et salvandi. Diabolus circuit cum millibus sociorum, zizania seminans infidelitatis et peccati in agro Domini; numquid patientur ministri Salvatoris hanc segetem perniciosam crescere Dei-que triticum suppressi? Lupi rapaces ovile Dei invadunt; nonne pastores, in ejus custodiam constituti, eos arcere contendunt? Oves ad abyssum appropriate; nonne pastores eas sequuntur, ut periclitantes revocent et salvant? Sunt quoque, qui, ut verbis prophetae utamur, „visionem cordis sui loquuntur, non de ore Domini“³⁾; numquid sacerdotes applaudent eis?⁴⁾

Rogamus itaque vos cum gentium Apostolo: „Corripite inquietos, consolamini pusillanimes, suscipite infirmos, patientes estote ad omnes“.⁵⁾

Studeamus, venerabiles fratres, sacra muneris nostri officia adeo pie et ferventer exsequi, ut mentes tepidae et frigidae ad coelestia conventantur et sancta consilia et proposita in eis excitentur. Panem verbi divini esurientibus tam sedulo praeparemus et frangamus, ut ejus suavitas eos alliciat, et ad recipiendum pronos attentosque faciat. Oves nobis concreditas ita regere et moderari nitamur, ut duritiem cordium animorumque asperitatem patientia, religionis contemptum zelo, aversionem a fide devotione superemus, Spiritu Sancto venturum Salvatorem delineante verbis; „Calamum quassatum non conteret et linum fumigans non exstinguet.“⁶⁾ Studeamus, uti Beatissimus Pater, gloriosissime regnans et temporum nostrorum indigentias perspicuens, monet⁷⁾, „omnigeno armorum genere e scientiis deprompto“ parati semper esse „ad satisfactionem omni poscenti rationem de ea, quae in nobis est, spe“;⁸⁾ „et exhortari in doctrina sana, et eos, qui contradicunt, arguere.“⁹⁾

¹⁾ Sess. XXII. de Reform. c. 1; — ²⁾ Lit. Apost. d. 1. Febr. 1710; — ³⁾ Jerem. 23, 16; — ⁴⁾ Ibid. 5, 31; — ⁵⁾ I. Thess. 5, 14; — ⁶⁾ Is. 42, 3; — ⁷⁾ Epist. ad Epp. Peruv. d. 1. Mai 1894; — ⁸⁾ I. Petr. 3, 15; — ⁹⁾ Tit. 1, 9.

Aliam adhuc rem quam temporis nostri indoles quam maxime exigit, silentio praeterire non possumus, ut videlicet adversus eos, qui ad perver-
sas opiniones serendas moresque labefactandos diariis et ephemeridibus abu-
tantur, adsint quoque homines scientia ac virtute praediti, qui eadem via
animos torpore languentes excitent fideique nostrae veritatem strenue tue-
antur. Quae tamen emolumenta, monente Sanctissimo Domino nostro Leo-
ne PP. XIII, nonnisi tunc „evenient, si ejusmodi scriptores officia accura-
verint eorum propria qui pro causa optima dimicant. Scilicet... ut, comite
moderatione, prudentia, charitate, veri rectique principia tutentur firmiter,
Ecclesiae jura sanctissima adserant, Sedis Apostolicae majestatem illustrent,
eorum, qui rempublicam gerunt, auctoritatem vereantur: in quibus tamen
officiis, Episcoporum, ut aequum est, adamare ductum, consilia sequi me-
minerint.“¹⁾

Ea quoque imprimis cleri saecularis in praesenti est conditio, ut etiam
in publicum prodire debeat, et ubicumque de veri et justi principiis agitur,
pronus et paratus sit ad ea defendenda. Quare non tantum in cultu divino
celebrando et in sacramentorum administratione sit fervidus, sed in iis quo-
que rebus, quae ad bonum commune spectant, populo dux sit eumque cura
et opere adjuvet. „Qua enim mente,“ docet S. Gregorius, „is, qui proximis
profuturus enitesceret, utilitati ceterorum secretum praeponit suum; quando
ipse summi Patris unigenitus, ut multis prodesset, de sinu Patris egressus
est ad publicum nostrum.“²⁾ Congregate igitur, venerabiles fratres, fideles
curae vestrae concreditos eosque unite, ut eos efficacius tueri possitis a pe-
riculis, quae imminet eorum saluti tam aeternae quam temporali. Fovete
pietatis ac caritatis christianae societates pro diversis conditionibus et ne-
cessitatibus erectas, unde in omnes ubera commoda redundent. Attamen
sedulo arcete et cavete, quicquid rixas commovere pacemque turbare possit.

Multa magnaue revera hac nostra aetate a clero pertractanda sunt
negotia; in omnibus autem maximam curam et cautelam adhibere opus
est, ut a recto tramite numquam devietur aptisque semper mediis Ecclesiae
populique christiani prosperitati consulatur. Nefandum vero scelus perpe-
trant, qui Ecclesiam, quae est regnum Dei et corpus Christi, scindere co-
nantur, eoque gentium indoli indulgentes, ut ecclesiis nationalibus origi-
nem dare haud vereantur. Sed Christus nullo pacto, neque in se neque in
mystico suo corpore, divisus est, omnem detestatus scissionem, dum Patrem
enixis rogavit precibus: „Et pro eis rogo, qui credituri sunt... in me, ut
omnes unum sint, sicut tu Pater in me et ego in te, ut et ipsi in nobis
unum sint.“³⁾

Si unquam, sane nostris temporibus cum Domino dicere licet: „Venit
princeps mundi hujus.“ O vos felices, si singuli vestrum cum Christo adde-
re potestis: „In me non habet quidquam!“⁴⁾ Quapropter sequimini doctri-

¹⁾ Epist. ad. Epp. Peruv. d. 1. Mai 1894; — ²⁾ Past. P. 1., c. 5; — ³⁾ Joan. 17, 20, 21;
— ⁴⁾ Joan. 14, 30.

nam et praecepta s. Matris Ecclesiae in omnibus, quaecumque agitis et tractatis. Tuemini, quantum in vobis, fundamentum auctoritatis! Ecclesia enim nunquam desiit, obsequium ex conscientia praedicare et tumultus seditionesque detestari. Id et vestrum est, qui vocati et constituti estis, obistere iis, qui res publicas perturbare atque subvertere anhelant.

Deus avertat, ut Satana incessanter circumeunte et Christi discipulos sicut triticum cribrante¹⁾ animum despondeamus. Nunc autem elevatis ad coelum oculis et manibus oremus fraterna conjuncti caritate Patrem misericordiae: „Deus virtutum convertere! Respice de coelo et vide et visita istam“ dilectissimae patriae nostrae „vineam et perface eam, quam plantavit dextera tua!“²⁾

¹⁾ Luc. 22, 31; — ²⁾ Ps. 79, 15, 16.

Datum Viennae, mense Novembri 1901.

Antonius Joseph Cardinalis Gruscha, Archiepiscopus Viennen.
Georgius Cardinalis Kopp, Episcopus Vratislaven.
Jacobus Cardinalis Missia, Archiepiscopus Goritien.
Leo Cardinalis de Skrbensky, Archiepiscopus Pragen.
Joannes Cardinalis Puzyna, Episcopus Cracovien.
Joannes, Archiepiscopus Salisburgen.
Theodorus, Archiepiscopus Olomucen.
Andreas, Archiepiscopus Lopolien. Ruthenorum.
Joseph, Archiepiscopus Leopolien. Latinorum.
Mathaeus, Archiepiscopus Jadren.
Emmanuel Joannes, Episcopus Litomericen.
Franciscus Sal., Episcopus Brunen.
Simon, Episcopus Brixin.
Joannes Bapt., Episcopus Parentin. et Polen.
Martinus Joseph, Episcopus Budvicen.
Eugenius Carolus, Episcopus Tridentin.
Joseph, Episcopus Gurcen.
Franciscus Maria, Episcopus Lincien.
Michael, Episcopus Lavantin.
Philippus, Episcopus Spalaten. et Macarscen.
Colomannus, Episcopus Tricalen., apostolicus Vicarius castrensis.
Joseph Gregorius, Episcopus Ragusin.
Eduardus Joannes Nep., Episcopus Reginae-Hradecen.
Leopoldus, Episcopus Secovien.
Franciscus, Episcopus Catharen.
Joannes Bapt., Episcopus S. Hippolyti.
Mathaeus, Episcopus Sebenicen.

Constantinus, Episc. Premisl., Sanachien. et Samborien. Ruthenorum.
Antonius, Episcopus Veglen.

Antonius Bonaventura, Episcopus Labacen.

Joseph Sebastianus, Episcopus Premislien. Latinorum.

Leo, Episcopus Tarnovien.

Basilius Faciewicz, Vicarius capitularis Stanislaopolitan. Ruthenorum.

Jacobus Moszoro, Vicarius capitularis Leopoliensis. Armenorum.

Jacobus Nowak, Vicarius capitularis Pharen.

Franciscus Petronio, Vicarius capitularis Tergestin. et Justinopolit.

Водъ Митрополитальнаго Ординаріату.

Львѣвъ, дня 9. цвѣтня 1902.

Ч. 29.

Ч. 1364. — Въ справѣ роздѣлу заповоги для священ. вдовъ и сиротъ.

Митрополитальный Ординаріатъ повѣдомивъ подъ д. 22. лютого с. р. Комисію фондомъ вдов.-сиротиньскимъ управляющую про слѣдующее свое рѣшеніе:

Предложено ту подъ д. 10. лютого 1902 ч. 16. справозданіе въ справѣ роздѣлу заповоги зъ АЕпарх. фонда вдов.-сирот. для вдовъ и сиротъ по священникахъ АЕпархіи Львѣвской за р. 1901 Митр. Ординаріатъ, для того, що зъ текущихъ пріёмовъ и датковъ на фондъ вдов.-сирот. якъ такожъ и зъ вѣдсотковъ зъ корѣнного капитала зъ р. 1901, квота заповога 120 кор. на особу не выстарчае, еще сей послѣдній разъ позволяе доповнити недобѣръ зъ пріёмовъ wpływających до касы фонда въ р. 1902 зъ тымъ, чтобы на будущее, безъ взгляду на то, яка квота заповога на особу выпадетъ, по вѣдтроченію зъ пріёмовъ квоты 2000 коронъ до фонда корѣнного и на выдатки управленія симъ фондомъ, статутами означеній, роздѣляла ся та квота, яка окажетъ ся въ касѣ до роздѣлу дня 31. грудня каждого року, хотьбы навѣтъ о много менша выпала заповога квота, яка давала ся дотеперь до заповоги управленымъ. Буде протоѣ рѣчею ВЧ. Комисіи управляющей фондомъ вдовичо-сиротиньскимъ наставати на ВЧ. оо. Комисарѣвъ деканальныхъ для справъ сего фонда, чтобы они энергично стягали не лише щорочныя датки вѣдъ ВЧ. Духовенства, але такожъ залежности зъ минувшихъ лѣтъ и тѣмъ присылали ту передъ уплывомъ каждого року. И еслибы, не дай Боже, въ будущее мало прийти до того, що вдовицѣ и сироты будутъ въ меншѣй квотѣ побирали заповогу, то вина цѣла спаде на тыхъ оо. Комисарѣвъ, котры обовязокъ стягання датковъ на сей фондъ на себе приняли и его належито не сповнили.

М. Ординаріатъ позволяе ВЧ. Комисіи фонда вдов.-сирот. се Наше розпорядженіе обвѣстити въ Вѣдомостяхъ Архіепархіальныхъ. — Львѣвъ, дня 22. лютого 1902. ✠ **Андрей** митрополитъ.

Оголошуючи симъ повыше рѣшене въ цѣломъ его змѣстѣ, Комисія хоче надіяти ся, що при енергичномъ поступованю такъ Всч. ОО. Декановъ якъ и Всч. ОО. Комисаровъ фонда вдов.-сирот. на будуче не прийде ся въ колізію, призначувати низшу рочну для вдовъ и сиротъ запомогу вѣдъ дотеперѣшної.

Львѣвъ, дня 21. марта 1902.

Ч. 30.

Ч. 1407. — Взымають ся Всч. Уряды деканальні до предложена выказовъ побираной кождымъ Душпастыремъ въ деканатѣ конгруу.

Загальні Зборы Вѣдпоручникѣвъ Клира въ справахъ Архієпархіального фонда свящ. вдовъ и сиротъ ухвалили на дни 13. вересня 1901 межи многими:

1) вѣдповѣдно статуту §. 2. — щобы титуломъ звичайныхъ рочныхъ датковъ до фонда жадати почавши вѣдъ р. 1902 вѣдъ всѣхъ Душпастыровъ $2\frac{1}{2}$ проценту вѣдъ побираной конгруу и личного додатку, а надзвычайныхъ тѣлько побирати: за женитьбу зъ свѣтскою особою мѣсто 300 кор. теперъ уже 400 кор., а за увѣльнене вѣдъ испыту конкурсового завсѣгды ино 60 кор. — а прочі, якъ при ординаціи, за принате зъ другихъ дієцезій и за канѣничну институцію позѣстають якъ дотеперъ;

2) въ справѣ финансовѣи о Администраціи: щобы грошѣ выплывающі до фонда диспозиційного умѣщувались въ русскихъ Институціяхъ финансовыхъ — однакъ зъ увзглядненемъ постановленія статутowego; и

3) щобы, для утриманя евиденціи уплатѣ чекowychъ, кождый вѣд-сылающій свои датки за чекомъ, повѣдомлявъ рѣвночасно о тѣмъ своего Декана взглядно Комисара для справъ фонда.

Оголошуючи за призволенемъ Митрополитального Ординаріату новышій ухвалы, взымають ся Всч. Уряды деканальні предложити Митр. Консисторіи **до д. 15. л. мая с. р.** точный Выказъ побираной кождымъ Душпастыремъ въ деканатѣ — Парохомамъ, Завѣдателямъ и Сотрудникамъ — конгруу зъ фонда религіійного пѣсля найновѣйшого вызначеня, личного додатку и платнѣ для Сотрудникѣвъ несистемизованныхъ, щобы пѣсля того провѣрити можна було, кѣлько рочнои уплаты по $2\frac{1}{2}\%$ вѣдъ ста выпадѣ до вдовичо-сиротиньского фонду вѣдъ кождого.

Вѣдъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 21. марта 1902.

Ч. 31.

Ч. 1910. — Въ дѣлѣ нового мѣра святаго.

ВЧ. Настоятелѣ деканатѣвъ взымае ся, щобы такъ сего року якъ и на будуче заховували взглядомъ нового мѣра св. и взглядомъ мѣрницѣвъ всѣ приписы, въ розпорядженю въ Вѣдомостяхъ зъ р. 1900 ч. 18. (ст. 26.) наведеніи.

Вѣдъ Митрополитальнаго Ординаріату.

Львѣвъ, дня 21. марта 1902.

Ч. 32.

Ч. 2406. — Оголошуе ся реченець до испиту конкурсowego парохіальнаго.

Дня 1. и 2. н. ст. мая с. р. вѣдбуде ся испитъ конкурсowy парохіальныи дотычно науки: $\frac{1}{5}$ устный, $\frac{2}{5}$ писемныи. Желаячыи пѣддати ся сему испитови мають явити ся дня 1. мая о год. 7. рано въ церквѣ Архикатедральной въ Львѣвъ, де вѣдправить ся Служба Божя о „призваніи помочи св. Духа“; по выслуханю а взглядно по вѣдслуженю св. Литургіи зберуть ся всѣ въ сали консисторскихъ засѣданъ, де запишуть на приготаванѣмъ паперѣ свои имена и выкажутъ ся позволеніемъ Митр. Консисторіи пѣддати ся испитови конкурсowому.

Вѣдъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 29. марта 1902.

Ч. 33.

Ч. 2531. — Въ справѣ намѣреного заснованія кат. университету въ Сольногородѣ.

До всѣхъ Всч. Урядѣвъ деканальныхъ.

Въ залученю ./- пересылае ся Всч. Урядови декан. по одному примѣрникови обвѣщенія Преосвященнаго Австрійскаго Епископату въ справѣ намѣреного заснованія катол. университету въ Сольногородѣ (Salzburg), а то одинъ до Духовенства въ языцѣ латиньскѣмъ, а другій до Вѣрныхъ въ языцѣ нѣмецкѣмъ, въ котрыхъ потреба такого католическаго всеучилища въ нынѣшнихъ часахъ — коли такъ часто на катедрахъ всеучилища ложна и зъ божественнымъ Откровеніемъ незгѣдна наука ширить ся и вѣра въ Бога и любовь и привязаніе до Церкви у молодѣжи университетскѣи выкорѣняе ся и затрачуе ся, — вымовными словами ясно и выбитно доказуе ся, зъ припорученіемъ, справу тую на найблизшѣмъ соборчику на пѣдставѣ залученныхъ окружныхъ посланій Преосвященнаго Епископату обговорити и до пѣдпиранія тои спасительной гадки такъ Всч. Духовенство якъ такожь и Вѣрныхъ при вѣдповѣднѣи способѣности заохотити и побудити.

Вѣдъ Митрополитальнаго Ординаріату.

Львѣвъ, дня 3. цвѣтня 1902.

Ч. 34.

Обвѣщенія конкурсовъ.

I.

Митроп. Консисторія розписала на конкурсъ слѣдующій парохіи:

- а) подъ днемъ 3. цвѣтня 1902 зъ реченцемъ до д. 29. мая 1902:
 Ч. 2440. — **Долина** зъ прилуч. Рахиня и Туря гнила, декан. Перегиньского, наданя Рады мѣской въ Долинѣ.
 Ч. 2441. — **Ивачовъ горѣшный** зъ прилуч. Ивачовъ долѣшн ый декан. Тернопольского, наданя приватного.
 Ч. 2442. — **Плавс**, декан. Скольского, наданя приватного.
 б) подъ днемъ 8. цвѣтня 1902, зъ реченцемъ до д. 3. червня 1902:
 Ч. 2563. — **Тейсаровъ** зъ прилуч. Кавчій Куть, декан. Стрыйского, наданя приватного.

II.

- Ч. 2364. — **Оголошуе ся конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ 5-клясовѣй школѣ въ Берездовцяхъ.**

Ц. к. окружна Рада школьна въ Бѣбрцѣ розписала подъ д. 21. лютого 1902 ч. 400. конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ 5-клясовѣй школѣ мѣшанѣй въ Берездовцяхъ зъ поборами IV. клясы платъ.

Поданя належито удокументованѣ належить вносити посредствомъ своеѣ настоятельной власти до ц. к. окружной Рады школьной въ Бѣбрцѣ до **кѣнца цвѣтня 1902 р.**

Тое подае ся Всч. Клиру АЕпарх. до вѣдомости.

Вѣдъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 26. марта 1902.

III.

- Ч. 2412. — **Оголошуе ся конкурсъ на посаду катихита въ школѣ народнѣй въ Галичи.**

Ц. к. окружна Рада школьна въ Станиславовѣ розписала подъ д. 20. лютого 1902 до ч. 373 конкурсъ на посаду сталоу гр. кат. катихита въ 5-клясовѣй школѣ мужескѣй въ Галичи зъ обовязкомъ учити религіи такожь въ 5-клясовѣй школѣ женскѣй. До тои посады привязанѣи суть поборы III. клясы платъ зъ увзглядненемъ постановлень §. 4. уставы зъ дня 22. червня 1899 (ч. 81. В. з. кр.). Священники убѣ-

гаючі ся о тую посаду, мають удокументовані подання внести посредствомъ своєї настоятельної власти до ц. к. окружної Ради шкільної въ Станиславовѣ до дня **30. цвѣтна 1902.**

Тое подає ся Всч. Клиру АЕпарх. до вѣдомости

Водъ Митрополитальної Консисторіи.

Львѣвъ, дня 29. марта 1902.

ХРОНИКА.

Именованія :

Мѣстоденаномъ для декан. Городецкого именованый :

О. Лукіанъ Сѣчинскій, парохъ Мшаны.

Завѣдательства отримали ОО.:

Максимиліанъ Кивашъ въ Гаяхъ, Володимиръ Чепѣль въ Голешовѣ, Григорій Павлюкъ въ Кутышу, Григорій Панчишинъ въ Черепинѣ, Филемонъ Ковальскій въ Козѣвцѣ, Евстахій Скоморовскій въ Ивачовѣ горѣшнѣмъ, Теодоръ Кордуба въ Довгѣмъ дек. Стрыйского, Іоанъ Иванчукъ въ Путятинцахъ, Григорій Грушка въ Лукавици нижній, Антоній Лучаковский въ Плавю, Василій Владичинъ въ Долинѣ, Левъ Юрчинскій въ Помонятахъ, Іоанъ Гарматій въ Зарудю.

Сотрудництва отримали ОО.:

Евстахій Даниловичъ cum jure directionis въ Печеніи, Людовикъ Савицкій въ Галичи, Александеръ Грегоровичъ въ Илавчу, Викторъ Несторовичъ въ Сорокахъ, Алексей Ганасъ систем. сотр. въ Бурштинѣ зъ призначенемъ на ехsurrendo завѣдателя cum jure directionis въ Коростовичахъ, Зеновій Маркевичъ систем. сотр. въ Конохахъ зъ призначенемъ помагана парохови въ Дараховѣ, Іоанъ Клишъ въ Могильниці, Евгений Мондѣбовичъ въ Куткорѣ.

Презенты отримали ОО.:

Іосифъ Романюкъ на Юнашкѣвъ, Теофилъ Мечиславъ Кордуба на Кураны, Богданъ Домбчевскій на Голдовичѣ, Едвардъ Косановскій на Стрѣлкѣвъ, Юліанъ Левицкій на Зелену, Климентій Словицкій на Бускѣ, Михайлъ Яцкевичъ на Красѣвъ, Александеръ Чубатый на Жукѣвъ.

НЕКРОЛЬОГІЯ.

О. Юстинъ Лучаковский, парохъ Плавя, померъ дня 28. лютого 1902.

О. Лука Авдиковичъ, парохъ Ивачова, померъ д. 8. марта 1902.

О. Іосифъ Лопатинскій, парохъ Долины, померъ д. 11. марта 1902.

Душѣ Ихъ поручають ся молитвамъ Всч. Клира.

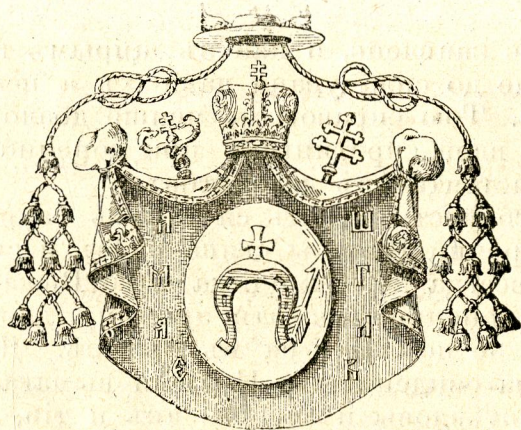
Водъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 10. цвѣтна 1902.

АНДРЕЙ.

Митрополитъ.

Львівсько-Архієпархіальний
ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1902.

Выдано дня 10. мая.

Ч. VII.

Ч. 35.

Ч. 157. Ком. — Въ справѣ щорочної заповоги для священничихъ вдовъ и сиротъ тут. АЕпархіи.

Высылаючи пѣдъ однимъ до всѣхъ Всч. Урядѣвъ деканальныхъ и такожъ до ВПр. Консисторіи въ Станиславовѣ и Перемышли выасигновані за р. 1901 для АЕпархіальныхъ священ. вдовъ и сиротъ звичайнї заповоги, Комисія фонда вдов.-сиротиньского зъ неутаенымъ жалемъ констатуе, що, запобѣгаючи незавидному нарѣканю нашихъ нещасливыхъ вдовъ и сиротъ, щобы хотъ дотеперѣшну высоту згаданой заповоги утримати (именно на кожде лице по 120 кор.), мусѣла утечи ся къ пѣзволеню на тое Всесвѣтлѣйшого Митрополитального Ординаріату, котре и справдѣ отримала, однако пѣдъ условіемъ, щобы того рода поступоване на будуче бѣльше не повтаряло ся. Єсть то отже тѣлько сумне послѣдствіе несплаченныхъ рестанцій въ довжныхъ уплатахъ еще и при утрудненѣмъ въ теперѣшнихъ часахъ безпечнѣмъ льюкованю капиталу. Скоро бо сплачувались бы, мѣсто затыганя новыхъ, рестанції давнѣйшї, выносячї дотеперъ безпечно многї десятки тысячъ коронъ, выстарчило бы и на пѣдвышуване рѣкрѣчно по кѣлька коронъ надѣ тїи дотеперѣшнї 120, а вѣдтакъ и на пожелане помножуване выплаты заповогой. Нехайже теперъ Всч. Духовенство возьме собѣ добре въ па-

мать повысше тоє заявленє, и най зъ щиримъ пожертвованємъ приступити на будуче до сплачуваня давнихъ а незатягана новыхъ ре-станцій до фонда. Тою справою не менше дбало повиннй бы заняти ся Пр. Комисарѣ вдов.-сиротиньскй при конечнѣмъ вспѣдѣланю до-тычныхъ Всч. Настоятелѣвъ деканатѣвъ.

При тѣй способности мусить ся такожъ зауважати, що неточно споряджують ся рѣчнй Выказы свящ. вдовъ и сирѣтъ. Треба бы при ихъ зѣоставленю всегда передъ очима мати Выказы того рода зъ ми-нувшого року, и конечно подавати причину, для якои одна або друга вдова або сирота не помѣщує ся въ Выказѣ. Дальше належить та-кожъ — чого сама евиденція въ Комисіи вимагає — выказати и по-мершй середъ року вдовы и сироты, якъ и тѣи, що вступили въ су-пружество. А оно оказує ся еще, що не тѣлько что не заховують ся многй выданй розпорядженя що до скорого донесеня о смерти або звѣнчаню свящ. вдовъ и сирѣтъ, але такожъ що не выказують ся заразъ по смерти душпаствря по нимъ позѣстали вдовы и сироты, и довгъ до фонду и мѣсцевости пробуваня покѣйного вѣдъ дня по-ставленя въ єрей. На все то звертає ся Всч. Урядамъ деканальнымъ особлившу увагу для точного и вѣдповѣдного на будуче застосованя, якъ то впрѣчѣмъ и зъ Консистеріи уже многократно приказувано.

На рѣкъ 1901 не выказанй слѣдуючй вдовы:

Порубальска Кикилія зъ преддаткомъ 80 кор., Марчакъ Савина зъ сирѣтъ. зъ преддаткомъ 180 кор., Левиньска Марія, Онишкевичъ Савина, Нарольска зъ Пустомытъ и Глиньска зъ Оброшина — на-ко-нецъ Тресневска Емілія и Дуткевичъ Генрика, котрй здає ся вже по-умирали, але о ихъ смерти тутъ не донесено. — Розумѣє ся, що всѣ тѣи повысшй вдовы и сироты яко невыказанй, не можуть теперъ вже отримати запомоги. Ёще и о помершѣй Лукашевичъ Евфрозинѣ, вдовѣ по о. Львѣ, коли померла, тутъ невѣдомо.

Львѣвъ, дня 4. цвѣтня 1902.

Ч. 36.

Ч. 3242. — О выльсозаню декотрыхъ листѣвъ заставничихъ.

Дирекція галиц. Товариства кредитового земского письмомъ зъ дня 21/4 1902 Ч. 5646 повѣдомляє Митр. Консистерію, що на дняхъ 15/12 1901 и 15/4 1902 зѣстали выльсозанй низше поименованй ли-сты заст. завінкульованй на рѣчъ слѣдующихъ фундацій зъ речен-цемъ выплаты дня 30. червня 1902 и що зъ тымъ днемъ дальше опроцентованє устає, а то:

4 ⁰ / ₀ 56 лѣтн.	С. III. 5792	Ладичинъ	гр. кат. церковь
	С. IV. 6836	Великополе	" " "
	С. V. 14258	Лавочне	" " "
	С. V. 14279	Знесѣне	" " "

	С. V. 25112	Роздѣль	гр. кат. церковъ
	С. V. 26004	Залѣзцѣ малѣ	" " "
4 ⁰ / ₀ в. а:	С. III. 11023	Рудно	
	С. V. 12866		
	С. V. 21804		
	С. V. 14981	Загуржѣ	" " "
	С. V. 17833	Завидовичѣ	" " "
	С. V. 18009	Винники	" " "
	С. V. 19643	Нестаничѣ	" " "
	С. V. 21895	Янѣвъ	" " "
4 ⁰ / ₀ 41 лѣтн.	С. V. 1053	Лѣвѣвъ	церковъ Успенія Пр. Д. Маріи.

Взымае ся дотычнѣ Всч. уряды парохіальнѣ, щобы найдалше до 15-го червня выльосованѣ листы заставнѣ зъ дотычными аркушами платничими и належачими до нихъ книжочками щадничими ту предложили въ цѣли зреализованя ихъ и закупна новыхъ цѣнныхъ ефектѣвъ.

Вѣдъ Митрополитальной Консисторіи.

Лѣвѣвъ, дня 3. мая 1902.

Ч. 37.

Ч. 3449. — Пригадуе ся розпоряджене щорѣчныхъ молитвъ зъ вѣдпустами передъ Сѣшествіемъ св. Духа.

Всѣ Всч. Настоятелѣ парохій взымають ся до оголошеня народови въ празникъ Вознесенія и вѣдправленя въ своихъ церквахъ вѣд пятницѣ по Вознесенію до суботы передъ Сѣшествіемъ включно особныхъ моленій до св. Духа вѣдпустами надѣленныхъ — пѣсля приказу въ Вѣдомостяхъ АЕпарх. зъ р. 1897 Ч. 47. (стор. 82.)

Вѣдъ Митрополитальной Консисторіи.

Лѣвѣвъ, дня 8. мая 1902.

Ч. 38.

Обвѣщеня конкурсовѣ.

I.

Митроп. Консисторія розписала на конкурсъ пѣдъ днемъ 22. цвѣтня 1902 зъ реченцемъ до дня 14. червня 1902 слѣдуючѣ парохіи:

Ч. 3090. — **Козлѣвъ**, дек. Буского, наданя приватного.

Ч. 3091. — **Черепинѣ** зъ прилуч. Давидѣвъ, декан. Щирецкого, наданя Конвенту ОО. Доминиканѣвъ въ Лѣвѣвъ.

Ч. 3420. — Реченець кь убѣгательству на парохію **Рожнятовъ**, декан. Перегиньского, продовжае ся до дня 19. мая 1902.

Водъ Митрополитальной Консистеріи.

II.

Ч. 3249. — **Оголошуе ся конкурсъ на посаду катихита въ Болеховѣ.**

Ц. к. окружна Рада школьна въ Долинѣ розписала подъ д. 5. цвѣтня 1902 Ч. 1096 конкурсъ на посаду гр. кат. катихита при 5-клясовоѣ школѣ мужескоѣ и женскоѣ въ Болеховѣ. До тои посады при-
вязаніи суть поборы III. клясы платъ по мысли арт. 11. ustawy зъ дня 6. липня 1899 Ч. 85. В. з. и розп. кр. зъ увазглядненемъ поста-
новленія §. 4. ustawy зъ дня 22. червня 1899 Ч. 81. В. з. кр. Поданя належито удокументованіи мають посредствомъ настоятельной власти внести ся до выше сказанон ц. к. окружной Рады школьной до дня **31. мая** с. р.

Тоє подае ся Всч. Клиру АЕпарх. до вѣдомости.

Водъ Митрополитальной Консистеріи.

Львовѣ, дня 8. мая 1902.

ХРОНИКА.

Мѣстодеканомъ для декан. Нараѣвского именованый :

О. Юліанъ Дудикъ, парохъ Фирлѣва.

Завѣдательство отримавъ:

О. Василій Лиско въ Козловѣ.

Сотрудництва отримали 00.:

Василій Терещукъ новопост. пресв. въ Доброводахъ, Богданъ Охримовичъ новопост. пресв. въ Козьовоѣ дек. Скольского, Михайлъ Власенко новопост. пресв. въ Пониковици малой, Михайлъ Сивенькій въ Щирци, Алексей Пясецкій въ Городку, Володимиръ Мармошь въ Вишенцѣ великой, Ляонгинъ Туркевичъ новопост. пресв. въ Прошовоѣ.

Въ пропозиціи умѣщеніи 00.:

на **Жукѣвъ** въ тернѣ: 1) Теодоръ Ковальскій, 2) Михайлъ Мосора, 3) Іоанъ Барановскій, — а въ списѣ: 4) Северинъ Габрусевичъ, 5) Корнилій Лотоцкій, 6) Теодоръ Пиндусъ, 7) Іосифъ Дикій, 8) Филемонъ Ковальскій, 9) Василій Владичинъ, 10) Александеръ Чубатый, 11) Едвардъ Косановскій.

на **Увсѣ** въ тернѣ: 1) Теодоръ Пиндусъ, 2) Маріанъ Клодзинскій, 3) Андрей Кцнашь. — а въ списѣ: 4) Іоанъ Королюкъ.

на **Кутище** : Павло Кульчицкій самъ одинъ.

Зъ презенты зрезигнувавъ:

О. Володимиръ Була на Путятинцѣ.

Выс. Президія ц. к. Намѣстництва згаднає ся на канон. институцію 00.:

Іосифа Романюка на Юнашкѣвъ, Теофила Мечислава Кордубы на Курыны, Богдана Домбчевского на Дарахѣвъ, Александра Чубатого на Жукѣвъ, Михаила Яцкевича на Красѣвъ, Климентія Калиньского на Надѣтичѣ, Григорія Словицкого на Бускѣ, Едварда Косановского на Стрѣлкѣвъ.

До канон. институціи вѣзванъ 00.:

Александръ Чубатый на Жукѣвъ въ мѣс. вересни, Михаилъ Яцкевичъ на Красѣвъ въ мѣс. вересни, Климентій Калиньскій на Надѣтичѣ, Григорій Словицкій на Бускѣ, Едвардъ Косановскій на Стрѣлкѣвъ.

Канон. институцію отримали 00.:

Николай Поджарко на Дѣдилѣвъ, Левъ Авдиковичъ на Тростянець дек. Болехѣвъ, Іоанъ Яблонскій на Германѣвъ, Ігнатій Глѣбовицкій на Илѣвъ, Іоакимъ Федюкъ на Студѣнку, Теофилъ Мечиславъ Кордуба на Курыны, Зенонъ Гутковскій на Дулибы декан. Ходорѣвъ, Кароль Вутринскій на Черепинѣ, Іосифъ Романюкъ на Юнашкѣвъ, Теодоръ Пайкушъ на Зарубинцѣ, Володимиръ Сабать на Синевѣдско нижне, Богданъ Домбчевскій на Голдовичѣ, Евстахій Нижанковскій на Голобутѣвъ, Іоанъ Маркевичъ на Дарахѣвъ, Іеронимъ Алексевичъ на Чернихѣвъ, Григорій Словицкій на Бускѣ, Климентій Калиньскій на Надѣтичѣ, Едвардъ Косановскій на Стрѣлкѣвъ, Николай Пясецкій на Чижикѣвъ.

Декретъ увѣльнення вѣдъ испиту конкурсового парох. отримали 00.:

Іосифъ Сохоцкій парохъ въ Ланахѣ, Іоанъ Целевичъ парохъ въ Кроповнику, О. Іосифъ Шанковскій парохъ Чанижа.

Рукополаганъ въ пресвитерѣ зѣстали слѣдующіи кандидаты стану духовного:

Василій Терещукъ, Богданъ Охримовичъ, Михаилъ Власенко.

Выс. ц. к. Правительство асигнувало плату для приват. сотрудниковъ на дальшій 1. рѣкъ:

въ Сасосѣ, въ Псарахѣ, въ Олѣвѣ, въ Попѣвцяхѣ.

Вѣдпущы на всегда отримали церкви:

пар. св. О. Василя В. въ Ростокахѣ, пар. Пр. Симеона Столпника въ Любши, пар. Преображенія Господняго въ Черневѣ, пар. св. Арх. Михаила въ Рожискахѣ.

Брацтва найсвят. Тайнъ зѣстали канон. установленъ при церквахъ:

пар. Рождества Пресв. Богородицѣ въ Рудѣ зъ прилуч. Лѣвчицѣ и Ганѣвцѣ, пар. св. ВМ. Георгія въ Гриневѣ, філ. Преп. О. Симеона Столпника въ Коцуровѣ, пар. Рождества пресв. Богородицѣ въ Сосновѣ, філ. св. ВМ. Димитрія въ Семикѣвцяхѣ.

Грамоты присоединенія до стоваришенія Литургій за Соединеніе вѣдлученой греко-русской Церкви, зъ вѣдпущами и властію розрѣшанія вѣдъ грѣхѣвъ задержанныхъ (Вѣдомости 1901 ч. 67. ст. 107) одержали церкви:

св. Іоанна Золотоустого въ Полянѣ, Успенія Пр. Богородицѣ въ Рѣвни, Собора Пр. Богородицѣ въ Дашавѣ, св. Арх. Михаила въ Тростянцѣ дек. Пѣдгасккого, св. ВМ. Георгія въ Дулибахѣ дек. Стрыйского, св. О. Николая въ Кроповнику и св. Іоанна Богослова въ Богутинѣ,

Выказъ жертвъ вплынувшихъ въдѣ 1. сѣчня 1902 до 31. марта 1902 до канцеляріи Митр. Консистеріи.

а) на потреби Святѣйшого Отца:

Вир. О. Пралать Кобыляньскій 2 кор., Веч. Урядъ парох.: въ Дашавѣ 4 кор. 69 сот., въ Славску 8 кор., въ Тростянци дек. Подгаецкого 2 кор., въ Завидовичахъ 2 кор. 60 сот., въ Винникахъ 25 кор., въ Заболотцяхъ 5 кор. 10 сот., въ Подбережи 5 кор., въ Покропивной 2 кор., въ Любню 11 кор., въ Рожнятовѣ 11 кор. 80 сот., въ Яричовѣ новѣмъ 10 кор., въ Стратинѣ 20 кор., въ Володимирцяхъ 2 кор. 44 сот., въ Выпискахъ 2 кор., въ Мшанѣ дек. Городецкого 20 кор., въ Новиці 5 кор., въ Томашовцяхъ 9 кор., въ Берездовцяхъ 13 кор. 20 сот., въ Воробѣвцѣ 3 кор. 10 сот., въ Ладанцяхъ 6 кор., въ Яновѣ 9 кор. 40 сот., въ Кудобинцяхъ 2 кор. 10 сот., въ Сорокахъ 20 кор., въ Сугровѣ 6 кор., въ Вертелцѣ 3 кор., въ Завидовичахъ 6 кор. 60 сот., въ Петранцѣ 7 кор. 10 сот., въ Вишневѣ 8 кор., въ Сѣвцѣ 8 кор. 10 сот., въ Новосѣлкахъ лѣскихъ 20 кор., въ Заваловѣ 4 кор., въ Кошлякахъ 15 кор., въ Урловѣ 4 кор., въ Глинянахъ 10 кор., въ Скварявѣ 4 кор. 10 сот., въ Надѣтичахъ 4 кор., въ Подберезцяхъ 15 кор. 14 сот., въ Волковѣ дек. Щирецкого 13 кор. 22 сот., въ Велдѣжи 9 кор., въ Довгѣмъ дек. Калуского 9 кор. 55 сот., въ Городищу 14 кор., въ Струтинѣ нижнѣмъ 6 кор., въ Славску 12 кор., въ Церковной 3 кор., въ Чанижи 8 кор. 80 сот., въ Топоровѣ 10 кор., въ Озѣрной 4 кор., въ Белзці 3 кор. 6 сот., въ Дѣдиловѣ 6 кор., въ Шляхтинцяхъ 7 кор., въ Вербовчику 4 кор., въ Иванчанахъ 6 кор., въ Залѣзцяхъ новыхъ 9 кор. 48 сот., въ Будневѣ 14 кор., въ Тростянци дек. Подгаецкого 8 кор., въ Балучинѣ 8 кор. 44 сот., въ Банунинѣ 10 кор., въ Витковѣ 15 кор., въ Голешовѣ 2 кор., въ Козовѣ 9 кор. 50 сот., въ Тавровѣ 5 кор., въ Дулѣбахъ дек. Ходорівского 10 кор., въ Павловѣ 12 кор., въ Калагарѣвцѣ 7 кор., въ Сиховѣ ад Львовѣ 5 кор., въ Островѣ дек. Тернопольского 8 кор., въ Магдалѣвцѣ 11 кор. 20 сот., въ Дмитровѣ 11 кор., въ Сорокахъ 2 кор. 34 сот., въ Ожидовѣ 6 кор., въ Тереховцяхъ 20 кор., въ Гумнискахъ 5 кор., въ Жуличахъ 16 кор., въ Щуровичахъ 8 кор. 88 сот., въ Краснѣмъ дек. Калуского 2 кор., въ Берлогахъ 1 кор. 16 сот., въ Присѣвцяхъ 4 кор., въ Пѣтричахъ 7 кор. 24 сот., въ Зеленѣ 5 кор., въ Качанѣвцѣ 5 кор., въ Игровиці 8 кор. 40 сот., въ Раковѣ 8 кор. 60 сот., въ Межирѣчу 6 кор., въ Вороцовѣ 6 кор., въ Высоцку 5 кор., въ Глѣбовичахъ вел. 5 кор., въ Дашавѣ 4 кор. 20 сот., въ Жуковѣ 3 кор., въ Лозинѣ 18 кор., въ Опорці 16 кор. 60 сот., въ Турѣ ад Топорѣвѣ 10 кор., въ Помонятахъ 6 кор., въ Пикуловичахъ 5 кор., въ Дубѣ 5 кор., въ Маркополи 3 кор., Успенія Пр. Дѣвы во Львовѣ 52 кор., въ Олеську 20 кор., въ Подусовѣ 6 кор. 10 сот., въ Выровѣ 4 кор. 50 сот., въ Пѣзнанцѣ гнилой 3 кор., Архикатедрального Храма Св. В. М. Георгія 37 кор. 70 сот., въ Рогачинѣ 14 кор., въ Боркахъ малыхъ 11 кор. 16 сот., въ Лавочнѣмъ 10 кор., въ Старомѣщинѣ 10 кор., въ Новосѣлкахъ загальчиныхъ 10 кор., въ Пенякахъ 10 кор., въ Миклашовѣ 9 кор. 10 сот., въ Фирлѣвѣ 9 кор., въ Козьовой 7 кор., въ Германовѣ 6 кор. 80 сот., въ Плотичи 4 кор. 30 сот., въ Козловѣ дек. Бережаньского 20 кор. 60 сот., въ Ясени 10 кор., въ Суходолѣ дек. Бобрецкого 5 кор., въ Хмелискахъ 4 кор. 21 сот., въ Кутковѣ 3 кор., въ Полянѣ 2 кор. 88 сот., въ Панасѣвцѣ 8 кор. 48 сот., въ Кудинѣвцяхъ 4 кор., Святыхъ Пятницъ въ Львовѣ 33 кор., въ Бѣбрцѣ 28 кор., въ Нараевѣ 20 кор., въ Выбранѣвцѣ 12 кор. 46 сот., въ Страдчу 11 кор. 80 сот., въ Шумлянахъ 6 кор., въ Гумнискахъ дек. Олеського 3 кор. 50 сот., въ Лешневѣ 20 кор., въ Чесникахъ 16 кор., въ Рокитнѣ 10 кор. 6 сот., въ Камянкахъ 10 кор., въ Поддѣстринахъ 10 кор., въ Грималовѣ 10 кор., въ Ланахъ дек. Вуского 8

кор., въ Сновичи 6 кор., въ Увсю 4 кор., въ Струтинѣ выжнѣмъ 3 кор. 30 сот., въ Вѣкнѣ 3 кор., въ Гаяхъ 3 кор., въ Тростянцѣ малѣмъ 2 кор. 4 сот., въ Черневѣ 1 кор., въ Галичи 48 кор., въ Стрыю 40 кор., въ Бѣлѣмъ Камени 30 кор., въ Микулинцяхъ 22 кор. 88 сот., въ Волосянцѣ 20 кор., въ Боркахъ великихъ 16 кор. 40 сот., въ Оброшинѣ 11 кор. 74 сот., въ Литвиновѣ 10 кор. 80 сот., въ Устю 10 кор., въ Хмѣлѣвцѣ 10 кор., въ Корчинѣ 10 кор., въ Рудѣ 8 кор., въ Ракоболтахъ 8 кор., въ Илемю 7 кор. 74 сот., въ Добростанахъ 6 кор., въ Наваріи 5 кор. 4 сот., въ Мшанѣ дек. Городецкого 2 кор. 60 сот., въ Лопушанахъ 50 сот., въ Кривѣмъ дек. Скалатского 6 кор., въ Перегноевѣ 6 кор. 40 сот., въ Побужанахъ 4 кор. въ Хреневѣ 3 кор., въ Розгѣрчу 3 кор., въ Горпинѣ 10 кор., въ Островѣ дек. Ходорѣвского 10 кор., въ Вишенцѣ вел. 1 кор. 61 сот., въ Городку 50 кор. 70 сот., въ Перегиньску 27 кор., въ Солонцѣ 10 кор. 94 сот., въ Пониквѣ великой 20 кор., въ Крилосѣ 14 кор., въ Янчинѣ 14 кор., въ Зарудю 13 кор., въ Ярославичахъ 10 кор. 20 сот., въ Гриневѣ 10 кор., въ Луцѣ малой 10 кор., въ Ставчанахъ 7 кор. 50 сот., въ Сорокахъ 6 кор., въ Кутищу 6 кор., въ Ратищу 3 кор., Вп. п. Анна Мазановска вдова по священнику 2 кор., Всч. Ур. пар. въ Тейсаровѣ 11 кор. 20 сот., въ Чижиновѣ 10 кор. 24 сот., въ Фразѣ 7 кор. 12 сот., въ Русятыхъ 4 кор. 72 сот., въ Выровѣ 4 кор. 20 сот., въ Малковичахъ 4 кор., въ Гребеновѣ 13 кор. 14 сот., въ Конюхахъ 12 кор., въ Полтвѣ 11 кор. 40 сот., въ Воли голобѣрской 10 кор., въ Тухли 9 кор., въ Мышковичахъ 6 кор., въ Николаевѣ дек. Холовѣвского 5 кор. 9 сот., въ Черепинѣ 4 кор., въ Дубищу 4 кор., въ Стрѣлковѣ 3 кор. 20 сот., въ Хащованю 1 кор. 81 сот., въ Козѣвцѣ дек. Бережаньского 20 кор., въ Выспѣ 14 кор., въ Неговцяхъ 13 кор. 20 сот., въ Радиховѣ 12 кор., въ Сколѣмъ 10 кор. 80 сот., въ Олѣвѣ 9 кор. 80 сот., въ Сухорѣчу 7 кор., въ Нушу 7 кор., въ Фалиши 6 кор. 31 сот., въ Моршинѣ 6 кор. 31 сот., въ Черниці 6 кор., въ Побуцѣ 4 кор. 10 сот., въ Сенявѣ 3 кор., въ Илавчу 22 кор., въ Иванѣвцѣ ад Тарноруда 20 кор., въ Сороцку 20 кор., въ Болшовѣ 10 кор., въ Демни 6 кор., въ Голгочу 6 кор., въ Станьковцяхъ ад Берездѣвцѣ 6 кор., въ Богутинѣ 4 кор., въ Млынищу 3 кор. 80 сот., въ Калуши 25 кор., въ Грядѣ 21 кор. 24 сот., въ Залѣзцяхъ 20 кор., въ Попѣвцяхъ 11 кор. 60 сот., въ Свистѣльникахъ 5 кор. 65 сот., въ Несторѣвцяхъ 19 кор. 92 сот., въ Ляшкахъ горѣшныхъ 10 кор., въ Стремилчу 8 кор., въ Кунашовѣ 7 кор., въ Янчинѣ 11 кор. 62 сот., въ Ганѣвцяхъ 8 кор. 40 сот., въ Мартиновѣ 7 кор. 20 сот., въ Козловѣ дек. Вуского 30 кор., въ Бориничахъ 14 кор. 69 сот., въ Стрѣлкахъ 10 кор., въ Игровиці 10 кор., въ Зашковѣ 9 кор. 40 сот., въ Серетці 8 кор., въ Тустани 5 кор., въ Камѣнцѣ Струмиловѣй 12 кор., въ Мильнѣ 12 кор., въ Явчу 8 кор., въ Домажири 6 кор., въ Дубравцѣ 2 кор., въ Дусановѣ 16 кор., въ Зарваниці 15 кор., въ Цѣшкахъ 10 кор., въ Шибалинѣ 10 кор., въ Дараховѣ 6 кор., въ Терпилѣвцѣ 20 кор., въ Васичинѣ 10 кор. 92 сот., въ Пѣдкамени 10 кор., въ Пуковѣ 2 кор.

б) на мисіи и Грѣбѣ Христовѣ въ святой земли:

Впр. О. Пралатъ Кобыляньскій 50 сот., Всч. Урядъ парох. въ Славску 4 кор., въ Тростянцѣ дек. Пѣдгаевецкого 2 кор.

в) на мисіи и знесеніи неволь въ Африцѣ:

Впр. О. Пралатъ Кобыляньскій 50 сот., Всч. Урядъ пар. въ Дашавѣ 2 кор., въ Тростянцѣ дек. Пѣдгаевецкого 2 кор., въ Довгѣмъ дек. Калуского 3 кор., въ Остапѣвцяхъ 3 кор. 20 сот.

в) на Институтъ св. Іосафата:

Впр. О. Пралатъ Кобыляньскій 2 кор., Всч. Урядъ парох. въ Славску 4 кор., въ Тростянци дек. Подгаецкого 2 кор., Достохвальне Товариство „Днѣстеръ“ 200 кор., Всч. Урядъ парох. въ Дубцу 6 кор., въ Поручинѣ 6 кор., въ Лабшинѣ 6 кор., въ Мечишовѣ 6 кор., въ Лѣсникахъ 6 кор., въ Городищу 6 кор., въ Выбудовѣ 6 кор., въ Шибалинѣ 6 кор., въ Козовцѣ 6 кор.

д) на місії католицкій:

Впр. О. Пралатъ Кобыляньскій 50 сот., Всч. Урядъ пар. въ Дашавѣ 2 кор., въ Тростянци дек. Подгаецкого 2 кор.

е) на Новиціяхъ въ Словинѣ:

Впр. О. Пралатъ Кобыляньскій 2 кор., Всч. Урядъ парох. въ Славску 3 кор.

ж) на Новиціяхъ въ Кристинполи:

Впр. О. Пралатъ Кобыляньскій 2 кор.

з) на Неофитовъ:

Впр. О. Пралатъ Кобыляньскій 50 сот., Всч. Урядъ парох. въ Славску 3 кор., въ Тростянци дек. Подгаецкого 2 кор.

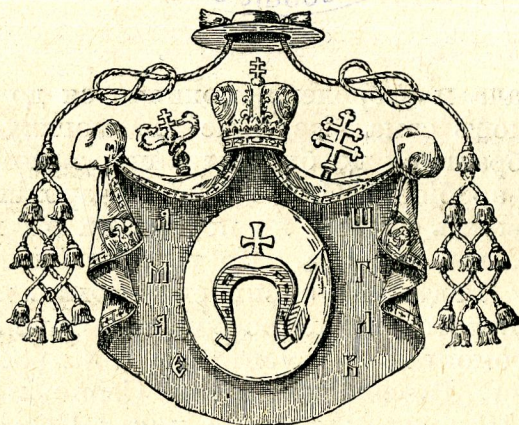
НЕКРОЛЬОГІЯ.

О. Михаиль Кмицикевичъ, парохъ Гологѣръ, померъ д. 1. цвѣтня 1902.
 Душа Его поручае ся молитвамъ Всч. Клира.

Вѣдъ Митрополитальнаго Ординаріату.

Львѣвъ, дня 10. мая 1902.

✠ **АНДРЕЙ.**
 Митрополить.

Львѡвско-Архіепархіяльнй ВѢДОМОСТИ

Рѡкъ 1902.

Выдано дня 4. червня.

Ч. VIII.

Ч. 39.

Ч. 3733. Въ справѣ будовы церкви въ Быковѣ.

Урядъ парохіяльный Быковѣ Епархіи Перемыскои надѡславъ сю-
да слѣдуючу вѡдозву:

„Сумно то дѣдови, коли на старй лѣта свои мусить вытягати ру-
ку свою до чужихъ людей по милостиню, бо дѣти свои дати еи не
можуть, бо не мають; однакъ иде старовина въ далекій свѣтъ и ши-
рокій и потѣшае ся тымъ, що єсть милосердіє у Бога и у людей.

Такъ и менѣ яко душпастыреви выпало на старшй мои лѣта име-
немъ Христа, именемъ моихъ братьей, моихъ словесныхъ овецъ забра-
ти въ свои руки торбу пастушу и кій и пѡйти въ широкій свѣтъ звер-
таючи ся до милосерныхъ сердець, бо дѣти мои духовнй кажуть: —
Отче — хлѣба для душѣ не маємо, мы церкви не маємо и якъ Хри-
стось сказавъ: „Пастырь добрый душу свою полагаетъ за овцы своя“
— такъ и Ты Отче положи за овцы свои трудъ свѡй, иди и проси за
нами, а мы разомъ будемо ся молити за Добродѣѣвъ нашихъ, безъ
котрыхъ мы не въ станѣ побудовати Дому Божого. Отожь иду я за го-
лосомъ менѣ повѣренныхъ парохіянъ и прошу о ласкави жертвы на
нашу церковь, та прошу не безпѡдставно.

Ото два вѣки пережила наша церковця на хвалу Божу и на по-
житокъ людемъ; днесъ зубъ часу положивъ на нѣй свое знамя. Она

стоитъ старенька, мала и згорблена, похиляе ся до тыхъ могилъ, якійю окружають и немовъ сама вже хоче въ могилу ся класти. Самъ найвысшій часть забрати ся до будовы иншого Дому Божого.

Но якжежъ тоє зробити? Число моихъ парохіянъ єсть такъ маленьке, що они о своихъ силахъ не поставили бы нову святыню такъ скоро, якъ того вымагає потреба. До того крайна нужда межи ними вѣдбирає имъ всяку надѣю на здвигненє своимъ власнымъ коштомъ нового Храму, до котрого они щиросердечно привязані.

Найже не перегомонить безъуспѣшно моя просьба нынѣшна! Най сокрушитъ она Ваше Высокоблагородне Серце и побудить Васъ не повстѣгнути Своєи Щедрої Руки вѣдъ насъ! Кожду жертву хотьбы и малу пріймемо зъ великою подякою. Просимо усерно, чи то о вѣдправленє акафисту, чи о даръ зъ скарбони церковной, чи о жертву изъ власныхъ средствъ на будову нашої церкви.

За Ваше жертволюбіє Богъ най помилує и спасе Васъ!

Повысшу вѣдозву подає ся до вѣдомости Всч. Духовенства АЕпархіального зъ тымъ, що всякій датки просить ся присылати на руки о. Николая Сенеты гр. кат. пароха въ Быковѣ пп. Медика.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 20. мая 1902.

Ч. 40.

Обвѣщеня конкурсовъ.

I.

Ч. 3705. — **Оголошує ся конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ школѣ выдѣловѣй муж. въ Бродахъ.**

Ц. к. окружна Рада шкѣльна въ Бродахъ розписала пѣдъ д. 15. цвѣтня 1902 ч. 250 конкурсъ на посаду гр. катол. катихита въ 3-клясовѣй школѣ выдѣловѣй мужескѣй, злученѣй зъ 4-клясовою школою народною въ Бродахъ. До тої посадки привязані суть поборы П. клясы платъ. Священники убѣгаючи ся о тую посаду мають належито у документованій поданя вносити посредствомъ своєи настоятельной власти до ц. к. окружной Рады шк. въ Бродахъ до дня **15. червня 1902.**

Тоє подає ся Всч. Клиру АЕпархіальному до вѣдомости зъ покликомъ на постановленє Митроп. Ординаріату зъ д. 3. сѣчня 1902 до ч. 98. (АЕп. Вѣдом. ч. 1. зъ 1902).

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 15. мая 1902.

Ч. 4065. — 1) **Оголошуе ся конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ Журавнѣ.**

Ц. к. окружна Рада школьна въ Жидачовѣ розписала подъ д. 9. мая 1902 до ч. 659 конкурсъ на посаду гр. кат. катихита при 4-клясово́й школѣ мужеско́й въ Журавнѣ зъ поборами III. клясы платъ. Поданя належито удокументовані мають посредствомъ своєї настоятельной власти вносити ся до выше сказаной ц. к. Рады школьной окружной до дня **30. червня 1902.**

Тое подае ся Всч. Клиру АЕпарх. до вѣдомости.

Водъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѡвъ, дня 29. мая 1902.

2) **Оголошуе ся конкурсъ на посады гр. кат. катихитѡвъ въ Буску и Радеховѣ.**

Ц. к. Рада школьна окружна въ Камѣнцѣ струм. розписала подъ д. 9. мая 1902 до ч. 1220 конкурсъ на посады гр. кат. катихитѡвъ въ **Буску** и въ **Радеховѣ** зъ поборами III. клясы платъ. Убѣгающі ся священники мають свои удокументовані поданя посредствомъ своєї настоятельной власти вносити до выше сказаной ц. к. окружной Рады шк. до дня **30. червня 1902.**

Тое подае ся Всч. Клиру АЕпарх. до вѣдомости.

Водъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѡвъ, дня 29. мая 1902.

III.

Ч. 4113. — **Оголошуе ся конкурсъ на посаду катихита въ школѣ выдѣловѡй мужеско́й въ Золочовѣ.**

Ц. к. Рада школьна окружна въ Золочовѣ розписала подъ д. 12. мая 1902 до ч. 1009 конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ 3-клясовѡй школѣ выдѣловѡй мужеско́й въ Золочовѣ, злученѡй зъ тамошнюю 4-клясовою школою народною. Обязкомъ катихита буде удѣляти науки религіи такожь въ 3-клясовѡй школѣ выдѣловѡй женьско́й и злученѡй зъ нею 4-клясовѡй школѣ народно́й въ Золочовѣ. — До той посады привязані суть поборы II. клясы платъ. Священники убѣгающі ся о тую посаду мають дотычнй удокументовані поданя вносити посредствомъ своєї настоятельной власти до ц. к. окружной Рады шк. въ Золочовѣ до дня **30. червня 1902.**

Тое подае ся Всч. Клиру АЕпархіяльному до вѣдомости зъ покликомъ на постановленіе Митроп. Ординаріату зъ дня 3. сѣчня 1902 до ч. 98. (АЕп. Вѣд. ч. 1. зъ 1902.)

Водъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѡвъ, дня 31. мая 1902.

ХРОНИКА.

Архієрейске благословеніє и узнанє за прислугу здѣлану народови рускому переводомъ зъ нѣмецкого на языкъ рускій „Большого катихизму одобренного Австрійскимъ Епископатома“ отримавъ :

О. Антоній Войтѣховскій, сов. Еп. Консисторіи Станиславѣвской и професоръ ц. к. П. гимназіи въ Коломыѣ.

Архієрейске благословеніє и узнанє за труды понесені при переглядѣ руского перевода сего „Большого катихизму“ отримали ОО. :

Александръ Стефановичъ катихитъ учит. женской семинаріи, сов. Евгенийъ Гузаръ катихитъ учит. мужеской семинаріи, Теодозій Лежогубскій катихитъ шкѣлъ народныхъ, Леонидъ Лужницкій катихитъ руской гимназіи и Іоанъ Алексевичъ катихитъ народныхъ шкѣлъ у Львовѣ.

Сотрудництва отримали ОО. :

Василій Гривнякъ новопост. пресвитеръ въ Нараєвѣ, Лѣонгінъ Туркевичъ въ Бурштинѣ зъ назначенемъ на ехсигрэндо завѣдателя cum jure directionis въ Коростовичахъ, Григорій Грушка въ Залѣзцяхъ зъ назначенемъ на ехсигрэндо завѣдателя cum jure directionis въ Мшанци, Евгенийъ Бартошъ въ Городку, Стефанъ Ивасиць въ Лубянкахъ выжнхъ, Іосифъ Ярославичъ въ Збаражи, Алексей Ганасъ въ Прошовѣй.

Презенту отримавъ :

О. Маріанъ Клодзинскій на Пуятинцѣ.

До канон. институціи на мѣс. вересень завѣзванный :

О. Вильгельмъ Белкотъ на Зарудѣ.

Декретъ увѣльненія вѣдъ испытѣ конкурсового парох. отримавъ :

О. Іоанъ Кобриневичъ, парохъ Жушаня.

Испытѣ конкурсовый парох. выдержали ОО. :

Володимиръ Венедиктъ Скоробогатый, Іоанъ Юрковъ, Людомиръ Константинъ Зарицкій, Михаилъ Клюкъ, Юсифъ Логинскій, Богданъ Еліашевскій, Николай Демчинскій, Николай Левицкій, Володимиръ Левицкій.

Испытѣ на катихитѣвъ шкѣлъ выдѣловыхъ выдержали ОО. :

Николай Галантъ, Александръ Грегоровичъ, Михаилъ Туркевичъ и Іоанъ Сухаровскій.

Выс. ц. к. Правительство асигнувало платню для приват. сотрудникѣвъ :
въ Молотовѣ, Кудобинцахъ, Островѣ и Вербовѣ на 1 рѣкъ.

Власть binandi продовжено до кѣнця червня 1903 :

О. Павлови Кудрикови, сотрудникѣ Рогатина.

НЕКРОЛЬОГІЯ.

О. Симеонъ Мушкевичъ, сотрудникъ въ Плаучи, померъ д. 5. мая 1902.

О. Михаилъ Левицкій, парохъ Щуровичъ, померъ д. 7. мая 1902.

Душѣ Ихъ поручають ся молитвамъ Всч. Кліра.

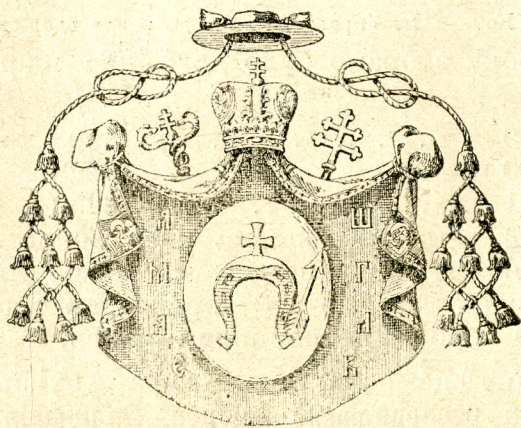
Вѣдъ Митрополитальнаго Ординаріату.

Львѣвъ, дня 4. червня 1902.

АНДРЕЙ.

Митрополитъ.

Львівсько-Архієпархіальний ВѢДОМОСТИ

РѢкъ 1902.

Выдано дня 24. червня.

Ч. IX.

Ч. 41.

Ч. 147/орд. — Въ справѣ богословѣвъ перебуваючихъ доси поза семинаремъ.

Митроп. Ординаріятъ подає до вѣдомости богословамъ, котрѣ кѣнчили IV. рѢкъ поза семинаремъ, що жаденъ зъ нихъ не буде допущенный до рукоположеня, передъ поновнымъ принятємъ до семинара въ мѣсяци вересни с. р. — Въ семинари будуть обовязанѣ здати испытѣ зъ всѣхъ предметѣвъ богословскихъ.

Богословы зъ иншихъ лѣтъ, перебуваючѣ доси поза семинаремъ, мають рѣвножъ внести поданя о принятѣ до семинара, приѣхати до Львова на означеный день елекціи и пѣддати ся испытѣ зъ всѣхъ предметѣвъ богословскихъ минувшихъ лѣтъ.

Вѣдъ Митрополичого Ординаріату.

Львѣвъ, дня 16. червня 1902.

Ч. 42.

Ч. 372. Ком. — Въ справѣ даткѣвъ до фонда вдов-сиротиньского.

До половины року зѣбрано було до фонда вдовичо-сиротиньского въ рокахъ:

1899		15598	коронъ
1900		16928	„
1901		16252	„ — а теперъ, майже

до половины р. 1902, выказуе головна каса фонда зѣбранныхъ тѣлько 12026 коронъ. Если бы на запомогу на кожде лице припасти мало неменше якъ дотеперъ т. є. по 120 коронъ, то треба бы конечно загальнои сумы 48000 коронъ до розпорядимости.

Тое подае ся до вѣдомости Всч. Кліра Архіепархіального зъ **выразнымъ покликомъ на розпоряджене Митроп. Ординаріату зъ д. 22. лютого 1902 Ч. 1364** (АЕпарх. Вѣдом. Ч. VI. зъ дня 10. цвѣтня 1902), а такожь на вѣдозву Комисіи фондомъ управляющей зъ д. 4. цвѣтня 1902 ч. 157 (АЕпарх. Вѣдом. Ч. VII зъ дня 10. мая 1902) и зъ завѣзанемъ, щобы такъ Всч. ОО. Деканы, якъ такожь и Почт. ОО. Комисарѣ фонда по деканатахъ, **энергично взяли ся за дѣло збираня залеглостей и даткѣвъ бѣжущихъ до фонда**, иначе бо на Ихъ легковажене и бракъ щирои енергіи спаде вѣдвѣчальнѣсть за некористный результатъ будучои за-помоги.

Лѣвѣвъ, дня 23. червня 1902.

Ч. 43.

Обвѣщеня конкурсовъ.

I.

Митроп. Консисторія розписала пѣдъ днемъ 19. червня 1902 зъ реченцемъ до дня 14. серпня 1902 слѣдующій парохіи:

Ч. 4451. — **Гологоры** зъ прилуч. Гологѣрки и Кондратѣвъ, декан. Унѣвского, наданя Конвенту ОО. Доминиканѣвъ въ Пѣдкамени.

Ч. 4457. — **Щуровичѣ** зъ прилуч. Грималѣвка, Романѣвка и Добрилѣвка, декан. Холоѣвского, наданя приватного.

II.

Ч. 4368. — **Оголошуе ся конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ Роздолѣ.**

Ц. к. Рада школьна окружна въ Жидачѣвъ розписала пѣдъ днемъ 9. мая 1902 до Ч. 659 конкурсъ въ цѣли сталого замѣщеня посады гр. кат. катихита въ 4-клясовѣй школѣ мужескѣй въ Роздолѣ зъ поборами III. клясы платъ. Удокументованій поданя належить посред-

ствомъ своеи настоятельной власти вносити до выше сказаной ц. к. Рады школьной окружной до дня **15 . липня 1902.**

Тое подає ся Всч. Клиру АЕпархіальному до вѣдомости.

Водъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѡвъ, дня 12. червня 1902.

III.

Ч. 4564. — **Оголошує ся конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ Рогатинѣ.**

Ц. к. Рада школьна окружна въ Рогатинѣ розписала пѡдъ днемъ 12. мая 1902 Ч. 1285 конкурсъ въ цѣли сталого замѣщеня посады гр. кат. катихита въ 6-клясовѡй школѣ мужескѡй въ Рогатинѣ зъ обовязкомъ учити религіи такожь въ 6-клясовѡй женьскѡй въ Рогатинѣ. До тои посады привязані суть поборы III. клясы платъ зъ увзглядненемъ постановленя §. 4. уставы зъ дня 22. червня 1899 Ч. 81 В. з. кр. — Священники убѣгающі ся о тую посаду мають дотычнй належаито удокументовані поданя посредствомъ своеи настоятельной власти внести до выше сказаной ц. к. Рады школьной окружной найдальше до дня **30. червня 1902.**

Тое подає ся Всч. Клиру АЕпарх. до вѣдомости.

Водъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѡвъ, дня 18. червня 1902.

ХРОНИКА.

Ординаріятскимъ Комисаремъ до ц. к. Комисіи экзаменаційной въ Львовѣ именованый:

Всесв. и Впр. О. Андрей Бѣлецкій, Архипресвитерь и Предсѣдатель Митр. Канитулы.

Экзаминаторами при тѡй Комисіи именовані ОО.:

Александръ Стефановичъ катихитъ ц. к. учительской семинаріи женьской въ Львовѣ и Евгеній Гузаръ катихитъ ц. к. учительской семинаріи мужеской въ Львовѣ.

Ординаріятскимъ Комисаремъ до ц. к. Комисіи экзаменаційной въ Тернополи именованый :

Впр. О. Володимиръ Громницкій завѣдатель Тернопѡльского деканату и парохъ въ Тернополи.

Экзаминаторомъ при тѡй Комисіи именованый:

Впр. О. Яковъ Вацикъ катихитъ ц. к. семинаріи учительской въ Тернополи.

Сотрудництва отримали ОО.:

Стефанъ Ивасикъ въ Залановѣ, Володимиръ Ванчицкій въ Плаучи великѡй, Николай Прокоповичъ cum jure directionis въ Луцѣ малѡй.

Выс. Президія ц. н. Намѣстництва згаднає ся на канон. институцію:

О. Маріяна Клодзиньского на Путятинцѣ.

До канон. институціи на мѣс. вересень завѣзванный:

О. Маріанъ Клодзинскій на Путятинцѣ.

Власть binandi отримали на 1. рѣкъ:

Парохъ и Сотрудникъ въ Тернополи, парохъ въ Войниловѣ.

Ч. 44.

Ч. 175/орд. — Оголошує ся конкурсъ на шкиць мурованои церкви.

1) Типъ церкви повиненъ бути византійскій, примѣненный до характеру старыхъ деревяныхъ церквей.

2) Жадає ся двоухъ видѣвъ и приземного пляну въ доволнѣй скалѣ, безъ перекрою и безъ копѣторисѣвъ, однакъ була бы пожадана скаля 1:100.

3) До конкурсу допущеніи всѣ безъ взгляду на фахову квалификацію.

4) Въ складѣ юри входятъ запрошеніи ВПреосвящ. Митрополитомъ священники, будѣвничіи, малярѣ и рѣзбярѣ.

5) Яко нагороду означує ся за три найлутшіи шкици по 300 коронѣ.

6) ВПреосвящ. Митрополитъ застерѣгає собѣ купно другихъ шкицѣвъ порученыхъ юрою.

7) Шкици повинни бути означеніи девизою, объясненою въ запечатанѣй ковертѣ, котра тѣлько по рѣшенію комисіи буде вѣдкрыта.

8) Шкици повинни бы бути вѣдданіи або вѣдосланіи до Митрополитического Секретаріату найдалше до 12. години въ полудне дня 1. н. ст. вересня 1902 р.

Поручає ся Всч. Духовенству сей конкурсъ оголосити въ своихъ парохіяхъ и заохотити до участи въ конкурсѣ.

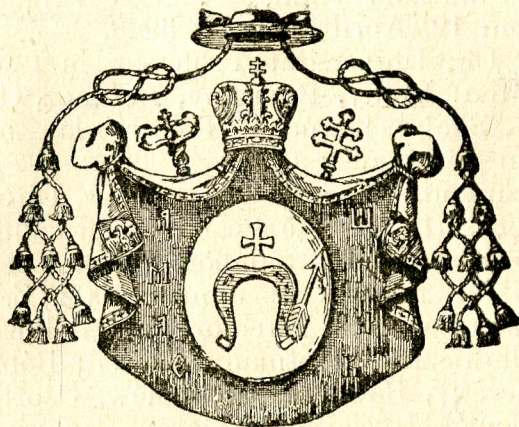
Вѣдъ Митрополитического Ординаріату.

Лѣвѣвъ, дня 23. червня 1902.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Лѣвѣвъ, дня 24. червня 1902.

✙ АНДРЕЙ.
Митрополитъ.

Львѣвско-Архієпархіальний
ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1902.

Выдано дня 8. серпня.

Ч. X.

Ч. 45.

Ч. 4612. — Оголошують ся имена ц. к. Консерваторѣвъ дѣйствующихъ въ Львѣвскѣй Архієцезіи.

Свѣтла ц. к. центральна Комисія для штукъ и историчныхъ памятниківъ въ Вѣднѣ пѣдъ днемъ 17. Сѣчня 1902 Ч. 80 завѣдомила Преосвященный Митрополитальный Ординаріятъ о именахъ ц. к. Консерваторѣвъ дѣйствующихъ въ Львѣвскѣй Митрополитальной Архієцезіи. Имена сказанныхъ ц. к. Консерваторѣвъ суть:

1. *Bołoz-Antoniewicz*, Dr., Johann Ritter von, Mitglied des Kunstrathes, Universitäts-Professor in Lemberg. (II. für die Stadt und den politischen Bezirk Lemberg) seit 1894; wiederbestätigt mit M. E. vom 26. Januar 1899. Z. 939.

2. *Czotowski* Alexander Dr., städtischer Archivar in Lemberg. (II. für die Bezirkshauptmannschaften: Cieszanow, Gródek, Jaworów, Kamionka strumiłowa, Mościska, Rawa ruska, Sokal und Żółkiew); ernannt mit M. E. vom 15. September 1899. Z. 19972.

3. *Dzieduszycki* Adalbert, Graf, Dr., geheim. Rath, Reichsraths-Abgeordneter und Gutsbesitzer in Jesupol. (II. für die Bezirkshauptmannschaften: Bohorodczany, Borszczów, Horodenka, Kałusz, Kolomea, Kossów, Nadwórna,

Peczeniżyn, Sniatyn, Stanislaw, Tłumacz Zaleszczyki); seit 1879; wiederbestätigt mit M. E. vom 12. April 1902, Z. 3923.

4. *Finkel* Ludwig, Dr., Universitäts-Professor in Lemberg. (II. für die Bezirkshauptmannschaften: Brody, Brzeżany, Buczacz, Czortkow, Husiatyn, Podhajce, Przemyslany, Skalat, Tarnopol, Trembowla, Zbaraż und Złoczów); ernannt mit M. E. vom 26. Januar 1899, Z. 939.

5. *Gorgolewski* Sigismund, Regierungsrath und Director der Staatsgewerbeschule in Lemberg. (II. für die Bezirkshauptmannschaften: Bóbrka, Dolina, Drohobycz, Rohatyn, Rudki, Sambor, Staremiasto, Stryj, Turka und Żydaczów); ernannt mit M. E. vom 22. Januar 1902, Z. 33878 ex 1901.

6. *Kętrzyński* Adalbert von, Dr., Director der Ossolinski'schen Bibliothek in Lemberg. (III. für die Bezirkshauptmannschaften: Bóbrka, Bohorodczany, Borszczów, Brody, Brzeżany, Buczacz, Cieszanów, Czortków, Dolina, Drohobycz, Gródek, Horodenka, Husiatyn, Jaworów, Kałusz, Kamionka strumilowa, Kolomea, Kossów, Lemberg, Mościska, Nadwórna, Podhajce, Przemysłany, Rawa ruska, Rohatyn, Rudki, Sambor, Skalat, Sniatyn, Sokal, Stanislaw, Staremiasto, Stryj, Tarnopol, Tłumacz, Trembowla, Turka, Zaleszczyki, Zbaraż, Złoczów, Żółkiew, Żydaczów und die Stadt Lemberg); seit 1892; wiederbestätigt mit M. E. vom 6. November 1897, Z. 28139.

7. *Petruszewicz* Anton, Domcustos des gr.-kath. Metropolitan-Domcapitels in Lemberg. (III. für das ruthenische Archivwesen in den Bezirkshauptmannschaften: Bóbrka, Bohorodczany, Borszczów, Buczacz, Czortków, Dolina, Drohobycz, Horodenka, Husiatyn, Kałusz, Kolomea, Kossów, Nadwórna, Peczeniżyn, Podhajce, Rohatyn, Rudki, Sambor, Skalat, Sniatyn, Stanislaw, Staremiasto, Stryj, Tłumacz, Trembowla, Turka, Zaleszczyki und Żydaczów); seit 1875; wiederbestätigt mit M. E. vom 23. März 1900, Z. 3327.

8. *Przybysławski* Ladislaus, Ritt. v., Gutsbesitzer in Uniż. (I. für die Bezirkshauptmannschaften: Bohorodczany, Borszczów, Buczacz, Czortków, Horodenka, Husiatyn, Kolomea, Kossów, Nadwórna, Peczeniżyn, Podhajce, Skalat, Sniatyn, Tłumacz, Trembowla, Zaleszczyki); seit 1887; wiederbestätigt mit M. E. vom 12. April 1902, Z. 3923.

Къ упомянутымъ ц. к. Консерваторамъ зволить Пречест. Духовенство вѣднositись дотычно сохраненія и обновленія важныхъ предметѠвъ штуки и историчныхъ памятникѠвъ.

ВѠдъ Митрополитальной Консistoriи.

ЛьвѠвъ, дня 28. червня 1902.

Ч. 46.

Ч. 4805. — Въ справѣ шематизму на 1902 р.

Въ половинѣ мая с. р. выслала канцелярiя Митроп. Консistoriи всѣмъ Всч. Урядамъ деканальнымъ вѠдвѣтне число шематизмѠвъ на 1902 р. въ цѣли дорученія ихъ Урядамъ парохiальнымъ.

Мимо бôльшого обѣму цѣна на сей рôкъ остае тая сама, що и попередныхъ лѣтъ, т. е. 2 кор. 60 сот.

Выдане и експедиція опôзнила ся въ части задля великои роботы, якои вымагало додане нового матерiалу историчного и статистичного, а еше бôльше зъ вины тыхъ Урядôвъ парохiяльныхъ, що мимо вôдозвъ не предложили датъ въ означенôмъ реченци. Доперва зъ початкомъ 1902 р. прислало даты 29 Урядôвъ парохiяльныхъ, а деяки ажъ въ мартѣ и въ цвѣтни. И такъ: Ур. парох. въ Мшанѣ зборôвского дек. 2. марта (ч. дек. 86); зъ щирецкого дек. Ур. пар. въ Добрянахъ 6 цвѣтня (ч. дек. 55), Ур. пар. въ Волковѣ 16. цвѣтня (ч. дек. 49), а Ур. пар. въ Мосткахъ ажъ 17. цвѣтня 1902.

Доси не предложили датъ слѣдующiй Ур. парохiяльнiй: 1) Грабôвка, калуского дек., 2) Бѣлка и 3) Вербôвъ, нараѣвского дек., 4) Сваричôвъ, перегиньского дек., 5) Могильниця, теребовельского дек. и 6) Острôвъ унѣвского деканата. Митр. Консисторiя завзымае ихъ, абы даты тiи прислали найдалше до кôнца серпня 1902 р.

Вôдъ Митрополитальной Консисторiи.

Львôвъ, дня 30. червня 1902.

Ч. 47.

Ч. 4474. — Въ справѣ выходженя до Америки.

Рѣчею Душпастьря естъ, щобы въ разѣ, если кто изъ парохiянъ намѣряе выходить зъ краю до Америки, справою тою такъ дуже для дотычныхъ парохiянъ важною, належито заняти ся. Насампередъ треба выходжене, о скôлько лишъ можъ, вôдраджовати, позаякъ выходцѣ неразъ въ крайну бѣду и погибель впадають, и то навѣтъ зъ межи народôвъ, котрiй взагалѣ взявши суть оборотнѣйшiй и умѣють собѣ лѣпше радити нѣжъ нашъ рускiй нарôдъ; а кромѣ того суть при тôмъ небезпеченства взглядомъ моральности и вѣры.

Если же вôдраджоване не мае успѣху, то пригадуе ся Всч. Священству, що въ Вѣдни истнуе стоваришене для охороны католицкихъ выходцѣвъ такъ въ матерiальнôмъ якъ и въ духовнôмъ взглядѣ: Österreichischer St. Raphael-Verein zum Schutze katholischer Auswanderer (Wien, XIII Breitensee, Kienmayergasse 11). Належить прото удати ся до тогожъ стоваришеня, щобы повзяти основну вѣдомôсть о тыхъ областяхъ, въ котрiй дотычнiй парохiяне удати ся намѣряють, и о тôмъ всѣмъ, що при выходствѣ требуе ся, а именно вôдъ кого мають выходцѣ карту препоручаючу одержати и до кого въ цѣли своєї охороны удати ся, щобы не були вызысканi и обманенi и щобы заховало ся имъ найдорожше сокровище вѣры св. Справы выходаства обговорюе и познакомляе зъ ними: St. Raphaels-Blatt, выдаване вôдъ нѣмецкого

St. Raphael-Verein въ Limburg a. d. Lahn, одно число що кварталу, въ рѣчной цѣнѣ 1 марки.

Водъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 6. липня 1902.

Ч. 48.

Ч. 4983. — Оголошує ся конкурсъ на стипендію назначену для образованія практичныхъ ставничихъ.

Выдѣлъ краєвого Товариства рыбацкого въ Краковѣ розписавъ пѣдъ днемъ 1. червня с. р. конкурсъ на одну стипендію въ квотѣ рѣчной 680 кор. (въ мѣсячныхъ ратахъ по 57 кор.) назначену для образованія практичныхъ ставничихъ. Стипендистъ вѣдбуде науку и практику въ господарствѣ рыбнѣмъ въ Заторѣ въ часѣ водъ 1 н. ст. сѣчня до кѣнця року 1903.

Подане о надане стипендіи власноручно черезъ убѣгателя написане має бути внесене до кѣнця листопада 1902 до Выдѣлу краєвого Товариства рыбацкого въ Краковѣ, улицы Микѣлаяска 2, и до того належить залучити:

1) Метрику уродженія, доказуючу, що кандидатъ укѣнчивъ по крайнѣй мѣрѣ 18 рѣкъ житя.

2) Свѣдоцтва доказуючї, що кандидатъ укѣнчивъ по крайнѣй мѣрѣ школу народну зъ добрымъ успѣхомъ, або що єсть ученикомъ школы выдѣловой. Кандидаты укѣнчившї низшу школу рѣльничу будуть мати першенство передъ другими.

3) Свѣдоцтво лѣкарске, доказующе, що кандидатъ єсть совершенно здоровый и сильный.

4) Свѣдоцтво нравственности и безнаганного житя, выставлене черезъ дотычный урядъ парохїальный.

Убѣгающїй ся получить на свое подане письменный отвѣтъ въ протягу мѣсяца грудня 1902.

Тѣе подадутъ Всч. Уряды парохїальнї до вѣдомости своихъ парохїанъ.

Водъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 8. липня 1902.

Ч. 49.

Ч. 5029. — Въ справѣ вытинковъ до шематизму на 1903 р.

Митрополича Консистерія выслала пѣдъ днемъ 8. липня 1902 всѣмъ Всч. Урядамъ деканальнымъ одвѣтнїй вытинки зъ шематизму и поручає исправити и доповнити всѣ змѣны, якї зайшли въ 1902 р., чи то що до особбъ, чи то що до датъ поданныхъ въ шематизмѣ. Уряды

деканальні завозвуть дотичні Всч. Уряды парохіяльні, абы предложили имъ потрібні дати и на основѣ того матеріалу пороблять поправки, а исправлені вытинки предложать Митроп. Консистеріи **най-далше до дня 20. н. ст. серпня 1902.**

Зъ выказовъ минушого року оказалось ся, що многі Уряды парохіяльні прислали неточні выказы. Зъ поправокъ, поробленихъ Урядами деканальними, а декуда и Митроп. Консистерією на основѣ урядовыхъ актвъ красового бюра статистичного, выказало ся, що по деякихъ парохіяхъ подано менше число душъ гр. кат. обряду, и то въ меншихъ парохіяхъ рожниця выносила дуже значне число душъ. Тому поручае ся Всч. Урядамъ парохіяльнымъ провѣрити правдивость подаваныхъ датъ, а зновъ Всч. Уряды деканальні подбають о томъ, абы пороблені ними поправки були згідні зъ дѣйстнимъ станомъ.

Такожъ провѣрять Всч. Уряды деканальні чи въ шематизмѣ выпечатано Мѣстодекановъ и Ординаріятскихъ комисаровъ въ школьныхъ справахъ и сервитутовыхъ, а всяку запримѣчену неточность исправлять и допишуть на вытинку, або въ окремої дописи.

Водъ Митрополитальной Консистеріи.

Львовъ дня 8. липня 1902.

Ч. 50.

Ч. 132/Орд. — Въ справѣ порученія книжки: „Практичний провідник для катехитів“.

Митроп. Ординаріятъ подає до вѣдомости Преч. Духовенству що О. Евгеній Гузарь, катихитъ мужеской учительской семинаріи у Львовѣ, уложивъ и выдавъ двѣ части практичного провідника для катихитовъ. Въ першій части поясняе ся способъ научаня дѣтей въ 1. и 2. степени науки, взглядно въ 1. класѣ школъ народныхъ, а въ другій части поясняе ся предметъ малого катихизму, назначенный для 3. и 4. степени науки, взглядно для 2. класы школъ народныхъ. Поручае ся Преч. Духовенству сю книжку яко практичне руководство при науцѣ религіи. Набути можна обѣ части по цѣнѣ 2. кор. 40 г., а зъ присылкою почтовою о 20 г. больше — въ книгарняхъ им. Шевченка и Ставропигійскій у Львовѣ.

Водъ Митрополитального Ординаріату.

Львовъ дня 13. липня 1902.

Ч. 51.

Ч. 5387. — Дотично доповненія квестіонаря до шематизму пытанемъ где и на яку квоту обезпеченъ церкви въ Архієдieceзіи.

Водносьно до тутошного вѣзваня зъ дня 9. липня, с. р. Ч. 5029 до предложенія даныхъ для нового накладу шематизму Архієпархіального

Клира поручає ся Всч. парохіяльнимъ урядамъ доповнити дотычний квестіонарь означенемъ, въ котрѣмъ ассекураційнѣмъ товариствѣ и на яку квоту обезпечена кожда зъ церквей до парохіи належача.

Въ случаю девершеної вже высылки згаданого квестіонаря належить вѣдповѣдь дотычно ассекураціи додатково предложити Митр. Консисто́ріи.

Вѣдъ Митрополитальної Консисто́ріи.

Львѣвъ, дня 24. липня 1902.

Ч. 52.

Ч. 5481. — Оголошене конкурсове на опорожненій 3 мѣсця въ руско́й колегіи въ Римѣ.

Кандидаты намѣряючі убо́гати ся о принятѣ до руско́й Колегіи въ Римѣ мають до дня 26. вересня с. р. прошенія свои посредствомъ Уряда дек. Митр. Консисто́ріи предложити и до тыхъ слѣдуючі належито остемплёваній свѣдоцтва долучити:

- 1) метрику крещенія и мѣропомазанія;
- 2) свѣдоцтва шко́лъ народныхъ, укѣнчечыхъ гимназіяльныхъ и свѣдоцтво зрѣлости;
- 3) свѣдоцтво лѣкарске о здоровлю просителя и о вѣдбутѣй природно́й або щепленѣй ѡспѣ посвѣдчаюче;
- 4) свѣдоцтво норовственности вѣдъ взглядно́го Уряду декан. подтвержене, въ котрѣмъ кромѣ поведенія просителя и то выраженымъ бути має, що тойже єсть безженнымъ;
- 5) свѣдоцтво убожества вѣдъ взглядно́го Уряду парохіяльного або деканального выдане, а ц. к. Староствомъ подтвержене, а въ кѣнци
- 6) посвѣдчене вѣдъ ц. к. Староства, що кандидатъ не належитъ до связи войскової.

Дня 29. н. ст. вересня с. р. по выслуханю св. Службы Божої, котра о 8-ѣй год. рано въ церквѣ Архикатедрально́й вѣдправитъ ся, мають кандидаты явитись въ канцеляріи Митр. Консисто́ріи.

Примѣчає ся, що лише кандидаты зъ найлѣпшими успѣхами въ наукахъ и наилучшими свѣдоцтвами о поведенію и успособленію будутъ увзглядненіи.

Вѣдъ Митрополитально́го Ординаріату.

Львѣвъ дня 4. серпня 1902

Ч. 53.

Ч. 5482. — Въ справѣ обсадженія 5 мѣсць зъ фундаціи бл. п. Кардинала С. Сембратовича въ Институтѣ СС. Васи́ліянокъ.

Розписує ся на конкурсъ 5 мѣсць зъ фундаціи бл. п. Кардинала С. Сембратовича въ Воспиталищи СС. Васи́ліянокъ зъ терминомъ до

20. серпня с. р. зъ тымъ, що кандидатки, котрѣ вѣдповѣли въ повнѣ вимогамъ въ минувшомъ роцѣ, мають першєнство и на сей рѣкъ. При томъ пригадує ся, що условія принятія позѣстають незмѣннѣ, якъ попередъ. О першѣ два мѣсяця стипендїйнѣ можуть убѣгати ся сироты належачѣ до родини бл. п. фундатора, о другѣ два доньки священикѣвъ, а о одно походячѣ зъ мѣрского сословія.

Вѣдъ Митрополитальногo Ординаріату.

Львѣвъ, дня 4. Серпня 1902.

Ч. 54.

Обвѣщенія конкурсѣвъ.

Митроп. Консисторія розписує на конкурсъ слѣдуючѣ парохїи:

а) пѣдъ д. 17. Липня 1902 зъ речєнцємъ до дня 17. Верєся 1902:

Ч. 5118. — **Добрѣтворѣ** зъ прилѣч. Стриганка, деканата буского, наданя приватного.

б) пѣдъ д. 27. Липня 1902 зъ речєнцємъ до дня 30. Верєся 1902:

Ч. 5404. — **Воля велика** зъ прилѣч. Воля мала и Трѣстянецъ, деканата роздѣльскаго, наданя фундаціи Стан. гр. Скарбка.

Ч. 5243. Речєнецъ къ убѣгательству на парохїю **Ивачѣвъ горѣшнѣ** дек. тернопѣльскаго продовжавсь до 1. Верєся 1902 зъ тымъ, що поданя попереднѣхъ убѣгательствъ удержують ся въ своѣй силѣ.

Вѣдъ Митрополитальнои Консисторїи.

Львѣвъ, дня 22. липня 1902.

ХРОНИКА.

Завѣдательства отримали 00:

Тедоръ Василикъ въ Лукавицѣ нижнѣй, Михаилъ Сивєнскїй въ Добрѣтворѣ, Романъ Зарицкїй въ Глѣбовѣ.

Въ пропозиціи умѣщенї 00.:

на **Рожнятѣвъ**: 1) Богданъ Елїашевскїй, 2) Людомїръ Константинъ (дв. им.) Зарицкїй, 3) Володимѣръ Яцковскїй.

на **Сухорѣче** въ тернѣ: 1) Іосифъ Мельницкїй, 2) Іоаннъ Иванчукъ, 3) Теодоръ Кордуба, — а въ списѣ: 4) Максимилїанъ Кинашъ.

- на **Кошляки** въ тернѣ: 1) Іоаннѣ Гарматѣй, 2) Теофілѣ Луцикѣ, 3) Петрѣ Петриця, — а въ списѣ: 4) Іоаннѣ Иванчукѣ, 5) Теодорѣ Кордуба, 6) Николай Винницькій, 7) Левѣ Юрчинській.
- на **Сихѡвъ**: 1) Якѡвъ Сироѣдовѣ, 2) Казимѣрѣ Савицкій.
- на **Покрѡвцѣ** въ тернѣ: 1) Павелѣ Кульчицкій, 2) Теодорѣ Кордуба, 3) Филимонѣ Ковальській, — а въ списѣ: 4) Михаилѣ Сивенькій.
- на **Козлѡвъ**: 1) Володимѣрѣ Левицкій, 2) Василиѣ Лиско, 3) Максимиліанѣ Кинашѣ.
- на **Козѡвну** въ тернѣ: 1) Казимѣрѣ Савицкій, 2) Павелѣ Кульчицкій, 3) Теодорѣ Пиндусѣ, — а въ списѣ: 4) Филимонѣ Ковальській, 5) Юліанѣ Барановській, 6) Михаилѣ Абрагамовській, 7) Лука Демчукѣ.
- на **Помонята** въ тернѣ: 1) Теофілѣ Луцикѣ, 2) Василиѣ Владичинѣ, 3) Левѣ Юрчинській, — а въ списѣ: 4) Лука Демчукѣ.
- на **Черепинѣ**: 1) Павелѣ Кульчицкій, 2) Григоріѣ Паньчишинѣ.
- на **Гаѣ** въ тернѣ: 1) Максимиліанѣ Кинашѣ, 2) Евстахій, Радкевичѣ, 3) Михаилѣ Сивенькій, — а въ списѣ: 4) Артемій Авдиковичѣ.
- на **Бужокѣ**: 1) Павелѣ Кульчицкій, 2) Теодорѣ Кузьмѡвѣ, 3) Іоаннѣ Потопникѣ.
- на **Криве** въ тернѣ: 1) Емилианѣ Кузьма, 2) Іоаннѣ Иванчукѣ, 3) Андрей Киналь, — а въ списѣ: 4) Юліанѣ Барановській, 5) Артемій Авдиковичѣ, 6) Михаилѣ Абрагамовській, 7) Василиѣ Кушнѣрѣ.
- на **Звенигородѣ** въ тернѣ: 1) Симеонѣ Коношка, 2) Юліанѣ Твардієвичѣ, 3) Іоаннѣ Божейко, — а въ списѣ: 4) Изидорѣ Зельській, 5) Емилианѣ Боберській, 6) Іоаннѣ Насальській, 7) Левѣ Левицкій, 8) Володимѣрѣ Глѣбовицкій, 9) Іосифѣ Дякѡвѣ, 10) Іосифѣ Дикій, 11) Іоаннѣ Илевичѣ, 12) Михаилѣ Сивенькій, 13) Іоаннѣ Королюкѣ, 14) Артемій Авдиковичѣ, 15) Володимѣрѣ Левицкій.
- на **Городиславичѣ** въ тернѣ: 1) Мелетій Дзеровичѣ, 2) Юліанѣ Твардієвичѣ, 3) Симеонѣ Винявській, — а въ списѣ: 4) Емилианѣ Боберській, 5) Якѡвѣ Зробекѣ, 6) Іоаннѣ Насальській, 7) Іосифѣ Дякѡвѣ, 8) Теодорѣ Кордуба, 9) Іосифѣ Дикій, 10) Іоаннѣ Илевичѣ, 11) Іоаннѣ Королюкѣ, 12) Артемій Авдиковичѣ, 13) Михаилѣ Сивенькій, 14) Лука Демчукѣ, 15) Іоаннѣ Потопникѣ. —

Презенту отримавъ :

О. Игнатій Юхновичѣ на Голешѡвѣ.

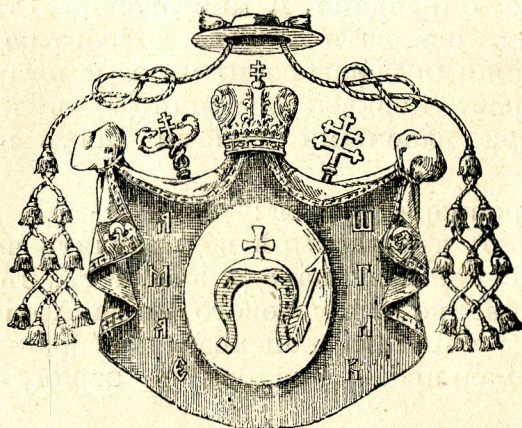
Вѡдѣ Митрополитальнаго Ординаріату.

Львѡвѣ, дня 8. серпня 1902.

АНДРЕЙ

Митрополитѣ.

Львѣвско-Архіепархіяльний ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1902.

Выдано дня 25. серпня.

Ч. XI.

Ч. 55.

Ч. 5386. — Въ справѣ фонда для будовы и обновы церквей и каплицъ.

Достойнѣй узнаня ревности Всч. Духовенства и вѣдраднѣй жертволюбности вѣрныхъ для Божой хвалы завдячити належить споре число церквей, здвигненихъ въ послѣднихъ десяткахъ лѣтъ, котрѣ якъ своими розмѣрами мають вдоволити потребамъ помноженого населеня, такъ и архитектурнѣйшимъ устроємъ и художничюю окрасою змагають вѣдповѣсти культурнымъ вимогамъ часу.

Но суть случаѣ, а ихъ число може зъ часомъ ще змогти ся, где звичайнѣй жерела, именно конкуренція покликанихъ мѣсцевыхъ чиникѣвъ, зъ причины убожества, малочисельности, або иншихъ непоборимыхъ перепонъ, не выстають на то, щоби хотъ въ найскромнѣйшѣмъ видѣ задосыть учинити религійнымъ потребамъ, для котрыхъ осередкомъ и котрыхъ оживляющимъ розсадникомъ має бути дѣмъ Божій.

Тому не бракло голосѣвъ прозорливыхъ, такъ поодинокихъ якъ и збѣрныхъ, котрѣ придумовали и предлагали средства, щоби такому недостаткови успѣшно зарадити.

Подѣляючи се оправдане и многоважне старанє рѣшивъ прото Митр. Ординаріятъ основати фондъ, которого задачею буде въ мѣру засобѣвъ выдатнѣйшими беззворотными запомогами спомагати будову и обнову або й окрасу церквей и капиць въ такихъ мѣсцевостяхъ Архидієцезіи, котрі власными силами ніякъ не можуть подужати сего обовязку.

Въ тѣй цѣли розпоряджує ся :

Всч. парохіяльнй душпастирѣ вѣдправлять чотыри разы до року въ дняхъ бѣльшого наплыву народа акафистъ, зъ назначенємъ даткѣвъ на цѣли будѣвляно-запомогового фонда Архієпархіи, оголосивши и припоручивши се вѣрнымъ напередъ и зѣбраній жертвы пришлють посредствомъ деканальныхъ Урядѣвъ до заряду Митрополичои Консисторіи.

Симъ розпорядженємъ ніякъ не ухиляє ся и не перепиняє ся дѣяльности основаного до тыхъ самыхъ цѣлей Товариства св. Ап. Петра, противно завзыває ся до тымъ ревнѣйшого спѣвдѣланя дорогами и средствами статутомъ признаными.

Вѣдъ ревности Всч. Духовенства въ выповненю сего розпорядження буде зависѣти єго успѣшнѣсть въ переведеню намѣренои цѣли.

Побѣчь сеи головной задачѣ при правильномъ и щедрѣмъ приплывѣ такого фонда, котрый назначує ся не для вытвореня коренного капитала, но до щорѣчної роздачѣ по мѣрѣ оправданныхъ потребъ, могла бы и повинна бы свободнѣйше и ширше розвинути ся и естична сторона церковной штуки и вызволивши ся вѣдъ томлячои подекуда однообразности, на основѣ уваги гѣдного домородного церковного стилю дати товчокъ до розбуженя и розвою питомого церковного будѣвництва.

Всч. Урядамъ деканальнымъ поручає ся дбалѣсть и посередництво для выконаня сего розпорядження.

Погорѣвши церкви повинні правильно бути вѣдбудовані узысканою обезпечающею премією, тому обовязокъ обезпеченя церквей поновно ту пригадує ся.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 23. липня 1902.

Ч. 56.

Ч. 5712. — Служба Непор. Зачатию Пр. Богородицѣ.

Зъ нынѣшнымъ числомъ АЕпархіальныхъ Вѣдомостій (XI) розсылає ся до каждого деканату тѣлько примѣрникѣвъ : Службы Непор. Зачатию Пр. Богородицѣ, кѣлько дотычный деканатъ числить парохій, зъ препорученємъ, припадающе за кождый примѣрникъ належитѣсть

въ квотѣ 1. кор. 50 сот. зъ скарбоны дотычної парохіи стягнути и впрость до ВПреп. Епископской Консисторіи въ Перемышли вѣдослати.

Вѣдъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 14. серпня 1902.

Ч. 57.

Ч. 5114. — Въ дѣлѣ пошукованя за метрикою уродженя и крещеня Іоана Делиновского.

Александръ Делиновскій просить всѣхъ Урядѣвъ парохіальныхъ пошукати метрики уродженя и крещеня Іоана Делиновского, его вѣтця, уродженого въ неизвѣстнѣй мѣсцевости Галичины зъ супругѣвъ Василія Делиновского и Анны зъ роду Балицкихъ, и обовязуе ся дотычному Урядови парохіальному выплатити вѣдповѣднѣй гонораръ. Адреса его: Александръ Делиновскій, властитель грунту въ Костѣевѣ ад Зарудцѣ, п. Куликѣвъ.

Вѣдъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 14. серпня 1902.

Ч. 58.

Ч. 5747. — Въ справѣ увѣльненя и введеня завѣдателѣвъ и сотрудниковъ.

Вѣдъ якогось часу перестали Всч. Настоятелѣ деканатѣвъ доносити сюда о увѣльненю и введеню оо. Завѣдателѣвъ и Сотрудникѣвъ, черезъ що тиже наражені зѣстали на значне опѣзнене асигнаты належачои ся имъ платнѣ.

Поручае ся для того Всч. Настоятелямъ деканатѣвъ, чтобы о увѣльненю и введеню реченыхъ душпаствѣвъ безпроводочно сюда доносили, въ противнѣмъ бо разѣ Митр. Консисторія не була бы въ можности вѣднести ся до В. ц. к. Правительства о асигнату належачои ся имъ платнѣ зъ фонду религійного.

Вѣдъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 16. серпня 1902.

Ч. 59.

Ч. 5903. — О выданю Типика составленого Всесв. О. Прал. Изидоромъ Дольницкимъ.

Симъ повѣдомляе ся Всч. Духовенство, що Всесв. О. Пралатъ Изидоръ Дольницкій, духовникъ семинаріи у Львовѣ, выдавъ новопечатанный Типикъ вычерпуючій всѣ случаѣ Богослужень цѣлого року въ греко-рускѣмъ обрядѣ.

Типикъ сей, обіймаючий 592 стр. 8-о и оправлений въ полотно, можь набути въ печатни ОО. Василянъ въ Жовквѣ по́дъ адресою: Выдавництво ОО. Василянъ въ Жовквѣ за 6 кор. готѣвкою, зъ додаткомъ 30 сот. за звыклу пересылку, а 55 сот. за рекомендовану.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 20. серпня 1902.

Ч. 60.

Ч. 5776. — Обвѣщене конкурсове о принятію до Львѣвской духовной семинаріи кандидатѣвъ стану духовного.

Кандидаты стану духовного зъ Львѣвской Митроп. Архіепархіи желяючий до тутейшой гр. кат. духовной Семинаріи бути принятыми, мають до дня 20-го н. ст. Вересня с. р. свои прошеня Митроп. Консисторіи предложити и до нихъ слѣдуючий свѣдоцтва долучити:

1) Свѣдоцтва взглядного Уряду парохіального, що проситель естъ сыномъ законно вѣнчанныхъ родичѣвъ гр. кат. обряду и въ томъ же обрядѣ окрещенный и миропомазанный.

2) Свѣдоцтво убожества вѣдъ взглядного уряду парохіального або деканального выдане, а ц. к. Староствомъ подтверждено.

3) Свѣдоцтва зъ всѣхъ пѣвочій наукъ гимназіальныхъ зъ залученемъ свѣдоцтва зрѣлости, а если проситель про слабѣсть або яку иншу причину пѣдчасъ наукъ пѣвоче або довше школы бувъ залишивъ, то має свѣдоцтвомъ вѣдъ дотычного уряду деканального и вѣдъ ц. к. Староства выданнымъ доказати, где въ томъ часѣ перебувавъ и чимъ занимавъ ся.

4) Свѣдоцтво норовственности вѣдъ взглядного уряду деканального стверджено, въ котромъ кромѣ поведеня просителя и то выраженымъ бути має, чи тойже естъ безженнымъ.

5) Свѣдоцтво лѣкарске о здоровлю просителя и о вѣдбутѣй природнѣй або щепленѣй вѣспѣ посвѣдчаюче.

6) Посвѣдчене дотычно звязи войскової.

Прошеня и свѣдоцтва мають бути приписанными марками штемпевыми заосмотреній. Такожъ завѣдомляють ся кандидаты стану духовного, що дня 29. н. ст. Вересня с. р. мають передъ 8-ою годиною рано въ Архикатедральнѣй церквѣ св. ВМ. Георгія явити ся, тамже выслуhati зъ набожностію св. Литургію, котра о 8-ѣй годинѣ для нихъ вѣдправитъ ся, а по св. Литургіи въ сали, до того назначити ся маючѣй, пѣддати ся испытови зъ спѣву церковного и началъ вѣры христіаньской. При томъ примѣчае ся, що знаючий пѣнїе гармонїйне при рѣвныхъ прочихъ условіяхъ будуть скорше увзглядненіи при принятію до заведеня, но за тое будуть обовязаніи дальше въ гармонійномъ спѣвѣ упражняти ся, и на кожде завѣзванѣ Всч. Ре-

кторату Семинаріи въ томъ же спѣвъ безусловно участь брати. Дальше въ дни вѣдъ Всч. Ректора Семинаріи означенѣмъ мають призначеній къ принятію по́ддати ся осмотру лѣкаря заведенія що до стану здоровля.

Наконецъ має каждый кандидатъ стану духовного при принятію до Семинаріи выказати ся власнымъ Молитвословомъ ерейскимъ и Изборникомъ службъ церковныхъ. Послѣдна точка обовязує такожъ тыхъ кандидатѣвъ стану духовного, котрѣ вже були питомцями Семинаріи.

Всѣ кандидаты стану духовного, котрѣ покѣнчили I, II, III, и IV-ый рѣкъ св. Богословія поза семинаремъ, мають явити ся въ Митроп. Консисторіи до испытѣвъ зъ св. Богословія дня 15. н. ст. Вересня с. р.

Вѣдъ Митрополитальной Консисторіи.

Лѣвѣвъ, дня 20. серпня 1902.

Ч. 61.

Ч. 5796. — Въ справѣ выплаты конгруй и иншихъ душпастьерскихъ належитостей.

В. ц. к. Намѣстничество до ч. 91002, зъ 7/8. 1902. надѣслало сюда до оголошенія слѣдующе розпоряджене В. ц. к. Министерства финансовъ до Ч. 17.937 зъ 26/3. 1902:

Das Finanzministerium findet im Einvernehmen mit dem k. k. Ministerium für Cultus und Unterricht anzuordnen, dass in Hinkunft den ausserhalb des Sitzes eines Steueramtes angestellten Seelsorgegeistlichen ihre bei den k. k. Steuerämtern zur Auszahlung gelangenden Bezüge, u. z. die Congruaergänzungen, die Remunerationen für die Ertheilung des Religionsunterrichtes und ebenso auch die Zinsen von Stiftungskapitalien über ihr Verlangen von den betreffenden Steuerämtern mittels Postanweisung zugesendet werden können, gleichwie dies mit dem hieramtlichen Erlasse vom 22. September 1900 Zl. 36.913 hinsichtlich der Bezüge der Lehrpersonen normiert wurde.

Zu diesem Behufe haben die Pfarrämter die Quittungen und Zahlungsbögen der hiefür in Betracht kommenden Geistlichen gesammelt, unter Anschluss eines bis auf den Betrag ausgefüllten und bereits frankirten Postanweisungsblanketts an das auszahlende k. k. Steueramt rechtzeitig, d. i. bis zu einem bestimmten Tage vor dem Fälligkeitstermin einzusenden.

Diese Sendungen welche auf der Adressseite den Vormerk „Über amtliche Aufforderung“ zu tragen haben erscheinen im Sinne des Art. II. Abs. 4 des Gesetzes vom 2. October 1865 R. G. Bl. Nr. 108 portofrei. Soweit Exposituren in Betracht kommen, welche sich in einem anderen Postbezirke, als das zuständige Pfarramt befinden, kann der exponirte Geistliche jeweils für seine Person, die bezüglichen Dokumente an das k. k. Steueramt einsenden.

Dem letzteren Amte obliegt es in die ihm übermittelte Postanweisung den dem Pfarramte (bezw. der Expositur) zukommenden Gesamtbetrag nach Abzug der eventuell entfallenden Portospesen, deren Betrag auf dem Coupon der Anweisung ersichtlich zu machen ist — einzusetzen, ferner auf dem Coupon die auf die einzelnen Geistlichen entfallenden Theilbeträge anzuführen und sodann diese Geldsendung noch am Fälligkeitstage der k. k. Post zur Beförderung zu übergeben.

Mit Rücksicht auf die Eventualität einer Verschiedenheit der Fälligkeitstermine könnte allenfalls auch von vornherein bestimmt werden, dass die Absendung mit der Post am 1. und 15. eines jeden Monates (eventuell auch am letzten) für alle bis dahin fällig gewordenen Bezüge zugeschehen hat, sofern die erforderlichen Belege rechtzeitig (etwa 1 bis 2 Tage vor dem Absendungstermine) dem Steueramte zukommen. Dagegen müsste die separate Versendung jedes einzelnen fällig gewordenen Betrages ausgeschlossen bleiben. Falls die Bezugsberechtigung eines Seelsorgegeistlichen beim Einlangen der vom Steueramte aufgegebenen Sendung erloschen sein sollte, bleibt der mit der Übernahme der Sendung betraute Pfarrer, beziehungsweise Pfarrprovisor (respektive der Exposit) für die unverzügliche Rückstellung des nicht mehr gebührenden Geldbetrages verantwortlich. Die dem k. k. Steueramte zugekommenen Zahlungsbögen betreffs Congruaergänzungen und Remunerationen für den Religionsunterricht können von demselben nachträglich an das Pfarramt (die Expositur) zurückgesendet, oder sofern dies seitens der Geistlichen gewünscht wird, beim Steueramte bleibend verwahrt werden. Dagegen darf eine solche dauernde Verwahrung rücksichtlich der Zinsenzahlungsbögen für die winkulirten Obligationen nicht Platz greifen; viel mehr müssen diese letzteren Zahlungsbögen aus Rücksichten der Sicherheit und im Interesse der Verwaltung und Controlle des Pfarrvermögens jedesmal gleichzeitig mit der Absendung des Zinsbetrages seitens des Steueramtes zurückgesendet werden, und zwar rekommandiert portofrei (als Amtskorrespondenz).

Повыше в. розпоряджене подає ся Всч. клирови АЕпархіальному до вѣдомости и до дальшого поступованя по мысли тогоже розпоряджєня.

Водъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѡвъ, дня 25. сєрпня 1902.

Ч. 62.

Обвѣщеня конкурсовъ.

Митроп. Консистерія розписує на конкурсъ слѣдующій парохіи:

а) подѡ д. 14. сєрпня 1902 зѡ рєчєницѡ до дня 15. жовтня 1902:

Ч. 5578. — **Бѣлявцѣ** зѡ прилуч. Болдуры, деканата Бродского, наданя приватного.

б) відб. д. 23. серпня 1902 зб. рішенням до дня 18. жовтня 1902:

Ч. 5390. — **Борки великий**, деканата Тернопільського, надання приватного — зб. тымъ, що прилученій села Дичківъ и Красівка разомъ зб. ихъ ерекціональними полями будуть вѣдъ Борокъ великихъ вѣдлученій.

ХРОНИКА.

Завѣдательства отримали 00:

Филипъ Свергунъ вѣ Боркахъ великихъ, Іоанъ Урускій при церквѣ св. Варвары вѣ Вѣдни.

Сотрудництва отримали 00.:

Лука Побоярскій вѣ Настасовѣ, Юліанъ Бачинскій вѣ Байківцяхъ, Василій Масцюхъ при церквѣ св. Варвары вѣ Вѣдни, Алексей Базюкъ вѣ Пѣдмихайлю, Маріанъ Іоанъ (дв. им.) Захаріясевичъ, новопост. пресв., вѣ Стрыбвцѣ, Іоанъ Филипъ (дв. им.) Харламповичъ, новопост. пресв., вѣ Луцѣ малѣй, Титъ Глѣбовицкій, новопост. пресв., вѣ Полюховѣ, Володимиръ Тысовскій вѣ Калуши, Николай Прокоповичъ вѣ Яричовѣ.

Презенты отримали 00.:

Іоанъ Иванчукъ на Криве (дек. Береж.), Николай Винницкій на Галичъ.

Канон. институцію получивъ:

О. Андрей Одѣжинскій на парохію Пѣдднѣстрыны.

Въ пропозиціи умѣщені 00.:

на **Плавѣ** вѣ тернѣ: 1) Іоанъ Хавалка, 2) Николай Левицкій, 3) Ярославъ Лучаковский, — а вѣ списѣ: 4) Володимиръ Яцковский, 5) Діонизій Билинскій, 6) Михаилъ Сивеньскій, 7) Іоанъ Юрковъ.

Рукополаганій вѣ пресвитеры зѣстали слѣдуючі кандидаты стану духовного:

Титъ Глѣбовицкій, Маріанъ Іоанъ (дв. им.) Захаріясевичъ, Петро Понятишинъ, Іоанъ Филипъ (дв. им.) Харламповичъ.

Выказъ жертвъ вплынувшихъ до канцеляріи Митр. Консисторіи за часъ вѣдъ 1. цвѣтня 1902 до 30. червня 1902.

а) на потреби Святѣйшого Отця:

Всч. Уряды парох. вѣ: Махнівцяхъ 9 кор., Березовици вел. 8 кор., Синьковѣ 3 кор. 50 сот., Вербилѣвцяхъ 12 кор. 40 сот., Луцѣ (журав. дек.) 6 кор. 23 сот., Камени 5 кор. 86 сот., Ходоровѣ 4 кор., Кривѣмъ ад Козова 10 кор., Корсовѣ 6 кор., Городыщу ад Залѣвцѣ 2 кор., Лубянкахъ 15 кор., Дитківцяхъ 12 кор., Ляховичахъ зарѣчныхъ 8 кор., Яновѣ ад Тереховля 7 кор. 46 сот., Бортковѣ 4 кор., Тухольцѣ 4 кор., Монастырци 12 кор., Буску 10 кор., Грибовичахъ 6 кор. 75 сот., Лютовискахъ 8 кор., Залановѣ 22 кор. 20 сот., Курианахъ 15 кор. 97 сот., Малеховѣ 10 кор. 40 сот., Бортникахъ 10 кор., Бѣбцанахъ 6 кор., Запытовѣ 2 кор., Лисиничахъ 10 кор., Журавнѣ 4 кор.,

30 сот., Слободѣ золотой 20 кор., Козовцѣ (Теребов. деканату) 10 кор., Знеснью 4 кор., Ступкахъ 20 кор., Осташовцяхъ 3 кор., при Архикафедральномъ Храмѣ 10 кор. 92 сот., Курникахъ 6 кор., Волѣ довголуцкой 3 кор., Сушинѣ 5 кор., Лукавицы выжнѣ 4 кор., Любѣнцяхъ 2 кор., Сушинѣ 13 кор. 37 сот., Середопольцяхъ 5 кор. 50 сот., Тисовѣ 7 кор., Хутарѣ 10 кор., при Ц. Св. Ап. Петра и Павла у Львовѣ 20 кор., Всч. О. Андруховѣ завѣд. въ Бѣлоголовахъ 2 кор. —

б) на місії и грѣбѣ Христовѣ въ Єрусалимѣ:

Всч. Уряды парох. въ: Осташовцяхъ 18 кор. 27 сот., Шумлянахъ 12 кор., Довгому (Калус. дек.) 1 кор. 40 сот., Завидовичахъ 10 кор. 32 сот., Дашавѣ 5 кор. 60 сот., Чижиковѣ 3 кор. 50 сот., Курникахъ 4 кор. 60 сот., Рокитнѣ 4 кор. 52 сот., Вишенцѣ вел. 9 кор. 10 сот., Струтинѣ выжнѣ 2 кор. 44 сотикѣ. —

в) на Институтѣ Св. Іосафата:

Всесв. и Впр. Перемыска Консисторія вѣдѣ о. Симеона Лонцкого пароха Зубкова 80 кор., Всч. Урядѣ пар.: въ Дрищевѣ за Синодѣ 6 кор., въ Августовцѣ 6 коронѣ. —

г) на Новиціатѣ въ Добромили:

Всч. О. Юліанъ Курмановичъ зѣ Зарудя 10 кор.

д) на рускій Комитетѣ въ Бразиліи:

Всч. Урядѣ парох. въ Малковичахъ 4 кор.

е) за книжечку „Житє Папы Льва XIII.“:

Всч. Уряды декан.: Нараѣвскій 14 кор., Яричѣвскій 18 кор., Волеховскій 22 кор.

НЕКРОЛОГІЯ.

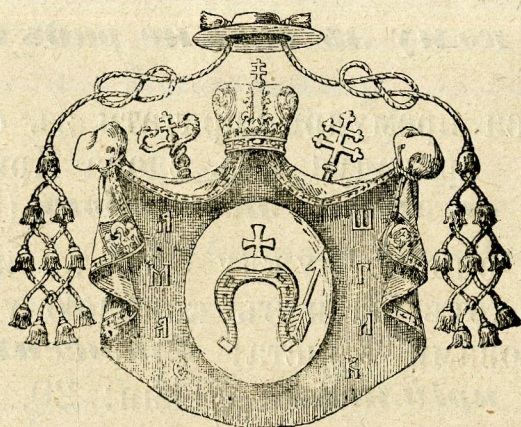
О. Володимиръ Розлуцкій, парохъ Глѣбова, померъ дня 10. червня 1902.
О. Григорій Гнатовичъ, парохъ Добротвора, померъ дня 15. червня 1902.
О. Кароль Перепелинскій, парохъ Борокъ великихъ, померъ дня 7. липня 1902.
О. Данилъ Роздольскій, завѣдатель Сихова, померъ дня 22. липня 1902.
Душѣ ихъ поручають ся молитвамъ Всч. Клира.

Вѣдѣ Митрополитального Ординаріату.

Львовѣ, дня 25. серпня 1902.

✠ **АНДРЕЙ**

Митрополитъ.

Львôвско-Архіепархіяльний

ВѢДОМОСТИ

Рôкъ 1902.

Выдано дня 15. вересня.

Ч. XII.

Ч. 63.

Ч. 6610 Въ справѣ обходу 25. л. Ювилею Понтификату Св. Отца ПП. Льва XIII.

Комитетъ рускій для обходу 25 л. Ювилею Понтификату Св. Отца ПП. Льва XIII. надôславъ сюда до оголошеня, що слѣдує:

Вôдозва.

Незвычайне торжество припадає въ сѣмъ роцѣ.

Минає 25. лѣтъ якъ Провидѣне Боже вручило ключѣ царства Божого на земли Св. Отцу ПП. Льву XIII.

Старець то лѣтами, но молодець духомъ; немôч-
ный тѣломъ, но великанъ умомъ и розумомъ, передъ
котрымъ корять ся всѣ языки.

Сказавъ І. Христось: *кто зъ васъ обличить
меня о грѣсѣхъ*; а сей Ёго Намѣстникъ мôгъ бы що най-

менше сказати: *кому зъ васъ не радъ бы я прихилити неба?*

Забирають ся премудрїи спрятати зъ свѣта **убожество**; а вѣнъ пригадує имъ слова Христа: **убогихъ будете мати всегда межси собою** (Мт. 26, 11).

Замыкають очи на нужду богатїи и шукають щастя вѣ мамонѣ, хотъ бы и зъ кривдою убогихъ; а вѣнъ наказує ихъ словами Христа: **блаженнїе есть давати нежсели прїимати** (Дѣян: 20, 35) и словами Псаломника: **блаженъ разумѣваяи на нища и убога** (Пс. 40, 2).

Зривають ся загорѣлцѣ за церквами національними, а вѣнъ ихъ тверезить словами Христа: **и будетъ единое стадо и единъ пастырь** (І. 11, 13).

Гонять походомъ гордїи валити Церковь Христову; а вѣнъ ихъ громить и поражає словами Христа: **и врата адава не одолѣють еи** (Мт. 16, 18.).

Силують ся загонистїи зсадити Бога зъ небесного престола и шукати щастя вѣ безбожію, а вѣнъ ихъ врозумляє словами Псаломника: **блаженъ языкъ** (народъ), **емуже Господемъ есть -- Богъ** (пс. 32, 12).

Тожъ всѣ народы свѣта, навѣтъ поганы, спѣшати днесъ до Риму, щобы ударити чоломъ передъ тымъ истинно **чоловѣкомъ Божимъ** (2. Тім. 3, 17).

Вѣ тѣмъ свѣтовѣмъ богомольнѣмъ походѣ не бракне и представителѣвъ руского народа, о котрѣмъ сказавъ великій нашъ поетъ: **сполошишь ми долю и проясненьи щастє а не возьмешь милости и вѣры не возьмешь.**

Епископаты рускій постановивъ по поводу 25. л. Ювилею Понтификату Св. Отца ПП. Льва XIII. вѣдбути in грешїю богомольну подорожъ до Риму, а комитетъ рускій, зложеный зъ самыхъ виднѣйшихъ представителѣвъ

Львѣвскихъ Русинѣвъ пѣдъ проводомъ Преосв. Митрополита уложивъ таку **Програму** для всенародного обходу сего Ювилею, удобрену дня 8. вересня на зѣѣздѣ виднѣйшихъ Русинѣвъ зѣ цѣлого краю:

I. Поѣздка до Риму:

- 1) день выѣзду зѣ головного двѣрця Львѣвского дня 20/X. о 7. г. вечеромъ;
- 2) рута и кошта подорожи тамъ и назадъ:
 - а) Львѣвъ—Лавочне—Пешть—Домбоварь—Загребъ—Фіюме—Анкаона—Римъ: I. кл: 109·54. II. кл: 74·64. III. кл: 43·75. зр. зѣ дочисленемъ за II. кл. зѣ Лавочного до Пешту;
 - б) Львѣвъ—Лавочне—Пешть—Загребъ—Фіюме—Венеція—Болонія—Флоренція—Римъ: I. кл: 135. II. кл: 99·54. III. кл: 57·10 зр.
 - в) Вѣденъ—Понтеба—Венеція—Флоренція—Римъ: I. кл: 215·95. II. кл.: 148·80. III. кл: 71·88 зр.
- 3) побыть въ Римѣ: 5—7. день;
- 4) кошта побыту въ Римѣ для III. класы 4, а 8 кор. для прочихъ
- 5) авдіенція зѣ врученемъ
 - а) дару любви
 - б) адресы, и
 - в) пропаметного письма о потребахъ нашої церкви;
- 6) поворотъ разомъ або групами, пѣсля умовы.

II. По поворотѣ зѣ Риму:

1. Обходъ ювилейный у Львовѣ:

- а) торжественне богослуженѣ зѣ проповѣдію,
- б) академія для духовной и свѣтской интеллигенціи.
- в) концертъ платный для интеллигенціи,
- г) концертъ бесплатный для загалу.

2) Обходъ ювилейный на провинціи:

- а) торжественне богослуженѣ зѣ проповѣдію,
- б) вечерницѣ зѣ популярными вѣдчитами, аматорскими представленьями, деклямаціями и т. п. Ураженемъ такихъ вечерницъ займуть ся мѣстцеві комитеты пѣдъ проводомъ Всч. ОО. Деканѣвъ.

Подаючи се до загальнои вѣдомости упрашае Комитетъ Всч. Землякѣвъ, свѣтскихъ и духовныхъ а особливо Всч. ОО. Деканѣвъ, щобы

1) збирали датки на даръ любви и на выдатки и присылали тіиже до М. Консисторіи,

2) старали ся зъєднати якъ наибольше участниковъ для той богомольной поѣздки и тыхже зголосили сюда до 10^х. с. р., присылаючи заразомъ до М. Консисторіи уплату тыхже за билетъ ѣзды, котрый мусить бути напередъ закупленный.

Знаємъ дуже добре, що нарôдъ рускій матеріально убогій; но знаємъ такожъ, що вôнъ богатый сердцемъ, вѣрою и пожертвованемъ.

Маємъ про то повну надѣю, що намѣрена богомольна подорожъ выпаде такъ, якъ то вôдповѣдає триміліонному наскрôзъ вѣрному и крѣпко вѣруючому населеню, коли має принести тіи користи, якихъ мы по нѣй слушно надѣємъ ся.

Повысшу вôдозву подає ся до загальнои вѣдомости зъ якъ найтеплѣйшимъ запрошенемъ до якъ найчисленнѣйшой участи въ той богомольной подорожи.

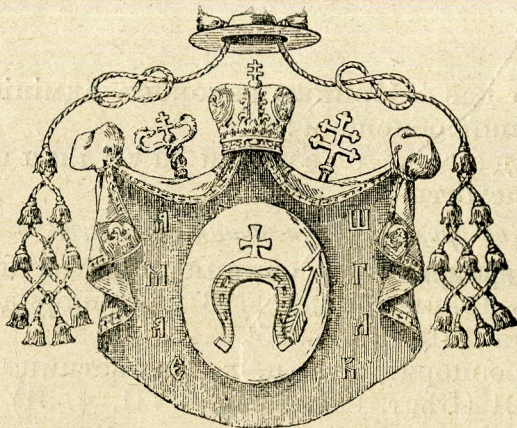
Вôдъ Митрополитального Ординаріату.

Львôвъ, дня 17: вересня 1902.

АНДРЕЙ

Митрополить.

Львівско-Архієпархіяльний ВѢДОМОСТИ

РѢКЪ 1902.

Выдано дня 26. вересня.

Ч. XIII.

Ч. 64.

Ч. 5964. — О набоженствѣ жовтневѣ сего року.

Пригадує ся Всч. Священству приписане на кождый рѢКЪ набоженство, котре черезъ мѣсяць Жовтень пѢсля церковного численя вѢдправляти ся має пѢсля АЕпарх. ВѢдомостей зъ р. 1897 Ч. 71. стор. 138—142.

Приписана при тѢмъ набоженствѣ молитва къ св. Обручнику Иосифу була звѢдси розѢслана вразъ зъ числомъ X. ВѢдомостей изъ 1889 р. (ч. пор. розпорядженя 59., стор. 93.); а еслибы молитва тая вѢ якѢйсь церквѣ бракувала и не вѢднайшла ся, то належить ю або вѢдписати або безпроволочно зъ книгарнѣ Ставропигійского Института спровадити.

ВѢдъ Митрополитального Ординаріату.

ЛьвѢвъ, дня 8. вересня 1902.

Ч. 65.

Ч. 5803. — Торги и ярмарки; музики зъ танцями; корчмы.

ПѢсля уставы громадской §. 27. пѢдъ 8. має громада вѢ власнѢмъ крузѢ дѢланя поліційный доглядъ надъ обычаиностію пу-

блочною. До того дає Збѣрни́къ зако́нѡвъ адміністраці́йныхъ Савчака слѣдуючі́й бли́зші́й объясненія:

Громада має стере́чи публічно́й обыча́йности. Ту належить:

а) *Щобы въ громадахъ были пошановані недѣль и свята.*

Торги и ярмарки не повинні вѣдбувати ся въ тоті́ дни (Патентъ зъ 10. листопада 1773 и Розпоряджене Губерніальне зъ 8. вересня 1818 Ч. 45.585).

(Пѣсля розпорядженія ц. к. Намѣстництва изъ 30. цвѣтня 1895 ч. 35.721 (Вѣст. зак. краєв. VII. ч. 31) на пѣдставѣ Уставы о недѣльнѡмъ вѣдпочинку позволяе ся продажъ товарѡвъ въ недѣлю вѡдъ 7. до 10. рано и вѡдъ 3. до 6. год. пополудни; а въ поодинокихъ мѣсцевостяхъ можуть бути особні́ дозволенія на 8 або 10 годинъ денно. Въ недѣлю же передъ Рожд. Хр. (обохъ обрядѡвъ) и также въ святы́й вечѣръ, если выпадае въ недѣлю, позволена продажъ вѡдъ 8. рано до 6. въ вечерѣ).

б) Публічній **музики зъ таньцями** не можуть вѣдбувати ся безъ позволенія Старшины громадско́й.

Розпоряджене́мъ міністеріальнымъ зъ 15. липня 1868 (Вѣстникъ зако́нѡвъ держ. ч. 98) суть забавы такі́ заказані въ святы́й вечѣръ и перші́й день Рождества Хр., въ послѣдні́й три дни великого тыжня, въ перші́й день Пасхи и Сошествія Св. Духа и въ празникъ Божого Тѣла.

Въ свята, въ котрі́ музики зъ таньцями не є забороне́нї, можуть зачати ся музики зъ таньцями ажъ въ годину по вечѣрнѡмъ богослуженію (§. 1. и 2. Губерніального Розпорядженія зъ 28. мая 1827 Ч. 34.470).

На забавахъ має бути спокѡй и порядокъ, за що вѣдповѣдае властитель гостинницѣ.

Винныхъ має укарати Старшина громадска карѡю до 50 зр. а. в., котра иде на фондъ убогихъ въ мѣсци.

Прошене́ о позволене́ на музику зъ таньцями має бути остемпльоване на 1 зр. а. в., а на карту призволенія належить ся зновъ стемпель на 1 зр. а. в. (Розпоряджене́ Міністерства Скарбу зъ 30. червня 1867 Ч. 21.025 и зъ 4. лютого 1868. Ч. 48 182). Громады можуть ще побирати за призволене на музики зъ таньцями по 50 кр. а. в. на фондъ убогихъ за кождый разъ.

в) *Старшина громадска має запобѣгати піяньству, а се тыми способами:*

Не призволювати, абы **корчмы** и шинки по селахъ множили ся.

Всѣ шинки и корчмы повинні бути замыкані о годинѣ 10. вечеромъ. За позволене́ отвиранія шинкѡвъ и корчемъ по за 10. годину, має заплатити властитель гостинницѣ за кож-

дый разъ 52 $\frac{1}{2}$ кр. а. в. на фондъ убогихъ мѣсцевыхъ. (Розп Намѣстництва зъ 14. червня 1856 В. З. кр. 20).

Хто въ гостинниці або якѣмъ иншѣмъ мѣсці публичнѣмъ находить ся въ станѣ очевидного п'яньства, такъ що выкликує очевидне згѣршенє и хто другого умысно въ такій станъ наводить, той буде караный арештомъ ажъ до одного мѣсяця, або карою грошевою до 50 зр. а. в. Тымъ карамъ пѣдпадають и властителѣ гостинницѣ.

Наколи хто въ шинку виненъ вже за напѣй яку квоту, а господаръ шинку дає єму на боргъ дальше нап'итку, то сей дальшій довгъ за нап'итокъ є неважный и не може бути передъ судомъ запѣзванный або стягнєный въ якій небудь спѣсѣбъ вѣдъ довжника. Порука другого або заставъ даный на обезпєку такого довгу є такожъ неважный (§§. 1. 2. и 3. Закону зъ 19. липня 1877 (Вѣст. зак. держ. ч. 67). Доходженє и каранє переступствъ за п'яньство належить до Судѣвъ повѣтовыхъ.

Найлучшимъ средствомъ противъ п'яньства є запровадженє въ громадѣ брацтвъ тверезости и товариствъ для просвѣты (читалєнь), щѣбы нарѣдъ научивъ ся и пѣзнавъ, щѣ єму доброго робити потреба, а щѣ єго губить (розумѣє ся абы въ читальни жаднѣ нерелигійнѣ и некатолицкѣ книжки и часописи не находили ся).

Въ кѣнци Старшина громадска повинна стеречи, щѣбы люде по нѣчахъ безъ цѣли не волочили ся, щѣбы родичѣ посылали дѣтей на науку религій въ церквѣ и до школы, щѣбы учителѣ въ школахъ сповняли свои обовязки, щѣбы люде не жили на вѣру и щѣбы неморальнѣ жѣнки по селахъ не волочили ся.

Тѣе подає ся Всч. Душпастырямъ до вѣдомости и вѣдповѣдного ужитку. Ёсли же въ якихъсь мѣсцевостяхъ суть значнѣ надужитя въ тыхъ рѣчахъ, то належить:

1) насампередъ пѣсля всякои можности старати ся рѣчь тую на мѣсці зъ начальникомъ громады и евентуально зъ радою громадскою полагодити. Ёслибы н. пр. вѣйтъ надто часто позвалявъ на музики зъ танцями и безъ захованя приписѣвъ закона, и ёслибы Душпастырѣ не мѣгъ єго нѣякъ вѣдъ того вѣдвести, то може бы дало ся выплынути на тѣе, щѣбы рада Громадска ухвалила ограниченє тыхъ же забавъ, а такожъ абы вѣйтъ не удѣлявъ инакше позволеня, якъ лишъ на писемне и законнымъ стемплѣомъ осмотрєне поданє зъ долучєнємъ належитости стемплєвой на выданє писемного дозволеня и зъ долучєнємъ дозволенѣи квоты на фондъ убогихъ въ громадѣ, якъ такожъ приписанѣи квоты, ёсли корчмарѣ хоче забаву тую поза 10. годину вечеромъ продовжати, и абы продовженє тѣе не дозволяти

дальше, якъ н. пр. до 11. години. Розумѣе ся, що всѣ залучені до прошеня квоты въ разѣ вѣдмовленя звернуть ся просячому.

2) Если же надужитя якійсь не можъ нѣякъ зъ старшиною и зъ радою громадскою усунути, то має Душпастырѣ удати ся до ц. к. Староства и до Выдѣлу повѣтового. А щобы оминути по можности *odiosum* формальной писемной скарги, треба старати ся, чи не дасть ся рѣчь залагодити черезъ упрошене устне упомнене вѣйта вѣдъ ц. к. Старосты и Презеса Выдѣлу повѣтового або вѣдъ иншихъ урядниківъ въ Староствѣ и Выдѣлѣ, котрѣ непосредно стыкають ся зъ Старшиною Громадскою. Въ данѣмъ же разѣ треба и формальне писемне подане такъ до Староства якъ и до Выдѣлу повѣтового внести; но и особисто поперти прошене тоє не лишъ у Старосты и Презеса Выдѣлу, але и у дотычныхъ референтѣвъ.

3) Въ кѣнцѣ, если и удаванє ся до ц. к. Староства и такожь до Выдѣлу повѣтового не дасть помочи, то може Священикъ въ той рѣчи душпастырскѣй дальше до ц. к. Намѣстництва и до Высокого Выдѣлу Краєвого або самъ або черезъ Митр. Консисторію удати ся.

Примѣчає ся, що зажаленя въ тыхъ рѣчахъ, яко належачихъ до власного (а не порученого) круга дѣланя громады, належать властиво до Выдѣлу повѣтового и краєвого, но зъ причины переступленя законѣвъ (пѣсля §. 104. Уставы громадскої) также до ц. к. Староства и Намѣстництва. А еслибы були вправдѣ надужитя, але безъ переступленя законѣвъ и розпоряджень правительственныхъ, то лишъ до Выдѣлу повѣтового и краєвого подавати можна.

Но понеже ходитъ тутъ о рѣчи вѣдносячѣ ся до любви и ласки Божой, то при всѣхъ тыхъ стараняхъ треба передовсѣмъ памятати на ревну **МОЛИТВУ** о помѣчь Богу вразъ зъ покровительствомъ Пресв. Матери Божой. И дуже добре буде, если Душпастырѣ долучить ще якійсь хотъ малѣ покуты або умерщвленя на тую цѣль.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 20. вересня 1902.

Ч. 66.

Ч. 6431. — Розписує ся конкурсъ на стипендію вѣдручній бл. п. Григорія Шашкевича.

Совѣтъ управляючій Института „Народный Домъ“ донѣсь тутъ, що на рѣкъ 1903 припадають до роздѣлу для АЕпархіи пять стипендій вѣдручныхъ литургійныхъ зъ фундаціи бл. п. Григорія Шашкевича по 100 коронъ.

Получившій таку стипендію мають вѣдправити кожного мѣсяця въ р. 1903 одну Службу Богу за усопшихъ Архипресвитера Григорія (фундатора) и его сына Михаила въ довѣльный день мѣсяця, а лишъ въ м. серпни, о скѣлько можна, 18. серпня, если же той день єсть празничный, то въ слѣдуючій день седмичный.

Посля означеня фундатора мають упомянуті стипендіи въ первой линіи получати найниже дотовані сотрудники (и завѣдатель parroхій); дальше же загально звѣстны убогі, численными дѣтьми обтяжені parroхи.

Священникъ надѣленный въ однѣмъ роцѣ тою стипендією, не може убогати ся о такову въ роцѣ слѣдующѣмъ, только ажъ въ найближшѣмъ по тому наступающѣмъ роцѣ. Однакъ всегда дозвѣннати першенство священники не получившіе ще нѣколи стипендіи передѣтьми, котры вже разъ або бѣльше разѣвъ получили; а дальше при ровныхъ даныхъ священники лѣтами що до службы молодшими.

Розписуе затѣмъ Митр. Консисторія конкурсъ на помянутыхъ пять стипендій **до 31. жовтня с. р.** и дотычны поданя мають ся внести посредствомъ урядѣвъ деканальныхъ.

Въ поданяхъ належить навести:

1) Чи проситель еще нѣколи не получивъ або получивъ вже впередѣ стипендіи тѣи, кѣлько разѣвъ и въ котрыхъ рокахъ дотычны Службы водправлявъ.

2) Рѣкъ ординаціи.

3) Яка естъ правно до того мѣсця назначена конгруа, чи 600 кор. для Сотрудника, 920 для Экспозита, 1080 для Завѣдателя, 1200 для Пароха, чи въ иншѣй якѣй квотѣ.

4) Чи проситель має або не має окрѣмъ тои конгруи еще иншы сталіе поборы грошей (н. пр. за катихитору або якѣи будь иншы).

Поданя безъ наведеня чого небудь зъ того, що въ повысшихъ чотырохъ точкахъ сказано, **не будуть зовсѣмъ узвгяднені**; и такъ само поданя впростѣ, а не черезъ Урядъ деканальный тутъ внесеніе. — Кромѣ того може проситель еще додати:

5) Осѣбныи причины, если якѣи суть, промавляющіе за надѣленіемъ. Що до дѣтѣи не досыть естъ навести число ихъ, але также чи и якѣи суть тягарѣ възглядомъ нихъ (посыланіе до школы и т. п.)

ВЧ. же Настоятелѣ деканатѣвъ мають выплывшій до кѣнця жовтня поданя безпрОВОЛОЧНО, **а найдальше до 10. листопада** тутъ предложити и при тѣмъ зъ своей стороны о всѣхъ повысшихъ точкахъ донести; а кромѣ того:

6) Чи дотычне мѣсце належить до горшыхъ або середныхъ або лѣпшихъ въ своѣмъ родѣ т. е. якѣо сотрудничество або завѣдательство або parroхія.

7) Якѣи естъ загально звѣстный станъ маетковый просителя: чи вѣнъ естъ убогіи, чи въ середнѣмъ состояніи, чи добре мающій ся. Въ кѣнци:

8) Чи нема противъ просителя якого закиду въ възглядѣ моральномъ або душпаытѣрскомъ.

Вѣдъ Митрополитальной Консисторіи.

Лѣвѣвъ, дня 20. вересня 1902.

Ч. 67.

Ч. 6677. — Въ справѣ належитости за шематизмъ зъ 1902 р.

Одвѣтно до тутешного розпорядженія зъ дня 30. червня 1902 Ч. 4805 (Льв-Арх. Вѣдом. Ч. Х.) завзыває ся Всч. Уряды деканальнїй, абы зѣбрали грошѣ за всѣ шематизмы на 1902 р., а зѣбрану суму прислали найдалше до дня 15. н. ст. жовтня с. р. до канцеляріи Митроп. Консистеріи.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 19. вересня 1902.

Ч. 68.

Ч. 6782. — Въ справѣ подручника Корженевскаго.

Зъ покликомъ на тут. Приказъ, въ III. и IV. ч. АЕп. Вѣдом. зъ с. р. оголошений, взывають ся Всч. Уряды Декан. до чимъ скоршого надсылання сюды належитости за пѣдручникъ ц. к. сов. К о р ж е н ъ в с к о г о .

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 25. вересня 1902.

Ч. 69.

Ч. 6803. — Въ справѣ маючого ся вѣдбути на дняхъ 6., 7. и 8. жовтня испыту конкурсовога парох.

Испытъ конкурсовый парохіальный дотычно наукъ вѣдбуде ся на дняхъ 6. 7. и 8. н. ст. жовтня 1902.

Получившїй позволене пѣддати ся сему испытови мають о годинѣ пѣвъ до 8. рано дня 6. жовтня въ Церквѣ Архикатедральной въ цѣли выслухання Службы Божой „о призванѣ помочи св. Духа“ явити ся, потѣмъ въ сали засѣданъ консистерскихъ зѣбрати ся, де на приготованѣмъ до того листѣ выпишуть свои имена и выкажутъ ся позволенѣмъ до приступленія къ тому испытови. Дальшїй порядокъ оголосить ся устно передъ испытѣмъ.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 26. вересня 1902.

Ч. 70.

Обвѣщенія конкурсѣвъ.

I.

Митроп. Консистерія розписуе на конкурсъ слѣдующїи парохїи:

а) пѣдѣ 4. вересня 1902 зѣ реченїемъ до дня 30. жовтня 1902:

Ч. 5915. — **Лукавица нижна**, декан. Стрыйскаго, наданя приватнаго.

- Ч. 5916. — **Якимовъ**, декан. Буского, патронъ парохъ обр. лат. въ Выжнянахъ.
 Ч. 5917. — **Плѣсняны**, декан. Золочѣвского, наданя приватного.
 Ч. 5929. — **Куропатники**, зъ прилуч. Сеньковъ, декан. Бережаньского, наданя приватного.

б) подъ днемъ 11. вересня 1902 зъ реченцемъ до дня 30. листопада 1902:

- Ч. 6244. — **Лѣсники**, зъ прилуч. Надорожнѣвъ, декан. Бережаньского, наданя приватного.

в) подъ днемъ 18. вересня 1902 зъ реченцемъ до дня 13. листопада 1902:

- Ч. 5928. — **Стратинъ**, зъ прилуч. Новостратинъ, декан. Нараѣвского, наданя приватного.
 Ч. 6663. — **Кутище**, зъ прилуч. Яснище, декан. Залозецкого, наданя приватного.

г) подъ д. 25. вересня 1902 зъ реченцемъ до дня 20. листопада 1902:

- Ч. 6694. — **Володимирцѣ**, декан. Журавеньского, наданя приватного.

Водъ Митрополитальной Консистеріи.

II.

- Ч. 6652. — **Оголошуе ся конкурсъ на посаду катихита въ Збаражи.**

Ц. к. окружна Рада шкôльна въ Збаражи розписала подъ д. 19. серпня 1902 до Ч. 701 конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ 6-клясовôй школѣ мужескôй въ Збаражи зъ обовязкомъ учити религіи такожъ въ тамошнôй 5-клясовôй школѣ женьскôй. До тои посады приязані суть поборы III. клясы платъ. Убѣгаючи ся о тую посаду священники мають свои удокументовані поданя внести до высше сказаной ц. к. Рады шкôльной окружной до дня **15. жовтня 1902.**

Тое подае ся Всч. Клиру АЕпархіальному до вѣдомости.

Водъ Митрополитальной Консистеріи.

Львôвъ, дня 19. вересня 1902.

ХРОНИКА.

Ихъ Высокопреосвященство Митрополитъ къръ Андрей благоволили пожертвовати **200 кор.** на фондъ Аепарх. свящ. вдôвъ и сирôтъ, котрі каса головна реченого фонда подъ д. 5. липня 1902 арт. 5. получивши, къ фонду коренному причислила.

Зъ щирою подякою подае ся до загальнои вѣдомости, що Дирекція „Ризницѣ“ въ Самборѣ зложила знаменитый даръ для ту-тешного вдовичо-сир. фонда въ квотѣ **440 кор.**

Завѣдательства отримали 00:

Михаиль Абрагамовскій въ Козѡвцѣ, Филемонъ Ковальскій въ Покрѡвцяхъ, Юліанъ Барановскій въ Куропатникахъ, Іоанъ Иванчукъ въ Кривѡмъ.

Презенты отримали 00.:

Филемонъ Ковальскій на Покрѡвцѣ, Іоанъ Потопникъ на Бужоѣ, Симеонъ Конопка на Звенигородѣ, Іосифъ Дяковъ на Городиславцѣ, Михаилъ Абрагамовскій на Козѡвку.

Канон. институцію отримали 00.:

Александръ Чубатый на Жукѡвѣ, Маріанъ Клодзинскій на Путятинцѣ, Вильгельмъ Белкотъ на Зарудѣ.

Вѡдпустку въ Епархію Станиславѡвску отримавъ:

О. Александръ Грегоровичъ сотрудникъ въ Илавчу.

Декретъ увѡльненія вѡдъ испытѡ конкурсового парох. отримавъ :

О. Антоній Куниньскій парохъ Креховичъ.

Выс. ц. н. Правительство асигнувало плату для приват. сотрудника на дальшій 1. рѡкъ:

въ Новици.

Вѡдпусты на всегда отримали церкви:

пар. Пресв. Тройцѣ въ Бѣлѡмъ Камени, пар. св. Муч. Параскевіи въ Церковнѡй.

Грамоты присоединенія до стоваришенія Литургій за Соединеніе вѡдлученои греко-русской Церкви, зъ вѡдпустами и властію розрѣшанія вѡдъ грѣхѡвъ задержанныхъ (Вѣдомости 1901 ч. 67. ст. 107) одержала церковь:

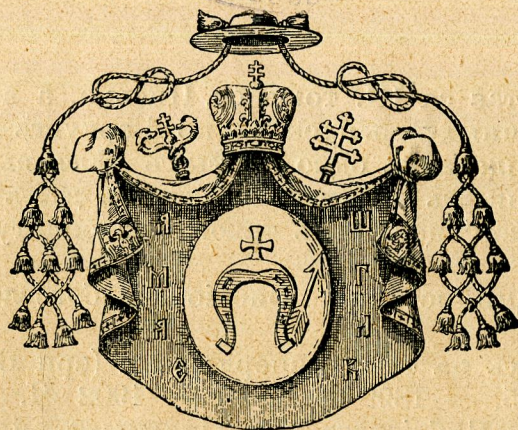
Св. Арх. Михаила въ Ценевѣ.

Вѡдъ Митрополитальнаго Ординаріату.

Львѡвъ, дня 26. вересня 1902

 АНДРЕЙ

Митрополить.

Львѣвско-Архієпархіальний ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1902.

Выдано дня 25. жовтня.

Ч. XIV.

Ч. 71.

Ч. 6858. — Въ справѣ видавництва „Библіотеки богословской.“

Уже вийшовъ II. томъ св. Письма зъ поясненіями накладомъ
Видавництва „Библіотеки богословской“ мѣстячій въ собѣ:

1. Книгу Іисуса Навина.
2. Книгу судей Ізраилевыхъ.
3. Книгу Руть и
4. Чотыри книги Царствъ.

Цѣна за II. томъ св. Письма брошурованийъ выносить 9 кор.,
цѣна за I-ій томъ — 10 кор.

Можна такожъ отримати оправні томы въ полотно по цѣнѣ о
одну корону бѣльше вѣдъ одного тому.

Накладомъ Видавництва „Библіотеки богословской“ вийшли до-
теперь:

1. Богословіє догматичне	цѣна	7	кор.	20	сот.
2. „ моральне	„	7	„	80	„
3. Право церковне	„	7	„	20	„
4. Практичний провѣдникъ для свя-
щенникѣвъ	„	7	„	80	„

Тѣ самі дѣла оправні въ полотно о 80 сот. бѣльше.

Теперь печатается III. томъ св. Письма, а вѣдъ 1-го марта 1902 выходитъ въ мѣсячныхъ выпускахъ по 4 аркушѣ „Богословіе пастырске.“ Рочна предплата на одно зѣ тыхъ дѣлъ выносить 7 к. 20 сот.

Для улекшеня въ набутию повысшихъ дѣлъ Выдавництво „Библиотеки богословской“ дае тѣжъ такожъ на сплату въ мѣсячныхъ ратахъ по 3—4 кор.

Адресъ: Администрація Библиотеки богословской Львѣвъ пл. св. Юра Ч. 5.

Зѣ покликомъ на тут. розпорядженя (зри Вѣдомости Архіепархіяльнѣ 1898 Ч. 55. — 1899 Ч. 9596; — 1902 Ч. 420/орд. поручаемъ горячо тѣ дѣла до Библиотекъ парохіяльныхъ, яко єдинѣ до теперь пѣдручники въ рускѣмъ языцѣ такъ для вѣдновленя своихъ богословскихъ вѣдомостей, якъ такожъ до испытѣвъ чи то конкурсовыхъ на парохіи чи на катихитѣвъ.

Вѣдъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львѣвъ, дня 29. вересня 1902

Ч. 72.

Ч. 6130. — О выданіи „Большаго Катехизму христіаньско-катол. религіи“.

Уже вѣдъ давна вѣдчувала ся потреба для прѣповѣдникѣвъ, катихитѣвъ и духовенства въ загалѣ пѣдручной книжки, въ котрѣй бы всѣ правды св. вѣры були выложенѣ зѣ догматичною стислостію церковныхъ дефиницій. Понимаючи тую потребу Преосвященный Епископатъ австрійскій выдавъ въ р. 1894 пѣдручникъ пѣдъ титуломъ „Катехизмъ христіаньско-католицкои религіи“, котрый появивъ ся уже въ переводѣ майже на всѣ языки народѣвъ австрійскои державы. Заходѣмъ и накладѣмъ Преосвящ. Митропол. Ординаріята выдано теперь и переводъ рускій п. т. „Большій Катехизмъ христіаньско-католицкои религіи одобренный цѣлымъ Преосвященнымъ австрійскимъ Епископатомъ, приноврѣленный для вѣрныхъ гр. кат. обряду Преосвященнымъ галицко-рускимъ Епископатомъ, Жовква 1902.“

Для улекшеня розповсюдненя въ тутешнѣй АЕпархіи тои щѣ до содержания такъ цѣнної книжки Митрополитальна Консисторія постановила розѣслати на разѣ въ всѣ деканаты тѣлько ви примѣрникѣвъ, кѣлько въ котрѣмъ деканатѣ находится ся парохій. Цѣна одного примѣрника, обнимающаго 226 сторонъ 8⁰, выносить уже зѣ переплетѣмъ лишь одну корону. Всѣ. Уряды деканальнѣ схотятъ пересланѣ на ихъ руки примѣрники роздѣлити межи Настоятелѣвъ парохій, а вплынувшій зѣ розпродажи грошеві квоты переслати до канцеляріи Митрополитальной Консисторіи.

Вѣдъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 2. жовтня 1902.

Ч. 73.

Ч. 5822. — Въ справѣ споряджена инвентарѣвъ церковныхъ рѣчей и бібліотекъ парохіальныхъ и деканальныхъ.

Щобы маѣтокъ церковный удержати въ належитѣмъ порядку, треба мати докладный списъ всѣхъ предметѣвъ належачихъ до церкви. Суть вправдѣ въ кождѣмъ урядѣ парохіальнѣмъ инвентарѣ парохіальнѣй и церковнѣй, котрѣй однако суть такѣ недостаточнѣй, що годѣ мати зъ нихъ належитый поглядъ на предметы церковнѣй. Вѣдновляють ся бо они звичайно при змѣнѣ парохѣвъ, коли то вписують ся въ часѣ урядованя уступившого пароха набутѣй, а вымазують ся зъ зъжитѣй предметы, а лишъ въ случаю змѣны корѣнного маѣтку церкви або парохіи жадає ц. к. Намѣстництво предложена инвентаря для вписаня тыхъ змѣнъ. Тожъ Митрополичѣй Ординаріатъ, хочачи мати ясный и точный переглядъ всѣхъ предметѣвъ церковныхъ особливо при каноничныхъ визитаціяхъ, розпоряджає:

1) Въ кождѣй церквѣ має находити ся инвентаръ церковный, окремый вѣдъ инвентаря, спорядженого ц. к. властями державными, а то окремый для рѣчей до церкви, ѳи маѣтку и домѣвъ душпастирскихъ належачихъ, а окремый для бібліотекъ парохіальныхъ.

А) Первый зъ тыхъ инвентарѣвъ має бути подѣлений на слѣдующѣй вѣдѣлы:

I. Описанѣ церкви:

Зъ якого матеріялу, коли и кимъ побудована?

Якого вида и фѣрмы?

Кѣлько копулъ находить ся на церквѣ?

Чи склеплена?

Яка пѣдлога?

Якій храмъ?

Чи посвячена? коли и котрымъ Архіереѣмъ?

Чи мальована? коли?

Чимъ крыта?

Чи суть якѣ написы внутрѣ — внѣ?

Кѣлько престолѣвъ?

Зъ котрого року антиминосъ?

Головный престолъ — чи єсть пѣднебесное (звѣдъ)?

Чи престолъ мурованный, чи дѣревянный?

Що въ серединѣ пѣдъ престоломъ находить ся?

Чи суть на бѣчныхъ стѣнахъ престола образы и якѣ?

Якій кѣвѣтъ для найсв. Тайнъ?

Якѣ выглядаетъ въ серединѣ?

Якѣ зверху выглядаетъ кѣвѣтъ, якѣй замокъ и гдѣ переховує ся ключъ вѣдъ него?

Чи єсть пѣдъ престоломъ „морское“ (sacragium)?

Чи єсть и яке за престоломъ горное сѣдалище?

Якій иконостасъ?

Яка катапетазма?

Якій тетраподъ? чи покрытый и що на нѣмъ находить ся?

Чи єсть аналогіонъ?

Чи суть побѣчныя престолы?

Якѣ образы въ побѣчныхъ престолахъ?

Чи єсть упривилѣванный престолъ?

Чи суть св. мощѣ и чѣи?

Чи суть запечатані и где находятъ ся?

Чи есть чудотворна икона?

Чи есть сповѣдальница зъ кратками и где стоитъ?

Чи есть крилось?

Чи есть хоръ?

Чи суть лавки въ церквѣ и кѣмъ?

Чи есть амвонъ и въ якѣй формѣ?

Кѣмъ есть выходѣвъ зъ церкви?

Чи есть закрестія?

Де водправляє ся проскомидія?

II. Описане звѣнницѣ:

Де стоитъ?

Чи мурована чи деревяна?

Чимъ крыта?

Кѣмъ звонѣвъ и якѣй?

Чи суть якѣй написы або да-ты на звонахъ?

Коли, за кѣмъ и кимъ купленъ?

Коли звѣнница поставлена и чи есть якѣй написъ?

III. Описане рызъ церковныхъ:

а то:

а) кѣмъ есть фелонѣвъ и описане каждого фелона зъ приборами окремо:

Яке тло? якѣй цвѣты?

Зъ якои матеріи?

Кто справивъ?

За яку цѣну?

Въ якѣмъ находить ся станѣ?

Чи уживае ся, чи уже зужитый?

б) кѣмъ есть стихарѣвъ?

Зъ якои матеріи?

Кто справивъ?

За яку цѣну?

Въ якѣмъ теперь находить ся станѣ?

в) кѣмъ есть поясѣвъ?

г) кѣмъ есть наплечникѣвъ?

д) кѣмъ есть лентѣонѣвъ (ручничкѣвъ до отираня чашѣ)?

е) кѣмъ есть ручникѣвъ до отираня рукѣ?

ж) кѣмъ есть илитонѣвъ?

з) де переходуютъ ся ризы церковныя?

IV. Описане знаярѣвъ церковныхъ:

Кѣмъ чашѣ и якѣй?

Кто справивъ и за яку цѣну?

Кѣмъ дискѣвъ, звѣздѣ, ложочокъ?

Де находить ся св. миро?

Кѣмъ находить ся хоругѣвъ?

Кѣмъ фанѣ?

Зъ якои матеріи?

Кто справивъ и за яку цѣну?

Кѣмъ и якѣй диваны?

Кѣмъ образѣвъ процесійныхъ?

Кто справивъ и за яку цѣну?

Якѣй и кѣмъ процесійныхъ крестѣвъ?

Чи суть патерицѣ?

Кѣмъ кадильницѣ?

Чи есть кропило и кропильница?

Чи находить ся умывальница для священника?

Кѣмъ ампулокъ?

Кѣмъ тапокъ?

Кѣмъ лодокъ?

Кѣмъ ручныхъ крестѣвъ?

V. Чи має церковь свѣй магонъ?

а) въ реальностяхъ (ихъ положене — рѣчный дохѣвъ);

б) въ цѣнныхъ ефектахъ;

в) въ готѣвъ;

г) на довгахъ — яке ихъ забезпечене?

Кѣлько єсть скарбонѣ цер-
ковныхъ?

Кѣлько до нихъ ключѣвъ?

У кого переховують ся?

**VI. Чи суть якѣ богослужєбнѣ
фундаціи? Чи?**

Кѣлько службѣ Божихъ має
за кожду поодинокую фундацію
рѣчно вѣдправляти ся? За кого?
Котрого дня и мѣсяця?

Якѣ єсть корѣннѣ мастокѣ
кождою поодинокую фундаціи:

а) вѣ реальностяхъ;

б) вѣ цѣнныхъ ефектахъ.

Якѣ єсть рѣчный дохѣдѣ зѣ
кождою поодинокую фундаціи:

а) для душпаствѣря;

б) для церкви за свѣтло и
уживанѣ церковныхъ ризъ;

в) для прислуги церковной.

VII. Дѣмѣ парохіальнѣ:

Коли поставленѣй?

Чи мурованѣй чи деревянѣй?

Чимѣ покритѣй?

Кѣлько комнатѣ?

Якѣ дверѣ, вѣкна, печѣ?

Яка кухня?

(Такѣ само належитѣ описати
помешканѣ для сотрудирика и
прислуги церковной.)

Кѣлько и якѣ будынки господа-
рскѣй и вѣ якѣмѣ станѣ?

Б) Второй зѣ высше пѣдѣ 1) помянутыхъ инвентарѣвъ має со-
держати слѣдуючі точки:

Библиѣтека церковна и парохіальна:

Якѣ книги церковнѣй?

Котрого року выданѣй и яка
оправа?

Чи суть рукописи и чи ужи-
вають ся?

Кѣлько Евангеліи? Яка ихъ
оправа?

Яка загорода?

Кѣлько моргѣвъ управленого
поля?

Кѣлько моргѣвъ сѣножати?

Кѣлько моргѣвъ лѣса?

Кѣлько пасовиска?

Кѣлько моргѣвъ неужитку?

Чи суть мапы грунтовѣ —
аркушики?

Чи єсть якѣй сервитутѣ (па-
совиска, дрова, мливо)?

Чи єсть садѣ коло хаты и
якѣ дерева овочевѣй?

Кѣлько деревѣ зѣ каждого
роду деревѣ овочевыхъ?

Чи єсть пасѣка и много чи-
слитѣ пнѣвъ?

Чи дохѣдѣ пароха становлять
якѣ цѣннѣй ефекта? (Выказати
ихъ знамена и кѣлько доходу
приносять рѣчно.)

Яка квота зѣ доходѣвъ епи-
трахильныхъ вчислена парохѣ
вѣ конгруу?

Чи и якѣй додатокѣ побирає
парохѣ зѣ фонду религіиного?

Яку квоту выносить цѣлѣй
чистѣй дохѣдѣ пароха пѣсля про-
вѣреной фасии?

Чи дохѣдѣ пароха становить
такожѣ живѣй инвентарѣ и якѣй?

(То само належитѣ подати
такожѣ дотычно сотрудирика.)

помянутыхъ инвентарѣвъ має со-

Чи єсть св. Письмо старого
и нового Завѣта зѣ поясненіями?

Чи церковь або парохія має
яку библиѣтеку богословску? якѣ
выдана? зѣ котрого року? яка
оправа?

Чи не находитѣ ся библиѣте-
ка парохіальна для вызичаня

книжокъ парохіянамъ до читаня?

Якіѣ находятъ ся дѣла?

Кто сею бібліотекою завѣдує?

Кто занимає ся розпозичанемъ книгъ?

Якіѣ суть фонды на помножене бібліотеки парохіяльної?

Водъ котрого року суть книги метрикальнѣ?

Колько томовъ книгъ метрикальнѣхъ крещенѣхъ, вѣнчанѣхъ, помершихъ?

Чи єсть протоколъ подавчій? протоколъ предбрачный? Спись душъ?

Чи єсть записникъ Службъ Божихъ: а) фундаційнѣхъ; б) прихватнѣхъ?

Чи єсть книга оповѣдей?

Чи єсть записникъ доходовъ?

Чи находятъ ся документи вѣдносячій ся до основаня и дотачіи церкви и парохіи и пр.?

Чи єсть окрема шафа на переховане актѣвъ и книгъ парохіальнѣхъ?

Чи єсть шафа окрема на бібліотеку церковну — парохіальну?

Увага. Если єсть де бібліотека деканальна, то належить вѣ окремѣ инвентари подати спись находячихъ ся вѣ нѣй книжокъ и выказати способъ еи умѣщеня и ужитя.

2) По списаню кожного поодинокого вѣддѣлу вѣ высше помянутѣхъ инвентарѣхъ належить зѣоставити колька аркушовъ чистѣхъ, щобы вѣ случаю якои змѣны, набути або убутку якого предмету можна се вписати.

3) Всѣ высше помянуті инвентарѣ мають бути споряджені для каждой церкви парохіальной окремо.

4) Примѣрники помянутѣхъ инвентарѣвъ мають бути оправлені и перетягнені шнурочкомъ, котрого кѣнцѣ на послѣднѣй сторонѣ инвентаря мають бути припечатані печаткою деканальной; а наколи бы зѣ часомъ книга зѣстала цѣлкомъ записана, належить справити другу книгу яко продовжене первой при захованю приписѣвъ выраженѣхъ высше що до книги первой.

5) ВЧ. Уряды деканальнѣ будутъ при деканальнѣхъ осмотрахъ пересвѣдчати ся, чи каждый новонабутый або зѣужитый предметъ зѣоставъ вписанный до инвентаря; вѣ противнѣмъ случаю мають доповнене впису вѣ своѣй присутности зарядити. За точне проважене такихъ инвентарѣвъ накладе ся вѣдвѣчалнѣсть не лишъ на мѣсцевого душпаствѣря, але такожъ на настоятеля деканату.

6) При каждой змѣнѣ душпаствѣря належить каждый предметъ пѣсля инвентаря вѣдъ уступающою душпаствѣря переняти и новому передати. Каждый прирѣстъ або убуткъ належить такожъ тогды вписати.

7) При визитаціяхъ каноничнѣхъ мають такіѣ инвентарѣ разомъ зѣ книгами метрикальнѣми предкладати не лишъ душпаствѣрѣ, у котрыхъ визитація вѣдбуває ся, но такожъ и тѣм, котрі до тои парохіи пѣдчасъ визитаціи мають явити ся зѣ процесіями.

8) Помянуті інвентарѣ мають бути споряджені найдалше до **першого мая р. 1903** такъ, щобы при найближшій каноничнѣй визитаціи могли бути предложені.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 9. жовтня 1902.

Ч. 74.

Ч. 6722. — Вѣдпущы за побожнѣ упражненія въ мѣсяци Червни въ честь Найсв. Серця Ісуса Христа поновно надані.

Надані вже давнѣйше вѣдпущы для всѣхъ вѣрныхъ, котрі въ м. червни божественне Серце Ісусово особными молитвами и побожными упражненіями почитаютъ, зѣстали теперъ Декретомъ св. Конгрегаціи Вѣдпущѣвъ изъ 30. мая 1902 пѣдвышені и въ слѣдуючій спѣсѣбъ уладжені:

1) 7 лѣтъ и 7 чѣтыридѣсятницъ разъ на день, чи то при публичнѣмъ чи приватнѣмъ набоженствѣ. И

2) повный вѣдпущъ для тыхъ, котрі або приватно черезъ цѣлый мѣсяць тоѣ дѣлають, або хотъ десяти разъ въ червни на публичнѣмъ набоженствѣ въ честь Найсв. Серця Ісусового присутвуютъ. Вѣдпущъ той повный можъ позыскати въ котрый небудъ день мѣсяця червня або въ однѣмъ изъ першихъ вѣсѣмъ днѣвъ мѣсяця липня при спѣвѣди, св. причастію, вѣдвѣдженю церкви або публичной каплицѣ и помолѣню ся тамъ пѣсля намѣреня Св. Отця.

Вѣдпущы тіи можна и за душѣ въ чистылици жертвувати.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 12. жовтня 1902.

Ч. 75.

Ч. 255/орд. — Въ справѣ поручѣні книжки: „Практичний провѣдникъ для катехитѣвъ. Третя часть.“

О. Евгеній Гузаръ, катехитъ мужеской учительской семинаріи у Львѣвъ, уложивъ и выдавъ: „Третю часть — практичного провѣдника для катехитѣвъ“ — въ котрѣй пояснюѣ ся наука религіи для 5. и 6. степеня науки, възглядно для 3. и 4. класы народныхъ шкѣлъ. Поручаѣ ся Преч. Духовенству сю книжку яко практичне руководство при науцѣ религіи. Набути можна тую книжку по цѣнѣ 2 кор. 40 с., а зъ присылкою почтовою о 20 с. бѣльше — въ книгарняхъ им. Шевченка и Ставропигійскѣй у Львѣвъ.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 12. жовтня 1902.

Ч. 76.

Ч. 7687. — Взглядомъ поданъ о ремунераціи за вѣдправленій Литургій фонда рел. въ часѣ завѣдательства.

Позаякъ многі зъ священникѣвъ, убѣгаючи ся о ремунерацію за вѣдправленій ними въ часѣ завѣдательства якои парохіи Литургій фонда рел. не придержують ся стисло розпорядженя наведеного въ Вѣдомостяхъ зъ р. 1898 ч. 80. стор. 150., черезъ що приспорюють Митр. Консисторіи много писанины, себе же самихъ наражають на опѣзнене або и страту припадаючої имъ належитости, Митр. Консисторія видить ся споводованою, покликуючись на повыше розпоряджене зазначити, що лише тіи поданя о ремунерацію будуть выс. ц. к. Намѣстництву предложені до узглядненя, котрі

а) будуть заосмотрені въ зовсѣмъ особный и вѣдъ Декана потверджений выказъ вѣдправленыхъ всѣхъ Литургій въ часѣ завѣдательства, такъ що звыклі рочні выказы до поданя о ремунерацію не довлѣють; и котрі

б) зъ стороны Уряду декан. будуть заосмотрені да тою введеня и увѣльнення дотычного завѣдателя зъ наведемъ мѣсцевости и деканата, въ котрій по скѣнченѣмъ завѣдательствѣ перебуває.

Прото най завѣдателѣ пильнують въ своимъ власнѣмъ интересѣ, и Вч. Настоятелѣ деканатѣвъ най ихъ увагу звертають при увѣльненію, щобы они потрѣбный до поданя особный Выказъ всѣхъ въ часѣ тогожь завѣдательства вѣдправленыхъ Литургій спорядили, нѣмъ изъ завѣдательства перенесуть ся до иншой мѣсцевости або навѣтъ и до иншого деканата.

Вѣдъ Митрополитальной Консисторіи.

Лѣвѣвъ, дня 24. жовтня 1902.

Ч. 77.

Обвѣщеня конкурсовъ.

I.

Митроп. Консисторія розписує на конкурсъ пѣдъ днемъ 16. жовтня 1902 зъ реченцемъ до дня 11. грудня 1902 слѣдуючій парохіи:

Ч. 7458. — **Литвинѣвъ** зъ прилуч. Рудники, декан. Пѣдгаецкого, наданя приватного.

Ч. 7459. — **Мединъ** зъ прилуч. Пенъкѣвцѣ и Воробѣвѣвка, дек. Збаражского, наданя приватного.

Вѣдъ Митрополитальной Консисторіи.

II.

Ч. 7534. — **Оголошує ся конкурс на посады катихитовъ въ Бѣбрцѣ и Берездѣвцяхъ.**

Ц. к. Рада школьна окружна въ Бѣбрцѣ розписала пѣдъ д. 28. вересня 1902 до ч. 2338 конкурсъ на посады гр. кат. катихитовъ въ школахъ народныхъ:

а) въ **Бѣбрцѣ** при тамошнѣй 6-клясовѣй школѣ мужескѣй, зъ поборами III. клясы платъ;

б) въ **Берездѣвцяхъ** при тамошнѣй 5-клясовѣй школѣ мѣшанѣй, зъ поборами IV. клясы платъ.

Убѣгаючи ся о котру изъ тыхъ посадъ священники, мають свои належито удокументовані поданя посредствомъ своеи настоятельной власти внести до высше наведенои ц. к. Рады школьной окружной до **дня 15. листопада 1902.**

Тое подає ся Всч. Клиру АЕпархіяльному до вѣдомости.

Вѣдъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 16. жовтня 1902.

III.

Ч. 7535. — **Оголошує ся конкурс на посаду катихита въ Рогатинѣ.**

Ц. к. Рада школьна окружна въ Рогатинѣ розписала пѣдъ д. 26. вересня 1902 до ч. 2494 конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ 6-клясовѣй школѣ мужескѣй въ Рогатинѣ зъ обовязкомъ удѣлюваня науки религіи такожь и въ 6-клясовѣй школѣ женескѣй. До тои посады привязані суть поборы III. клясы платъ зъ увзглядненемъ постановлеия §. 4. ustawy зъ д. 22. червня 1899 Ч. 81. В. зак. кр.

Убѣгаючи ся о тую посаду священники мають свои належито удокументовані поданя посредствомъ своеи настоятельной власти до высше сказаной ц. к. Рады школьной окружной внести найдалше до **дня 15. листопада 1902.**

Тое подає ся Всч. Клиру АЕпарх. до вѣдомости.

Вѣдъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 16. жовтня 1902.

ХРОНИКА.

Титулъ выслуженного декана отримавъ:

Всч. О. Іоанъ Слюзаръ, деканъ и парохъ Скалатскій.

Дѣйстными деканами именовані ОО.:

Володимиръ Громницкій для дек. Тернопѣльскаго, Анастасій Лотоцкій для дек. Пѣдгаецкаго.

Завѣдателемъ деканата Скалатского именованый:

Всч. О. Иляріонъ Герасимовичъ, мѣстодеканъ и парохъ въ Кривѣмъ.

Дѣйстными Совѣтниками Митр. Консисторіи именованъ ОО.:

Д-ръ Григорій Хомишинъ, ректоръ дух. семинаріи, Михайлъ Яцковскій, префектъ дух. семинаріи, Іоанъ Редкевичъ, І проповѣдникъ архикатедральный.

Титулъ Совѣтника Митр. Консисторіи отримали ОО.:

Петро Шанковскій, парохъ въ Дулибахъ, Филемонъ Решетилловичъ, парохъ въ Глинанахъ, Евстахій Качмарскій, парохъ въ Славску, Анастасій Лотоцкій, деканъ Пѣдгавецкій и парохъ въ Тростянцѣ.

Архіерейску грамоту похвальну зъ правомъ уживаня вѣдзнакъ крылошаньскихъ по причинѣ 50-лѣтнего ювілея священства отримавъ:

Всч. О. Теофилъ Жегаловичъ, парохъ въ Кудобинцяхъ.

Архіерейскіе грамоты похвальні зъ правомъ уживаня вѣдзнакъ крылошаньскихъ отримали ОО..

Юліанъ Дудикъ, мѣстодеканъ и парохъ Фирлѣва, Іоанъ Дидикъ парохъ Нараєва, Іоанъ Кузьмовичъ, парохъ Бруховичъ, Корнилій Воввудка, парохъ Сернокъ середныхъ, Теодоръ Цегельскій, парохъ Струсова, Корнилій Слюзаръ, парохъ Буцикъ.

Архіерейскіе грамоты похвальні отримали ОО.:

Іосифъ Лѣщинскій, парохъ Бѣлого, Евгенийъ Рудницькій, парохъ Дубрнева, Володимиръ Ванчицкій, сотрудинокъ въ Плаучи, Григорій Сатрука, сотрудинокъ въ Липици горѣшній, Павло Кудрикъ, сотрудинокъ въ Рогатинѣ, Володимиръ Барановскій, сотр. въ Золотрикахъ.

Місіонаремъ Архіепархіяльнымъ именованый:

Всч. О. Іоанъ Токаръ, парохъ Вишнѣвчика.

Місіонарями деканальными именованъ ОО.:

Епифаній Роздольскій, парохъ Соколова, Ксенофонтъ Роздольскій, парохъ Плетеничъ, Іосифъ Дяковъ, парохъ Выпискъ, Володимиръ Борисевичъ, парохъ Бѣлки, Іоанъ Сендецкій, парохъ Золотникъ, Іоанъ Кузьмовичъ, парохъ Бруховичъ, Іоанъ Степанѣвъ, парохъ Вишнѣвчика, Николай Селезѣнка, парохъ Янчина, Стефанъ Городецкій, парохъ Вербиловець, Василь Томовичъ, парохъ Мозолѣвки, Петро Литинскій, парохъ Телячого, Григорій Содомора, парохъ Новосѣлокъ-Кутъ, Левъ Залужный, парохъ Потока.

Декреты на провизоричныхъ катехитѣвъ отримали ОО.:

Іоанъ Давидовичъ, въ школѣ женскѣй выдѣловѣй у ПП. Бенедиктинокъ Вѣрменскихъ у Львовѣ, Іоанъ Гарматѣй, въ выдѣловѣй школѣ мужескѣй въ Тернополи, Емиліанъ Левицкій, парохъ въ Иванѣвцяхъ, въ 5-клясовѣй школѣ народнѣй мѣшанѣй въ Жидачовѣ, Леонтій Куніцкій, при школахъ народныхъ въ Скалатѣ, Николай Галіантъ, при школахъ народныхъ въ Збаражи.

Повне признане за довголѣтній совѣстній, ревнй и успѣшній труды для религійного вихованя молодежи въ школѣ въ Жидачовѣ отримавъ:

Всч. О. Николай Лукавецкій, парохъ Жидачова.

Завѣдательства отримали 00:

Николай Рицаръ въ Щуровичахъ, Романъ Березовскій въ Володимирцахъ, Емиліянь Кордуба въ Воли великої, Лука Демчукъ въ Мединю, Володимиръ Барановскій въ Литвиновъ, Василь Лиско въ Ляшкахъ корол., Василь Кушнѣръ въ Лѣсникахъ, Григорій Грушка въ Бѣлявцяхъ.

Сотрудництва отримали 00:

Михайль Левицкій въ Янівцѣ дек. Перегиньского, Казимиръ Савицкій въ Сквиловѣ дек. Унѣвского.

Въ пропозиціи умѣщені 00:

на **Долину**: 1) Теодоръ Величковскій, 2) Іоанъ Щуровскій, 2) Андрей Пеленьскій.

Презенту отримавъ:

Всч. О. Теофилъ Луцигъ на Кошляки.

Канон. институцію отримали 00:

Николай Винницкій на Галичъ, Іоанъ Иванчукъ на Криве, Михайль Яцковскій на Рожнятовъ, Филемонъ Ковальскій на Покровцѣ, Михаль Абрагамовскій на Козівку, Володимиръ Левицкій на Козловъ, Николай Герасимовичъ на Лешнівъ, Іоанъ Потопникъ на Бужогъ.

Декретъ увольнення вѣдъ испиту конкурсового парох. отримавъ:

Всч. О. Бандира, парохъ Слободы дек. Болеховского.

Рукополагані зѣстали:

1) Володимиръ Давидякъ, 2) Володиславъ Коломыецъ, 3) Левъ Костюкъ.

Грамоту увольнення изъ канон. звязи Архіепархіи Львівской до Епархіи Станиславівской отримавъ:

Володимиръ Кунинскій, укѣнченый богословъ.

До духовной семинаріи приняті:

на I рѣкъ: 1) Іосифъ Боярчукъ, 2) Филипъ Мысько, 3) Григорій Качала, 4) Іоанъ Бачинскій, 5) Димитрій Мигодкій, 6) Теофилъ Прийма, 7) Емиліянь Радзиковичъ, 8) Григорій Редчукъ, 9) Андрей Бандера, 10) Викторъ Левъ Чорный, 11) Левъ Абысовскій, 12) Антонъ Ульванскій, 13) Александеръ Бачинскій, 14) Романъ Давидовичъ, 15) Володимиръ Сполитакевичъ, 16) Амврозій Лотоцкій, 17) Алексей Гуньовскій, 18) Маріанъ Ярема, 19) Володимиръ Антонъ Гуссаковскій, 20) Іосифъ Марусинъ, 21) Симеонъ Бѣленьскій, 22) Симеонъ Шницеръ, 23) Василь Турула, 24) Іосифъ Лохъ, 25) Александеръ Кмищевичъ, 26) Левъ Шемердякъ.

Сертификатами до постѣженя студій богословскихъ на тут. ц. к. универзитѣ на I. рѣкъ надѣлені:

1) Іоанъ Богускій, 2) Володимиръ Петровскій, 3) Левъ Редкевичъ, 4) Іоанъ Козакъ, 5) Алексей Цимбалко, 6) Константинъ Концевичъ, 7) Николай Александеръ Юрикъ, 8) Ярославъ Кекишъ, 9) Григорій Михалиничъ, 10) Людомиръ Николай Престашевскій, 11) Михайль Бабякъ, 12) Кипріянь Домбчевскій, 13) Евгеній Мандзій, 14) Антонъ Момрикъ, 15) Ярославъ Глинскій, 16) Володимиръ Семковъ, 17) Ярославъ Ганкевичъ, 18) Евстахій Манастырскій.

Власть binandі отримали 00:

Парохъ и сотрудникъ въ Болеховѣ, парохъ въ Красномъ, парохъ и сотрудники въ Стрию.

Вѣдпусть на всегда отримала :

Каплиця Рождества св. Іоанна Крестителя въ Лозинѣ, дек. Городецкого.

Престоль упривилеованый на 7. лѣтъ отримала церковь :

Успенія Пресв. Богородицѣ въ Стрѣлисахъ новыхъ.

Брацтва Найсв. Тайнъ зѣстали канонно установленіи при церквахъ :

Воздвиженія Ч. Креста въ Ожидовѣ, Рождества Пресвят. Богородицѣ въ Гербутовѣ ад Скоморохи новіи.

Выказъ жертвъ вплынувшихъ до канцеляріи Митр. Консисторіи за часъ вѣдъ 1. липня до 30. вересня 1902.*а) на потреби Св. Отця :*

Всч. Уряды парохіальніи: въ Сливкахъ 4 кор., въ Теребовли 2 кор., въ Микулинцяхъ 3 кор. 50 сот., В. п. Романъ Алексевичъ въ Угновѣ 10 кор., церковь въ Бѣлявцяхъ 20 кор.

б) на місії и знесеніи неволь въ Африцѣ :

Всч. Уряды парохіальніи: въ Теребовли 2 кор., въ Микулинцяхъ 3 кор.

в) на місії и Грѣбѣ Христовій въ Єрусалимѣ :

Всч. Уряды парохіальніи: въ Теребовли 2 кор., въ Микулинцяхъ 4 кор. 8 сот.

г) на місії въ Канадѣ :

Вп. П. Романъ Алексевичъ зъ Угнова 10 кор.

д) на місії католицкій :

Всч. Уряды парохіальніи: въ Теребовли 2 кор., въ Микулинцяхъ 2 к. р. 41 сот., въ Вишенцѣ великій 53 сот., въ Довгѣмъ дек. Калуского 2 кор. 40 сот.

е) на Службеицѣ въ Канадѣ :

Вп. П. Романъ Алексевичъ зъ Угнова 10 кор.

Некрология.

О. Володимиръ Була, парохъ Володимирецъ, померъ дня 30. серпня.

О. Андрей Качала, парохъ Медина, померъ дня 1. жовтня.

О. Петро Крайковскій, парохъ Литвинова, померъ дня 1. жовтня.

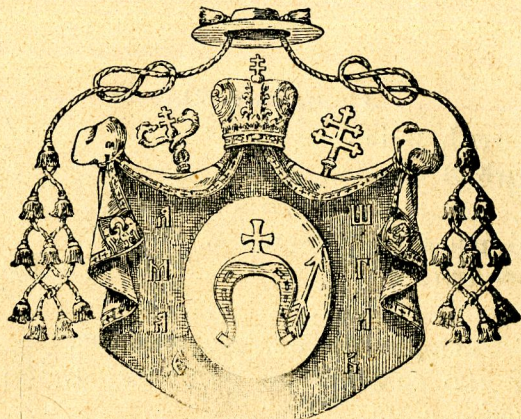
Душѣ Ихъ поручають ся молитвамъ Всч. Кліра.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 25. жовтня 1902.

✠ **АНДРЕЙ**

Митрополить.

Львѣвско-Архіепархіальний ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1902.

Выдано дня 15. листопада.

Ч. XV.

Ч. 78.

Ч. 7799. — Перехѣдъ Апостолѣвъ и Евангелій зъ р. 1902 на 1903.

Подае ся тутъ Всч. Священству до однообразного захованя переходъ Апостолѣвъ и Евангелій литургійныхъ зъ р. 1902 на 1903 для недѣль, суботъ праздничныхъ и седмиць въ загалѣ. Для лекшого орієнтованя ся кладуть ся тутъ даты ино латиньского календаря. Выразъ „седмиця 31. або *воднопасѣ*“ значить, що въ разѣ, если всть на Литургіи Ап. и Ев. Святому або намѣреню, то вже Ап. и Ев. дневне (рядове) можна опустити, позаякъ седмиця тая другій разъ повтаряе ся; бо межі двома по собѣ наступающими Пасхами въ поодинокихъ рокахъ або жадна седмиця не повтаряе ся, або 1. або 4. або 5. (сего року буде 1. повтаряти ся.) Кожда седмиця зачинае ся. понедѣлкомъ и кѣнчить ся недѣлею.

Есть же переходъ сей слѣдующій:

Въ мѣсяци Грудни.

Седмиця 28.

28) нед. Праотець сама. (= Ап. 29, Ев. 28.)

Седмиця 29.

Въ Сѣчни.

3) субота передъ Рождествомъ и 29.

4) нед. Отець и 29: Ап. Отець и 28, Ев. Отець и 29.

Седмиця 30.

10) субота по Рождествѣ и 30.

11) нед. по Рождествѣ и 30.

Седмиця 31.

17) субота передъ Богоявленіємъ и 31.

18) нед. передъ Богоявленіємъ и 31. А Ап. и Ев. навечерія на вечерни того дня.

Седмиця 31. *або вѣдпадає.*

24) суб. по Богоявленію сама (безъ рядовой), и Θεодосію.

25) нед. по Богоявленію сама.

Седмиця 32.

Въ Л ю т ѳ м ѣ.

1) нед. 32.

и такъ дальше по порядку.

Вѣдъ Митрополитального Ординарѣту.

Львѣвъ, дня 30. жовтня 1902.

Ч. 79.

Ч. 610/Ком. — Въ справѣ безприволочного стягана даткѣвъ до фонда вдовичо-сиротиньского.

Пригадує ся и кладе ся на совѣсть Всч. ОО. Настоятелѣвъ деканатѣвъ якъ такожь и ОО. Комисарѣвъ деканальныхъ обовязокъ скорого и рѣшучого збираня даткѣвъ бѣжучихъ и залеглыхъ зъ попереднихъ лѣтъ до фонда вдовичо-сиротиньского, такъ якъ дотеперь дуже мало зѣбранихъ грошій доставлено, а вѣдъ высоты квоты въ фондѣ диспозинійномъ залежати буде конечно и высота запомоги для вѣдѣвъ и сирѣтъ за р. 1902.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 3. листопада 1902.

Ч. 80.

Ч. 227 орд. — Въ справѣ участи войска на богослуженіяхъ въ певні дни.

В. ц. к. Міністерство войны выдало до войсковыхъ властей слѣдующе розпорядженіе:

„Über Einschreiten des griechisch-katholischen Metropolitan-Ordinariates in Lemberg Z. 3417 vom 25. Mai l. J. ist der griechisch-katholischen Mannschaft am

12. Februar (Fest der heiligen drei Kirchenlehrer);

7. Juli (Fest der Geburt des hl. Johannes des Täuflers);

8. November (Fest des heiligen Märtyrers Demetrius);

21. November (Fest des heiligen Erzengels Michael), dann von den beweglichen Festtagen am Charfreitag und Osterdienstag im Sinne des

Dienst-Reglements für das k. und k. Herr, I. Theil, Punkt 435 nach Thunlichkeit die Theilnahme am Gottesdienste ihrer Religions-Genossenschaft zu ermöglichen.

Nach Diensteszulässigkeit kann die griechisch-katholische-Mannschaft am Charfreitag und am Feste des heiligen Erzengels Michael als dem galizischen Landespatron frei belassen werden.

Dieser Erlass geht an das 1., 10. und 11. Corps-Commando und ist bei dem mit Rescript des Reichs-Kriegs-Ministeriums vom 11. März 1851 ausgegebenen Circulare vom 20. März 1851, N. 68/238 vorzumerken.

Се розпорядженє подає ся до вѣдомости Всч. Кліра Архієпархіяльного.

Водъ Митрополитального Ординаріату.

Львѡвъ, дня 13. листопада 1902.

Ч. 81.

Обвѣщеня конкурсовъ.

I.

Митроп. Консисторія розписує на конкурсъ подъ днемъ 30. жовтня 1902 зъ реченцемъ до дня 25. грудня 1902 слѣдуючу парохію:

Ч. 7750. — **Выписки** зъ прилуч. Пнятинъ, декан. Нараѣвского, надая приватного.

Водъ Митрополитальной Консисторіи.

II.

Ч. 7619. Оголошує ся конкурсъ на посаду катихита въ Болеховѣ.

Ц. к. Рада школьна окружна въ Долинѣ розписала подъ д. 6. жовтня 1902 Ч. 3242 конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ 5-клясовѡй школѣ мужескѡй и женскѡй въ Болеховѣ. До тои посады привязані суть поборы III. клясы платъ зъ увзглядненемъ постановленя §. 4. закона зъ д. 22. червня 1899 (Ч. 81. В. з. и розп. кр.)

Священики убѣгаючи ся о тую посаду мають удокументовані поданя посредствомъ своеи настоятельной власти внести до выше сказаной ц. к. Рады школьной окружной до дня **30. листопада 1902.**

Тое подає ся Всч. Кліру АЕпарх. до вѣдомости.

Водъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѡвъ, дня 31. жовтня 1902.

III.

Ч. 7955. — Оголошує ся конкурс на посады катихитѣвъ въ Буску и Радеховѣ.

Ц. к. окружна Рада школьна въ Камѣнцѣ Струмиловѣй розписала пѣдъ д. 9. жовтня 1902 ч. 3230 конкурс на посаду гр. кат. катихита въ 6-клясовѣй школѣ мужеской и 6-клясовѣй женьской въ **Буску** и такожъ на посаду гр. кат. катихита въ 6-клясовѣй школѣ мужеской и 5-клясовѣй школѣ женьской въ **Радеховѣ**. До тыхъ посадъ прилученій суть поборы III. клясы платъ. — Священики убѣгаючіи ся о тѣи посады мають удокументованій поданія внести посредствомъ своей настоящей власти до выше сказаной ц. к. Рады школьной окружной до **дня 30. листопада 1902.**

Тое подає ся Всч. Клиру АЕпархіальному до вѣдомости.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 31. жовтня 1902

IV.

Ч. 7859. — Оголошує ся конкурс на посаду катихита въ Калуши.

Ц. к. Рада школьна окружна въ Калуши розписала пѣдъ д. 4. жовтня 1902 ч. 2248 конкурс на посаду гр. кат. катихита въ 6-клясовѣй школѣ мужеской въ Калуши, зъ обовязкомъ учить религіи такожъ въ тамошнѣй школѣ 6-клясовѣй женьской. До той посадки приязаній суть поборы III. клясы платъ. Священики убѣгаючіи ся о тую посаду мають належито удокументованій поданія внести посредствомъ своей настоящей власти до выше сказаной ц. к. Рады школьной окружной до **дня 30. листопада 1902.**

Тое подає ся Всч. Клиру АЕпарх. до вѣдомости.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

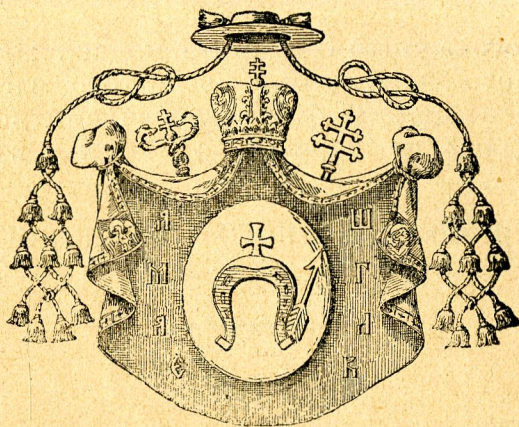
Львѣвъ, дня 31. жовтня 1902.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 15. листопада 1902.

✙ А Н Д Р Е Й

Митрополитъ.

Львѣвско-Архієпархіальний ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1902.

Выдано дня 5. грудня.

Ч. XVI.

Ч. 82.

Ч. 8466. — Въ справѣ передачі темпоралій.

На тутешнє представленє до ч. 531 зъ 31. серпня 1901. выдало В. ц. к. Намѣстництво пѣдъ днємъ 12. листопада 1902 ч. 29335 до всѣхъ ц. к. Староствъ въ справѣ передачі темпоралій слѣдующій для Всч. Кліра вельми важный Обѣжникъ:

„Власти церковні жалуютъ ся, що вѣддаванє грунтѣвъ ерекціональныхъ новоинституованымъ бенефіціямъ въ ужиткованє вѣдбуває ся звѣчайно въ канцеляріи парохіальной, а не на мѣсци, въ наслѣдокъ чого бенефіціаты не знаютъ положенія и границъ грунтѣвъ ерекціональныхъ, котрі въ часѣ интеркалярномъ бувають по наибольшей части черезъ сусѣдѣвъ нарушувані. — Взываю протѣ Пана ц. к. Старосту, щобы вѣддаванє грунтѣвъ ерекціональныхъ бенефіціямъ въ уживанє поручивъ перепроваджувати завсѣгды на мѣсци зъ означенемъ парцель катастральныхъ и фактичныхъ границъ, а въ разѣ дослѣдження, що границѣ суть нарушені, справу того нарушенія розслѣдити заразъ на мѣсци и списати зъ тои причины особный, докладный протоколъ, котрый бы мѣгъ послужити до перепровадження ревѣндикаціи присвоенного грунту. Вѣддаванє на мѣсци може вѣдпасти толькѣ тогды, если бенефіціатъ протоколярно на тоє згодить ся. Ц. к. Намѣстникъ: Пѣнинскій в. р.“

Повысшій многоважний Обѣжникъ подає ся нынѣшнымъ до вѣдомости и до дальшого поступованя по́сля тогоже зъ тымъ однакъ заостренѣмъ, що Всч. бенефіціаты будуть обовязані домагати ся въ кождомъ випадку передачѣ темпоралій на мѣсци и въ границяхъ катедра́льныхъ.

Водъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 30. листопада 1902.

Ч. 83.

Ч. 7098. — Поручає ся первый выпускъ квартетѣвъ пѣсней церковныхъ, выданныхъ П. С. Дорундякомъ, учителемъ гимназіальнымъ въ Коломыѣ.

Зъ огляду на конечну потребу поправныхъ композицій въ шко́лѣ и церквѣ уложивъ п. Семенъ Дорундякъ, учитель гимназіальный въ Коломыѣ два збѣрники, оденъ пѣсень церковныхъ, а другій пѣсень литургійныхъ для хорѣвъ сельскихъ и мѣскихъ. Выдана зѣстала доси перша часть збѣрника пѣсень литургійныхъ, мѣстяча въ собѣ 32 коляды, 2 пѣсни на Богоявленіє, 1 на Стрѣтеніє и 2 на великій по́стъ — по́дъ титуломъ: „Парти́тура. Пѣ́сни церковны́. Кварте́ты на голосо́ мѣшані́, уложивъ и выдавъ Семенъ Дорундякъ.“

Дальшій пѣсни церковны́ будуть выдані въ другѣмъ выпускѣ. Выданє же збѣрника пѣсень литургійныхъ, котры суть важнѣйшій и мѣзольною працею многихъ лѣтъ, буде зависиме водъ ревного по́ддержаня того издавництва зъ стороны ВЧ. Настоятелѣвъ поодинокыхъ церквей и всего народа: самъ бо оденъ авторъ не годенъ власными силами понести тягару выдаткѣвъ на печатанє того дѣла.

Издавництво п. Дорундяка, якъ тоє выразили критики и знатоки музыки и спѣву церковного, має тую добру сторону, що водзначає ся совѣстнымъ обробленѣмъ и мѣститъ композиціи поважнѣ, поправнѣ, легкѣ и краснѣ. Попри дуже легкѣ композиціи, помѣщені въ нѣмъ композиціи середно труднѣ; композиціи дуже труднѣ выключенѣ, бо они не надають ся для пересѣчныхъ нашихъ спѣвакѣвъ, а композиціи для спѣвакѣвъ заводовыхъ авторъ не мавъ намѣреня написати.

Що до тексту пѣсень авторъ похвальнымъ способомъ старавъ ся упорядувати тойже текстъ такъ, що держачись по можности тексту дотеперѣшного, змѣнивъ єго тамъ, де того домагали ся конче взгляды усправедливлені. Впрочемъ въ выданѣй книзѣ находить ся лишъ перва зворотка кождої пѣсни оброблена. Если текстъ той сподобаєсь рускому загалови, то за одобренѣмъ власти церковной выпечатає ся также текстъ дальшихъ зворотокъ въ той самъ способъ обробленый; а доки тоє не наступить, треба послугувати ся текстомъ дотеперѣшнымъ.

Митр. Ординаріятъ позволяє ужитокъ выданого выпуска пѣсней церковныхъ въ церквѣ и школахъ; и поручає дѣло тоє до закупна такъ для ужитку учениковъ по школахъ, якъ и для хоровъ сельскихъ и мѣскихъ въ церквѣ. Цѣна одного примѣрника зъ оплатою порученого почтового порта выносить 4 кор.; замавляти можна тѣлько у автора въ Коломыжѣ.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 29. жовтня 1902.

Ч. 84.

Ч. 8683. — Оголошує ся реченець къ рукополаганю въ Пресвитеры.

Для рукополаганя въ Пресвитеры визначає ся реченець **на день 9. н. ст. грудня 1902**, въ котрѣмъ то дни желаючи приняти тую св. Тайну о 8. годинѣ рано въ церквѣ архикатедральной Службы Божой выслухати, а по тѣйже въ тутешнѣмъ Митроп. Ординаріятѣ особисто явити ся мають.

Въ цѣли узысканя принятя до дому пресвитеріального обовязані кандидаты стану духовного внести свои поданя до Митроп. Ординаріату въ **непереступнѣмъ реченци до дня 7. н. ст. грудня 1902 включно** посредствомъ дотычного Уряду деканального и заосмотрити тѣи поданя слѣдующими свѣдоцтвами:

1) Свѣдоцтвомъ моральности и поведєня, выставленнымъ черезъ взглядный Урядъ деканальный въ запечатанѣй копертѣ.

2) Свѣдоцтвомъ убожєства потвержденнымъ черезъ дотычне ц. к. Староство.

3) Оженившій ся свѣдоцтвомъ вѣнчаня.

4) Урядовымъ посвѣдченємъ вѣдъ дотычного ц. к. Староства, що проситель або не належить до стану вѣйскового, або що єму прислугує увзглядненє §. 31. закона о общѣй краєвой оборонѣ. Примѣчає ся, що лише тѣи кандидаты къ посвяченю припущєні будуть, котрі при попереднѣмъ испытѣ къ тому належито успособленными окажуть ся.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 5. грудня 1902.

Ч. 85.

Обвѣщеня конкурсовѣ.

I.

Митр. Консисторія розписує пѣдъ днемъ 27. листопада 1902 зъ реченцємъ до дня 22. сѣчня 1903 слѣдуючу парохію:

Ч. 8104. — **Дернѣвъ** зъ прилуч. Таданє, дек. Буского, наданя при-
ватного.

Получившій тую парохію дасть вѣдѣ себе декларацію, що вѣдѣленію прилученої Таданѣ вѣдѣ парохіи Дернова не буде противити ся.

Вѣдѣ Митрополитальной Консисторіи.

II.

Ч. 8535. — **Оголошує ся конкурсъ на посаду катихита школы вѣдѣловой въ Радеховѣ.**

Ц. к. Рада школьна окружна въ Камѣнцѣ Струмиловѣй розписала пѣдѣ д. 3. листопада 1902 Ч. 3695 конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ школѣ вѣдѣловой мужеской въ **Радеховѣ** зѣ обовязкомъ удѣлюваня науки религій такожь въ 5-класовой школѣ женской. До той посады привязані суть поборы II. класы. Священники убѣгаючи ся о тую посаду мають внести дотычній удокументованій поданя посредствомъ своей настоятельной власти до выше сказаной ц. к. Рады школьной окружной до дня **31. грудня 1902.**

Тое подає ся Всч. Клиру АЕпарх. до вѣдомости зѣ покликомъ на постановленіе Митрополитального Ординаріята зѣ дня 3. сѣчня 1902 Ч. 98. (АЕп. Вѣдом. зѣ р. 1902, ч. 1.)

Вѣдѣ Митрополитальной Консисторіи.

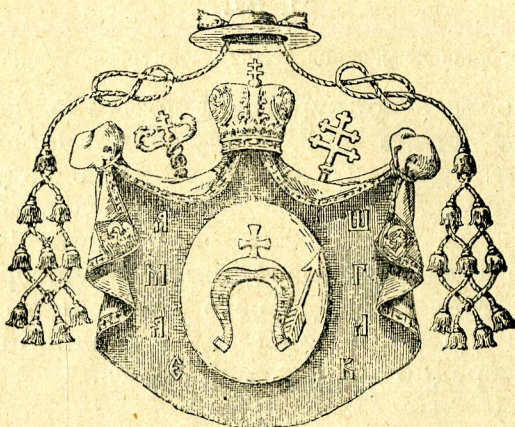
Лѣвовѣ, дня 27. листопада 1902.

Вѣдѣ Митрополитального Ординаріату.

Лѣвовѣ, дня 5. грудня 1902.

✠ **АНДРЕЙ**

Митрополитъ.

Львѣвско-Архієпархіальний
ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1902.

Выдано дня 31. грудня.

Ч. XVII.

Ч. 86.

Ч. 8581. — Въ справѣ друкѣвъ для инвентаря церковного.

Подає ся до вѣдомости Всч. Урядѣвъ парохіальныхъ, що тутешный Институтъ Ставропигійскій выготовивъ въ своей печатни друки для инвентаря церковного пѣсля тутешного розпорядженя поданого въ Вѣдомостяхъ АЕпархіальныхъ зъ д. 9. жовтня с. р. Ч. 5822. Тѣ друки мѣстятъ въ собѣ всѣ въ помянутѣмъ розпорядженю приписані рубрики, суть оправлені и шнуручкомъ перетягнені, а на переднѣй окладинцѣ есть прилѣплена карточка зъ написею „Церковный инвентарь.“ Цѣна одного примѣрника тыхъ друкѣвъ выносить 1 кор. 40 сот., а продає ихъ книгарня Ставропигійска (Руска ул. ч. 3.) — Всч. Уряды парохіальний постарають ся завчасу о речені друки и выповнять тѣже точно такъ, щобы могли вѣдповѣсти своему призначеню выказаному ближе въ реченѣмъ розпорядженю.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 7. грудня 1902.

Ч. 9017 — Оголошене речення испытю конкурсового парохіяльного.

Парохіяльний испытъ конкурсовый дотычно наукъ вѣдбуе ся на дняхъ **27. и 28. н. ст. сѣчня 1903.** Получивши позволеніе приступити до того испытю мають дня 27. н. ст. сѣчня о год. 8. рано явити ся въ Архикатедральномъ Храмѣ въ цѣли выслуханя Службы Божой „о призваніе помочи св. Духа.“ По скѣнченѣй Службѣ Божѣй зберуть ся всѣ кандидаты въ сали Засѣданъ Консистерскихъ, де впишуть свои имена на приготовленѣмъ до сего листѣ и выкажуть ся призволенѣмъ приступленя до сего испытю. — Дальшій порядокъ оголосить ся устно безпосередно передъ испытюмъ.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 29. грудня 1902.

Ч. 88.

Ч. 9138. — Священики зъ иншихъ Епархій не мають судовластія до сповѣданя въ Архіепархій.

Митр. Ординаріятъ заявляє симъ, якъ тоє впрочѣмъ само собою разумѣе ся, що Священики зъ иншихъ Епархій не мають ніякого судовластія до сповѣданя въ тутешнѣй АЕпархій, если такове выразно вѣдъ Митр. Ординаріату не одержать — хотѣбы стало тутъ чи то яко катихиты чи зъ иншой якои причины замешкали.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 29. грудня 1902.

Ч. 89.

Обвѣщеня конкурсовы.

I.

Митр. Консистерія розписуе на конкурсъ слѣдуючій парохіи:

а) нѣдѣ днемъ 27. грудня 1902 зъ реченнемъ до дня 18. лютого 1903:

Ч. 9131. — **Долге** зъ прилученою Моршинъ, декан. Стрыйского, наданя приватного.

*б) Продовжае ся реченець до убѣгательства о парохію **Литвинѣвъ**, дек. Подгаецкого и **Мединъ**, дек. Збаражского до кѣнца мѣсяця сѣчня 1903* зъ тымъ, що прошеня о взятѣ въ пропозицію на тѣ парохіи попередно внесені, зѣстають важными и натеерь и що

отримавшій парохію Мединь має передь каноничною інституцією зложити декларацію, що вёдлученю прил. Воробѣвка вѣдъ пар. Мединь не буде противити ся.

Вѣдъ Митрополитальнои Консисторіи.

II.

Ч. 9227.— Оголошує ся конкурсъ на посаду катихитѣвъ въ Скалатѣ, Грималовѣ и Пѣдволочискахъ.

Ц. к. Рада шкѣльна окружна въ Скалатѣ розписала пѣдъ д. 19. листопада 1902 ч. 2292 на конкурсъ слѣдуючій посады гр. кат. катихитѣвъ :

а) Въ 5-клясовѣй шкѣлѣ мужескѣй въ **Скалатѣ**, зѣ обовязкомъ учити религіи такожь въ тамошнѣй 5-клясовѣй шкѣлѣ женьскѣй.

б) Въ 4-клясовѣй шкѣлѣ мужескѣй въ **Грималовѣ**, зѣ обовязкомъ удѣлюваня науки религіи такожь въ 4-клясовѣй шкѣлѣ женьскѣй въ Грималовѣ.

в) Въ 5-клясовѣй шкѣлѣ мѣшанѣй въ **Пѣдволочискахъ**, зѣ обовязкомъ учити религіи такожь въ школахъ 2-клясовѣй въ Богданѣвцѣ и 1-клясовѣй въ Дорофѣвцѣ. До каждой зѣ тыхъ посадъ привязані поборы III клясы платъ.

Священики убѣгаючій ся о тѣ посады мають удокументовані поданя посредствомъ своєї настоятельной власти внести до ц. к. Рады шкѣльной окружной въ Скалатѣ до **кѣнца сѣчня** (нов. ст.) **1903.**

Тое подає ся Всч. Клиру АЕпарх. до вѣдомости.

Вѣдъ Митрополитальнои Консисторіи.

Львѣвъ, дня 31. грудня 1902.

ХРОНИКА.

Титуль выслуженого декана отримавъ:

Всч. О. Юліанъ Гошовскій, парохъ и деканъ Журавеньскій, по увѣльненію на власне прошене вѣдъ веденя уряду деканъ.

Завѣдателемъ деканата Журавеньского и Совѣтникомъ Митр. Консисторіи именованый:

Всч. О. Тома Березовскій парохъ Дубравки.

Мѣстодеканами дек. Щирецкого, по увѣльненію на власне прошене о. Іоана Стрѣльбицкого, именовані ОО.:

Филипъ Пелехъ парохъ Толщева и Николай Левицкій парохъ Оброщина.

Архієрейску грамоту похвальну и титуль почитн. Совѣтника Митр. Консисторіи зъ правомъ уживаня вѣдзнакъ крылошаньскихъ отримавъ:

Всч. О. Іосифъ Красицкій парохъ Дернова.

Архієрейску грамоту похвальну зъ правомъ уживаня вѣдзнакъ крылошаньскихъ отримавъ:

Всч. О. Володимиръ Рожеевскій парохъ въ Новосѣлкахъ лѣскихъ.

Ординаріятскимъ шкѣльнымъ Комисаремъ для дек. Скалатского по увѣльненню на власне прошене О. Іоана Слюзара именованый:

Всч. О. Іларій Герасимовичъ завѣдатель декан. Скалатского и парохъ въ Кривѣмъ.

Грамоту на Прокуратора при Св. Престолѣ въ Римѣ для справъ Галицкихъ Русикѣвъ и на учителя спѣву церковного и обрядѣвъ въ рускѣй колегіи въ Римѣ отримавъ:

О. Александеръ Улицкій.

Грамоты похвальны за жертвы и труды понесеніи около будовы церквей отримали:

Всч. О. Володимиръ Голинатый парохъ Шельпахъ, Вп. п. Михайлъ Чарняковскій властитель Лисичинцѣвъ, Никита Малишевскій и Михайлъ Хартекъ жителѣ въ Лисичинцяхъ, Всч. О. Антоній Ульваньскій парохъ Черношовичъ.

Завѣдательства отримали ОО:

О. Евстахій Радкевичъ въ Хороснѣ, Ілія Андрущишинъ въ Дерновѣ, Николай Здерковскій въ Конюховѣ, Богданъ Охримовичъ въ Козьовѣй дек. Скѣльского.

Сотрудництва отримали ОО:

Теодоръ Царъ въ Бережанахъ, Володимиръ Давидякъ новопост. пресвитеръ въ Мѣзуни, Левъ Костюкъ новопост. пресвитеръ въ Мшаньци, Володиславъ Коломыець новопост. пресвитеръ въ Илавчу, Льонгинъ Іоанъ Туркевичъ зъ правомъ управл. въ Коростовичахъ, Петро Рудакевичъ зъ правомъ управл. въ Вербовѣ дек. Подгаецкого, Теодозій Куницкій Іеромонахъ Ч. Св. В. В. въ Сасовѣ, Стефанъ Івасикъ зъ правомъ управл. въ Братковцяхъ.

Въ пропозиціи умѣщеніи ОО:

на **Гологоры:** 1) Володимиръ Глѣбовицкій, 2) Григорій Панчишинъ.

на **Ивачѣвъ** въ тернѣ: 1) Іоанъ Хавалка, 2) Онуфрій Концевичъ, 3) Зеновій Перфецкій — а въ списѣ: 4) Теодоръ Кордуба, 5) Юліянъ Борачокъ, 6) Іоанъ Ілевичъ, 7) Михайлъ Сивеньскій, 8) Евстахій Скоморовскій.

Презенты отримали ОО:

О. Іоанъ Гарматій на Стрыганцѣ, Теодоръ Величковскій на Долину, Яковъ Спрофдѣвъ на Сихѣвъ, Левъ Юрчиньскій на Помонята, Григорій Панчишинъ на Гологоры.

Канон. институцію отримали ОО:

Володимиръ Чепѣль на Голешѣвъ, Михайлъ Яцкевичъ на Красѣвъ, Теофилъ Луцикъ на Кошляки, Теодоръ Пиндусъ на Зелену.

Испытъ конкурсовый парохіальный зложили 00.:

Людовикъ Савицкій, Михаилъ Олексійинъ, Филинъ Свергунъ, Григорій Грушка, Плятонъ Каршинскій, Іоанъ Клишъ, Діонизій Коцюба, Алексей Пясецкій, Юліанъ Левицкій, Максимъ Панасюкъ, Юліанъ Бачинскій, Корнилій Лотоцкій, Изидоръ Свистунъ, Іосифъ Дубановичъ.

Декретъ увольненія вѣдъ испиту конкурсового парох. отримавъ:

Всч. О. Евгений Шухевичъ парохъ Пѣдберезецъ.

Испытъ квалификаційный на катихитѣвъ школъ середныхъ выдержали 00.:

Василь Дубицкій, Володимиръ Лешньовскій, Николай Конрадъ.

Выс. Президія ц. к. Намѣстництва повѣдомила Митр. Консисторію, що Выс. ц. к. Міністерство вѣроисп. и просвѣты асигнувало платню для сотрудниковъ:

Въ Луцѣ малѣй, въ Сушиѣ и въ Печеніи на 1. рѣкъ.

Декреты на провизоричныхъ катихитѣвъ отримали 00.:

Діонизій Майковскій при школахъ народныхъ въ Бережанахъ, Николай Галинтъ при школахъ народныхъ мужеской и женской им. Сѣнкевича, 6-клас. школъ женской им. Сташца и при школѣ народной ц. к. желѣзницъ державныхъ въ Львовѣ, Антоній Онуферко при школахъ народныхъ въ Скалатѣ.

До руской колегіи въ Римѣ приняты:

Антоній Онуферко, Петро Курчаба, Николай Иванчукъ, Теофиль Дурбакъ, Стефанъ Ковалѣвъ.

Власть binandi отримавъ:

О. Ксенофонтъ Сосенко парохъ Конюхъ до кѣнца року 1904.

Брацтва Найсв. Тайнъ зѣстали канонно установленъ при церквахъ:

св. Арх. Михаила въ Остаю, св. Муч. Параскевіи въ Доброводахъ.

Брацтва тверезости зѣстали кан. установленъ при церквахъ:

св. О. Николая въ Пустомытахъ, Воскресенія Христоваго въ Шибалинѣ.

Выназь жертвъ вплынувшихъ до канцеляріи Митр. Консисторіи за часъ вѣдъ 1. жовтня до 31. грудня 1902.

а) на потреби Св. Отця:

Всесв. О. Д-ръ Мѣльницкій 2 кор., Всч. Уряды парохіальны въ: Островѣ дек. Тернопольского 6 кор., Выбудовѣ 4 кор., Липовицѣ 5 кор., Стрѣлкахъ 6 кор. 40 сот., Ольшаницѣ 8 кор., Голосковичахъ 10 кор., Пациковѣ 14 кор., Сугровѣ 16 кор., Бѣломъ Камени 20 кор., св. Вм. Георгія 40 кор., Борщовѣ 16 кор., Хмелѣвцѣ 10 кор., Суходолѣ 5 кор., Путигинцахъ 2 кор., Плѣсняхъ 8 кор., Камѣнцѣ струм. 30 кор., Явчи 5 кор., Завидовичахъ 13 кор. 56 ст., Осташѣвцахъ 4 кор., Богутинѣ 1 кор. 56 сот., св. Ап. Петра и Павла 30 кор., Успенія Пр. Б. 72 кор., Лозинѣ 8 кор., Беньковцахъ 15 кор., Вишнѣвчику 8 кор., Велѣжѣ 8 кор., Бродкахъ 6 кор., Хмѣльнѣ 5 кор. 40 сот., Солонцѣ 4 кор. 32 сот., Скалатѣ 38 кор., Всч. Урядѣ дек. Унѣвскій 20 кор., Золочѣвскій 30 кор., Рогатинскій 12 кор., Залозецкій 30 кор.,

Бродскій 30 кор., Зборѣвскій 20 кор., Нараѣвскій 10 кор., Всч. Уряды парох. въ: Стрыю 30 кор., Останю 28 кор., Перегінську 25 кор. 20 сот., Горищи 23 кор. 30 сот., Богатѣвцяхъ 20 кор., Лютовици 20 кор., Дараховъ 20 кор., Потоць 20 кор., Ольховци 12 кор., Славску 12 кор., Козловъ дек. Буского 10 кор., Керници 10 кор., Оглядовъ 10 кор., Колодѣвцѣ 10 кор., Мильнѣ 10 кор., Стѣльску 8 кор. 54 сот., Скварявѣ 8 кор., Сѣлци Бецьковѣ 8 кор., Зеленой 7 кор. 60 сот., Пациковѣ 7 кор. 30 сот., Рогачинѣ 7 кор., Николаевѣ ад Броды 6 кор. 82 сот., Помонятахъ 6 кор. 50 сот., Тростянци 6 кор., Топоровѣ 6 кор., Ходоровѣ 5 кор., Хлѣбовичахъ вел. 5 кор., Свистельникахъ 5 кор., Вербѣвичу 4 кор., Лавочнѣмъ 3 кор. 90 сот., Середопольцяхъ 3 кор., Молодиньчи 2 кор., Микѣлиничяхъ 10 кор. 12 сот., Рыковѣ 8 кор., Игровици 7 кор. 20 сот., Ланахъ 7 кор., Калагарѣвцѣ 6 кор., Курникахъ 5 кор., Шишкѣвцяхъ 4 кор. 40 сот., Станиславѣ 4 кор., Зарудю 4 кор., Кабарѣвцѣ 4 кор., Барыловѣ 4 кор., Боркахъ малыхъ 2 кор. 54 с., Калуши 20 к., Нараевѣ 20 к., Шумлянахъ 20 кор., Мозолѣвцѣ 20 к., Плавю 16 кор., Брюховичахъ 15 кор. 60 сот., Рогатинѣ 15 к., Кутковѣ 13 к. 30 сот., Глинянахъ - Заставю 10 кор., Кустины 10 кор., Опѣрци 10 кор., Зарудцяхъ 10 кор., Терпилѣвцѣ 10 кор., Сорокахъ 8 кор. 70 сот., Соколи ад Бускъ 8 кор. 20 сот., Соколовѣ дек. Теребовельскій 7 кор., Черепинѣ 6 кор. 70 сот., Илемю 6 кор., Вороцовѣ 6 кор., Сернкахъ середныхъ 6 кор., Устю 5 кор., Розгѣрчи 5 кор., Вишенцѣ вел. 5 кор., Сугровѣ 4 кор., Турѣвцѣ 4 кор., Стратинѣ 3 кор. 60 сот., Сѣховѣ 2 кор. 50 сот., Гумнскихъ 2 кор., Остаповичахъ 2 кор., св. Пятницѣ 40 кор., Винникахъ 20 кор., Скниловѣ 20 кор., Шилахъ 40 кор., Бродахъ 30 кор., Збаражи 20 кор., Толщевѣ 16 кор., Новосѣлкахъ лѣскихъ 15 кор., Дмитровичахъ 10 кор., Куриянахъ 10 кор., Юнашковѣ 10 кор., Долгѣмъ дек. Калуского 9 кор. 26 сот., Залѣзцяхъ новыхъ 8 кор., Городиславичахъ 7 кор., Черниковѣ 6 кор., Ходачковѣ вел. 6 кор., Дѣдиловѣ 5 кор., Ярославичахъ 5 кор., Рудѣ дек. Буского 4 кор., Сушинѣ 4 кор., Струтинѣ 2 кор. 80 сот., Стрѣлковѣ 2 кор., Заваловѣ 44 кор. 40 сот., Сорокахъ 10 кор., Сушинѣ 10 кор., Будикахъ 10 кор., Голешовѣ 9 кор. 20 сот., Сороцку 10 кор., Крылосѣ 10 кор., Смѣльнѣ 10 кор., Всч. Уряды декан.: Бускій 62 кор., Ходорѣвскій 167 кор. 86 сот., Тернопольскій 100 кор., Олескій 100 кор., Галицкій 63 кор., Журавеньскій 36 кор., Роздѣльскій 26 кор. 40 сот., Яричѣвскій 18 кор., Журавеньскій 4 кор., Залозецкій 6 кор., Брацтво церковне въ Кальнѣмъ 10 кор., въ Хмелискахъ 10 кор., Всч. Уряды парохіальнѣ въ: Павловѣ 10 кор., Козловѣ 8 кор., Стояновѣ 6 кор., Зашковѣ 4 кор. 40 сот., Чернихѣвцяхъ 4 кор., Перемышлянахъ 3 кор., Смѣльнѣ 5 кор., Слободѣ 5 кор., Полянѣ 2 кор., Коростовѣ 2 кор., Старомѣщинѣ 22 кор., Грядѣ 14 кор. 60 сот., Кійданцяхъ 10 кор., Пѣдмихайлю 10 кор., Щуровичахъ 10 кор., Вѣдни 6 кор., Доброводахъ 6 кор., Кадлубискахъ 6 кор., Фирлѣвѣ 5 кор., Ратици 3 кор., Ляцкѣмъ вел. 3 кор., Лукавици выжнѣй 2 кор., Добростанахъ 2 к. Пѣдберезцяхъ 22 кор. 34 сот., Зборовѣ 12 кор., Попѣвцяхъ 11 кор. 60 сот., Нанасѣвцѣ 9 кор. 15 сот., Поршинѣ 8 кор., Лѣсеничахъ 8 кор., Ясенѣвцяхъ 8 кор., Плуговѣ 6 кор., Бортковѣ 6 кор., Конюхахъ 6 кор., Запытовѣ 3 кор., Збаражи старѣмъ 6 кор., Синевѣску нижнѣмъ 5 кор., Розгадовѣ 4 кор. 80 сот., Надѣтичахъ 4 кор., Фалиши 4 кор., Перегноевѣ 4 кор., Кутыци 4 кор., Нѣневѣ 4 кор., Бзовици 4 кор., Воробѣвцѣ 3 кор. 10 сот., Клещѣвнѣй 3 кор., Долгѣмъ дек. Калуского 2 кор. 40 сот., Бѣлкѣвцяхъ 2 кор., Теребовли 82 кор., Струсовѣ 14 кор., Краснопуци 13 кор., Печени 12 кор. 4 сот., Синевѣску выжнѣмъ 12 кор., Полтвѣ 10 кор., Перепельникахъ 10 кор., Вербовѣ дек. Нараѣвского 10 кор., Дашавѣй 7 кор., Янчинѣ 5 кор., Тавровѣ 5 к., Жуковѣ 5 к., Ляшковѣ 4 к., Рокитни 3 кор., 56 с., Красноселцахъ 27 кор., Дмитровѣ 4 кор., Липѣвцяхъ 2 кор., Гошовѣ 5 кор.,

40 сот., Пуковъ 2 кор., Плотычи 3 кор., Волковъ 9 кор. 20 сот., Межиръчи 4 кор., Страдчи 4 кор., Черници 4 кор., Дубщи 4 кор., Ямельници 6 кор., Грибовичахъ 6 кор., Батьковъ 6 кор., Тростянци вел. 2 кор., Лубянкахъ 22 кор., Чесникахъ 7 кор., Подустьльнѣй 13 кор., Дроговижи 10 кор., Чижиковъ 7 кор., Белзци 5 кор., Высоцку 4 кор., Боковъ 4 кор., Шибалинъ 4 кор., Воли Долголуцкѣй 2 кор., св. Вм. Георгія 16 кор. 6 с., Балучинъ 7 кор. 50 сот., Яновъ 5 кор., Глѣбовъ 10 кор., Кривѣмъ дек. Бережаньского 6 кор. 68 сот., Марковѣйкор. 45 сот., Ляшкахъ Королѣвскихъ 4 кор., Бродкахъ 3 кор., Ганѣвцяхъ 5 кор., Лопушанахъ 80 сот.

б) на Институтъ св. Исаафама:

Достохвальна Стрыйска Рада повѣтова 100 кор.

в) на католицкѣй місії:

Всч. Уряды парох. въ: Вышенцѣ вел. 53 сот., Долгѣмъ дек. Калуского 2 кор. 40 с., Осташѣвцяхъ 4 кор. 80 сот., Всесв. О. Дольницкѣй 10 кор.

г) на Товариство св. Ап. Петра:

Впр. Урядъ декан. Львѣвскѣй 3 кор., Всч. Уряды парох. въ Керници 11 кор. 60 сот., Глинцяхъ — Заставю 4 кор. 22 сот.

Некрольогія.

О. Антоній Желеховскій, парохъ Козьовой.

О. Алексѣй Бобикевичъ, парохъ Конюхова.

Душѣ Ихъ поручають ся молитвамъ Всч. Клира.

Вѣдъ Митрополитальнаго Ординаріату.

Львѣвъ, дня 31. грудня 1902.

✠. **АНДРЕЙ**

Митрополитъ.

150

PK III
41166
Ж-23.930

1902

35122

1909

1902

35122

1902